E6 E6 E16
ALT1 ALT2 ALT

COMPANION TO

EURIPIDES

METRICAL TRIMETERS **3.0** ALTERNATE VERSION

ΗΛΕΚΤΡΑ	967 lines
ΗΛΕΚΤΡΑ	973 lines
ΟΡΕΣΤΗΣ	1188 lines

TRANSCRIBED FROM MURRAY'S
1901 AND 1913 OCT EDITIONS.

BARD LINES .ORG
DIGITAL CLASSICS

LETTERS NOT UNDERLINED:
Murray (OCT 1911, 1913, 1913) and Diggle (OCT 1984, 1981, 1994) agree.

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

	PDF PAGES	PAGES W/ TEXT	PAGES W/ 100 LL	METRICAL TRIMETERS
AESCH.	56	47	**40**	4,294
SOPH.	91	66	**60**	7,567
EUR.	219	190	171	18,118
TOTAL	**366**	303	271	29,979

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

The **RESTRICTED INTERLEAVED LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT requires a license available only at SEAHANDPRESS.COM (LINK).

Notes

Notes

μόλις προβαίνουσ' ἡ τύχη σταίη καλῶς.| 57
Eur. ὦ τλῆμον, εἰδὼς δωμάτων χρείαν σέθεν
Ἠλέκ. τί τούσδ' ἐδέξω μείζονας σαυτοῦ ξένους;|
τί δ'; εἴπερ εἰσὶν ὡς δοκοῦσιν εὐγενεῖς,
οὐκ ἔν τε μικροῖς ἔν τε μὴ στέρξουσ' ὁμῶς;|
ἐπεί νυν ἐξήμαρτες ἐν σμικροῖσιν ὤν,
ἔλθ' ὡς παλαιὸν τροφ<u>ὸν</u> ἐμοῦ φίλον πατρός,
ὃς ἀμφὶ ποταμὸν Τάναον Ἀργείας ὅρους
τέμνοντα γαίας Σπαρτιάτιδός τε γῆς
412 ποίμναις ὁμαρτεῖ πόλεος ἐκβεβλημένος·
414 ἐλθεῖν ξένιά τ' ἐς δαῖτα πορσῦναί τινα.
ἡσθήσεταί τοι καὶ προσεύξεται θεοῖς,
ζῶντ' εἰσακούσας παῖδ' ὃν ἐκσῴζει ποτέ.
οὐ γὰρ πατρῴων ἐκ δόμων μητρὸς πάρα
λάβοιμεν ἄν τι· πικρὰ δ' ἀγγείλαιμεν ἄν,
εἰ ζῶντ' Ὀρέστην ἡ τάλαιν' αἴσθοιτ' ἔτι.|
✦ ἀλλ', εἰ δοκεῖ σοι, τούσδ' ἀπαγγελῶ λόγους
γέροντι· χώρει δ' ἐς δόμους ὅσον τάχος
καὶ τἄνδον ἐξάρτυε. πολλά τοι γυνὴ
χρῄζουσ' ἂν εὕροι δαιτὶ προσφορήματα.
ἔστιν δὲ δὴ τοσαῦτά γ' ἐν δόμοις ἔτι,
ὥσθ' ἕν γ' ἐπ' ἦμαρ τούσδε πληρῶσαι βορᾶς.
ἐν τοῖς τοιούτοις δ' ἡνίκ' ἂν γνώμη<u>ς</u> πέσ<u>ω</u>,
σκοπῶ τὰ χρήμαθ' ὡς ἔχει μέγα σθένος,
ξένοις τε δοῦναι σῶμά τ' ἐς νόσους πεσὸν
L1[O] δαπάναισι σῶσαι· τῆς δ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς
𝔸 ἐς σμικρὸν ἥκει· πᾶς γὰρ ἐμπλησθεὶς ἀνὴρ
431 ὁ πλούσιός τε χ<u>ὠ</u> πένης ἴσον φέρει.|
487 ποῦ ποῦ νεᾶνις πότνι' ἐμὴ δέσποινά τε,
Ἀγαμέμνονος παῖς, ὅν ποτ' ἐξέθρεψ' ἐγώ;
ὡς πρόσβασιν τῶνδ' ὀρθίαν οἴκων ἔχει
ῥυσῷ γέροντι τῷδε προσβῆναι ποδί. 1
ὅμως δὲ πρός γε τοὺς φίλους ἐξελκτέον
διπλῆν ἄκανθαν καὶ παλίρροπον γόνυ.
ὦ θύγατερ—ἄρτι γάρ σε πρὸς δόμοις ὁρῶ—
ἥκω φέρων σοι τῶν ἐμῶν βοσκημάτων
ποίμνης νεογνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας τόδε
στεφάνους τε τευχέων τ' ἐξελὼν τυρεύματα,
πολιόν τε θησαύρισμα Διονύσου τόδε 1
ὀσμῇ κατῆρες, μικρόν, ἀλλ' ἐπεσβαλεῖν
ἡδὺ σκύφον τοῦδ' ἀσθενεστέρῳ ποτῷ.
ἴτω φέρων τις τοῖς ξένοις τάδ' ἐς δόμους·
ἐγὼ δὲ τρύχει τῷδ' ἐμῶν πέπλων κόρας
δακρύοισι τέγξας ἐξομόρξασθαι θέλω.|
τί δ', ὦ γεραιέ, διάβροχον τόδ' ὄμμ' ἔχεις;
μῶν τἀμὰ διὰ χρόνου σ' ἀνέμνησεν κακῶν;
ἢ τὰς Ὀρέστου τλήμονας φυγὰς στένεις
καὶ πατέρα τὸν ἐμόν, ὅν ποτ' ἐν χεροῖν ἔχων
ἀνόνητ' ἔθρεψάς σοί τε καὶ τοῖς σοῖς φίλοις;| 3
508 ἀνόνηθ'· ὅμως δ' οὖν τοῦτό γ' οὐκ ἠνεσχόμην. 59

KEY:
- 🎶 within song
- spoken by messenger
- † **crux** †
- | end of series of lines by same speaker
- ✦ row of last line

first word(s) of a line OUTLINED: first trimeter of new speaker.

Letters not underlined: Murray (OCT II 1913) and Diggle (OCT II 1981) agree.

PREMIERE	PRIZE	TRILOGY	SATYR PLAY
420 - 419 BCE	?	?	?

DRAMATIS PERSONAE & SUMMARY: LINK

E6 (967 lines)

COMPANION TO

EURIPIDES

ΗΛΕΚΤΡΑ

METRICAL TRIMETERS

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

LINE RANGE	BOOKLET RANGE	LINE RANGE	BOOKLET RANGE
1-101	**1-100**	672-819	**501-600**
102-302	**101-200**	820-935	**601-700**
303-402	**201-300**	936-1046	**701-800**
403-559	**301-400**	1047-1168	**801-900**
560-671	**401-500**	1172-1291	**901-967**

2L 𝔸 2-508
2L 𝔹 509-986
2L ℂ 987-1291

PRINT TWO-SIDED:
2 to 14

ὅθεν ποτ' ἄρας ναυσὶ χιλίαις Ἄρη
ἐς γῆν ἔπλευσε Τρῳάδ' Ἀγαμέμνων ἄναξ.
κτείνας δὲ τὸν κρατοῦντ' ἐν Ἰλιάδι χθονὶ
Πρίαμον, ἑλών τε Δαρδάνου κλεινὴν πόλιν,
ἀφίκετ' ἐς τόδ' Ἄργος, ὑψηλῶν δ' ἐπὶ
ναῶν ἔθηκε σκῦλα πλεῖστα βαρβάρων.
κἀκεῖ μὲν εὐτύχησεν· ἐν δὲ δώμασι
θνήισκει γυναικὸς πρὸς Κλυταιμήστρας δόλωι
καὶ τοῦ Θυέστου παιδὸς Αἰγίσθου χερί.
χὠ μὲν παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλου λιπὼν
ὄλωλεν, Αἴγισθος δὲ βασιλεύει χθονός,
ἄλοχον ἐκείνου Τυνδαρίδα κόρην ἔχων.
οὓς δ' ἐν δόμοισιν ἔλιφ' ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει,
ἄρσενά τ' Ὀρέστην θῆλύ τ' Ἠλέκτρας θάλος,
τὸν μὲν πατρὸς γεραιὸς ἐκκλέπτει τροφεὺς
μέλλοντ' Ὀρέστην χερὸς ὕπ' Αἰγίσθου θανεῖν
◆ Στροφίωι τ' ἔδωκε Φωκέων ἐς γῆν τρέφειν·
ἣ δ' ἐν δόμοις ἔμεινεν Ἠλέκτρα πατρός,
ταύτην ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ' ἥβης χρόνος,
μνηστῆρες ᾔτουν Ἑλλάδος πρῶτοι χθονός.
δείσας δὲ μή τωι παῖδ' ἀριστέων τέκοι
Ἀγαμέμνονος ποινάτορ', εἶχεν ἐν δόμοις
Αἴγισθος οὐδ' ἥρμοζε νυμφίωι τινί.
ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ' ἦν φόβου πολλοῦ πλέων,
μή τωι λαθραίως τέκνα γενναίωι τέκοι,
κτανεῖν σφε βουλεύσαντος, ὠμόφρων ὅμως
μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγίσθου χερός.
ἐς μὲν γὰρ ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα,
παίδων δ' ἔδεισε μὴ φθονηθείη φόνωι.
ἐκ τῶνδε δὴ τοιόνδ' ἐμηχανήσατο
Αἴγισθος· ὃς μὲν γῆς ἀπηλλάχθη φυγὰς
Ἀγαμέμνονος παῖς, χρυσὸν εἶφ' ὃς ἂν κτάνηι,
ἡμῖν δὲ δὴ δίδωσιν Ἠλέκτραν ἔχειν
δάμαρτα, πατέρων μὲν Μυκηναίων ἄπο
γεγῶσιν—οὐ δὴ τοῦτό γ' ἐξελέγχομαι·
λαμπροὶ γὰρ ἐς γένος γε, χρημάτων δὲ δὴ
πένητες, ἔνθεν ηὑγένει' ἀπόλλυται—
ὡς ἀσθενεῖ δοὺς ἀσθενῆ λάβοι φόβον.
εἰ γάρ νιν ἔσχεν ἀξίωμ' ἔχων ἀνήρ,
εὕδοντ' ἂν ἐξήγειρε τὸν Ἀγαμέμνονος
φόνον δίκη τ' ἂν ἦλθεν Αἰγίσθωι τότε.
ἣν οὔποθ' ἁνὴρ ὅδε—σύνοιδέ μοι Κύπρις—
ἤισχυνεν εὐνῆι· παρθένος δ' ἔτ' ἐστὶ δή.
αἰσχύνομαι γὰρ ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα
λαβὼν ὑβρίζειν, οὐ κατάξιος γεγώς.
στένω δὲ τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ
ἄθλιον Ὀρέστην, εἴ ποτ' εἰς Ἄργος μολὼν
γάμους ἀδελφῆς δυστυχεῖς ἐσόψεται.
ὅστις δέ μ' εἶναί φησι μῶρον, εἰ λαβὼν
νέαν ἐς οἴκους παρθένον μὴ θιγγάνω,

ἦλθον δ' Ὀρέστου τίνα πορεύοντες λόγον;|
σκοποὺς ἔπεμψε τούσδε τῶν ἐμῶν κακῶν.|
οὔκουν τὰ μὲν λεύσσουσι, τὰ δὲ σύ που λέγεις.|
ἴσασιν, οὐδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεές.|
οὔκουν πάλαι χρῆν τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας;
χωρεῖτ' ἐς οἴκους· ἀντὶ γὰρ χρηστῶν λόγων
ξενίων κυρήσεθ', οἷ' ἐμὸς κεύθει δόμος.
[αἴρεσθ', ὀπαδοί, τῶνδ' ἔσω τεύχη δόμων.]
καὶ μηδὲν ἀντείπητε, παρὰ φίλου φίλοι
μολόντες ἀνδρός· καὶ γὰρ εἰ πένης ἔφυν,
οὔτοι τό γ' ἦθος δυσγενὲς παρέξομαι.|
πρὸς θεῶν, ὅδ' ἁνὴρ ὃς συνεκκλέπτει γάμους
τοὺς σούς, Ὀρέστην οὐ καταισχύνειν θέλων;|
οὗτος κέκληται πόσις ἐμὸς τῆς ἀθλίας.|
οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν·
ἔχουσι γὰρ ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν.
ἤδη γὰρ εἶδον ἄνδρα γενναίου πατρὸς
τὸ μηδὲν ὄντα, χρηστὰ δ' ἐκ κακῶν τέκνα,
λιμόν τ' ἐν ἀνδρὸς πλουσίου φρονήματι,
γνώμην δὲ μεγάλην ἐν πένητι σώματι.
[πῶς οὖν τις αὐτὰ διαλαβὼν ὀρθῶς κρινεῖ;
πλούτωι; πονηρῶι γ' ἆρα χρήσεται κριτῆι.
ἢ τοῖς ἔχουσι μηδέν; ἀλλ' ἔχει νόσον
πενία, διδάσκει δ' ἄνδρα τῆι χρείαι κακόν.
ἀλλ' εἰς ὅπλ' ἔλθω; τίς δὲ πρὸς λόγχην βλέπων
μάρτυς γένοιτ' ἂν ὅστις ἐστὶν ἀγαθός;
κράτιστον εἰκῆι ταῦτ' ἐᾶν ἀφειμένα.]
οὗτος γὰρ ἁνὴρ οὔτ' ἐν Ἀργείοις μέγας
οὔτ' αὖ δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος,
ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς ὤν, ἄριστος ηὑρέθη.
οὐ μὴ φρονήσεθ', οἳ κενῶν δοξασμάτων
πλήρεις πλανᾶσθε, τῆι δ' ὁμιλίαι βροτοὺς
κρινεῖτε καὶ τοῖς ἤθεσιν τοὺς εὐγενεῖς;
[οἱ γὰρ τοιοῦτοι τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ
καὶ δώμαθ'· αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναὶ φρενῶν
ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσιν. οὐδὲ γὰρ δόρυ
μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει·
ἐν τῆι φύσει δὲ τοῦτο κἀν εὐψυχίαι.]
ἀλλ'—ἄξιος γὰρ ὅ τε παρὼν ὅ τ' οὐ παρὼν
Ἀγαμέμνονος παῖς, οὗπερ οὕνεχ' ἥκομεν—
δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις. χωρεῖν χρεών,
δμῶες, δόμων τῶνδ' ἐντός. ὡς ἐμοὶ πένης
εἴη πρόθυμος πλουσίου μᾶλλον ξένος.
αἰνῶ μὲν οὖν τοῦδ' ἀνδρὸς ἐσδοχὰς δόμων,
ἐβουλόμην δ' ἄν, εἰ κασίγνητός με σὸς
ἐς εὐτυχοῦντας ἦγεν εὐτυχῶν δόμους.
ἴσως δ' ἂν ἔλθοι· Λοξίου γὰρ ἔμπεδοι
χρησμοί, βροτῶν δὲ μαντικὴν χαίρειν ἐῶ.|
νῦν ἢ πάροιθεν μᾶλλον, Ἠλέκτρα, χαρᾶι
θερμαινόμεσθα καρδίαν· ἴσως γὰρ ἂν

Eur. Ἠλέκ.

ἄγγελλ’ Ὀρέστηι τἀμὰ καὶ κείνου κακά,
πρῶτον μὲν οἵοις ἐν πέπλοις αὐλίζομαι,
πίνωι θ’ ὅσωι βέβριθ’, ὑπὸ στέγαισί τε
οἵαισι ναίω βασιλικῶν ἐκ δωμάτων,
αὐτὴ μὲν ἐκμοχθοῦσα κερκίσιν πέπλους,
ἢ γυμνὸν ἕξω σῶμα κἀστερήσομαι, {…}
αὐτὴ δὲ πηγὰς ποταμίους φορουμένη,
ἀνέορτος ἱερῶν καὶ χορῶν τητωμένη.
ἀναίνομαι γυναῖκας οὖσα παρθένος,
ἀναίνομαι δὲ Κάστορ’, ὧι πρὶν ἐς θεοὺς
ἐλθεῖν ἔμ’ ἐμνήστευον, οὖσαν ἐγγενῆ.
μήτηρ δ’ ἐμὴ Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασιν
θρόνωι κάθηται, πρὸς δ’ ἕδραισιν Ἀσίδες
δμωαὶ στατίζουσ’, ἃς ἔπερσ’ ἐμὸς πατήρ,
Ἰδαῖα φάρη χρυσέαις ἐζευγμέναι
πόρπαισιν. αἷμα δ’ ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας
◆ μέλαν σέσηπεν, ὃς δ’ ἐκεῖνον ἔκτανεν,
ἐς ταὐτὰ βαίνων ἅρματ’ ἐκφοιτᾶι πατρί,
καὶ σκῆπτρ’ ἐν οἷς Ἕλλησιν ἐστρατηλάτει
μιαιφόνοισι χερσὶ γαυροῦται λαβών.
Ἀγαμέμνονος δὲ τύμβος ἠτιμασμένος
οὔπω χοάς ποτ’ οὐδὲ κλῶνα μυρσίνης
ἔλαβε, πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαϊσμάτων.
μέθηι δὲ βρεχθεὶς τῆς ἐμῆς μητρὸς πόσις
ὁ κλεινός, ὡς λέγουσιν, ἐνθρώισκει τάφωι
L2[O] πέτροις τε λεύει μνῆμα λάινον πατρός,
𝔸 καὶ τοῦτο τολμᾶι τοὔπος εἰς ἡμᾶς λέγειν·
Ποῦ παῖς Ὀρέστης; ἆρά σοι τύμβωι καλῶς
παρὼν ἀμύνει;—ταῦτ’ ἀπὼν ὑβρίζεται.
ἀλλ’, ὦ ξέν’, ἱκετεύω σ’, ἀπάγγειλον τάδε.
πολλοὶ δ’ ἐπιστέλλουσιν, ἑρμηνεὺς δ’ ἐγώ,
αἱ χεῖρες ἡ γλῶσσ’ ἡ ταλαίπωρός τε φρήν,
κάρα τ’ ἐμὸν ξυρῆκες, ὅ τ’ ἐκεῖνον τεκών.
αἰσχρὸν γάρ, εἰ πατὴρ μὲν ἐξεῖλεν Φρύγας,
ὁ δ’ ἄνδρ’ ἕν’ εἷς ὢν οὐ δυνήσεται κτανεῖν,
νέος πεφυκὼς κἀξ ἀμείνονος πατρός.|
καὶ μὴν δέδορκα τόνδε, σὸν λέγω πόσιν,
λήξαντα μόχθου πρὸς δόμους ὡρμώμενον.|
ἔα· τίνας τούσδ’ ἐν πύλαις ὁρῶ ξένους;
τίνος δ’ ἕκατι τάσδ’ ἐπ’ ἀγραύλους πύλας
προσῆλθον; ἦ ’μοῦ δεόμενοι; γυναικί τοι
αἰσχρὸν μετ’ ἀνδρῶν ἑστάναι νεανιῶν.|
ὦ φίλτατ’, εἰς ὕποπτα μὴ μόλῃς ἐμοί·
τὸν ὄντα δ’ εἴσῃ μῦθον· οἵδε γὰρ ξένοι
ἥκουσ’ Ὀρέστου πρός με κήρυκες λόγων.
ἀλλ’, ὦ ξένοι, σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις.|
τί φασίν; ἁνὴρ ἔστι καὶ λεύσσει φάος;|
ἔστιν λόγωι γοῦν, φασὶ δ’ οὐκ ἄπιστ’ ἐμοί.|
ἦ καί τι πατρὸς σῶν τε μέμνηται κακῶν;|
ἐν ἐλπίσιν ταῦτ’· ἀσθενὴς φεύγων ἀνήρ.|

Eur. Ἠλέκ.

59 (41C) γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρούμενος
τὸ σῶφρον, ἴστω καὐτὸς αὖ τοιοῦτος ὤν.|
ὦ νὺξ μέλαινα, χρυσέων ἄστρων τροφέ,
ἐν ἧι τόδ’ ἄγγος τῶιδ’ ἐφεδρεῦον κάραι
φέρουσα πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι—
οὐ δή τι χρείας ἐς τοσόνδ’ ἀφιγμένη,
ἀλλ’ ὡς ὕβριν δείξωμεν Αἰγίσθου θεοῖς—
γόους τ’ ἀφίημ’ αἰθέρ’ ἐς μέγαν πατρί.
ἡ γὰρ πανώλης Τυνδαρίς, μήτηρ ἐμή,
ἐξέβαλέ μ’ οἴκων, χάριτα τιθεμένη πόσει·
τεκοῦσα δ’ ἄλλους παῖδας Αἰγίσθωι πάρα
πάρεργ’ Ὀρέστην κἀμὲ ποιεῖται δόμων.| {…}
τί γὰρ τάδ’, ὦ δύστην’, ἐμὴν μοχθεῖς χάριν
πόνους ἔχουσα, πρόσθεν εὖ τεθραμμένη,
καὶ ταῦτ’ ἐμοῦ λέγοντος οὐκ ἀφίστασαι;|
ἐγώ σ’ ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον·
ἐν τοῖς ἐμοῖς γὰρ οὐκ ἐνύβρισας κακοῖς.
μεγάλη δὲ θνητοῖς μοῖρα συμφορᾶς κακῆς
ἰατρὸν εὑρεῖν, ὡς ἐγὼ σὲ λαμβάνω.
δεῖ δή με κἀκέλευστον εἰς ὅσον σθένω
μόχθου ’πικουφίζουσαν, ὡς ῥᾶιον φέρῃς,
συνεκκομίζειν σοι πόνους. ἅλις δ’ ἔχεις
τἄξωθεν ἔργα· τἀν δόμοις δ’ ἡμᾶς χρεὼν
ἐξευτρεπίζειν. εἰσιόντι δ’ ἐργάτῃ
θύραθεν ἡδὺ τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς.|
εἴ τοι δοκεῖ σοι, στεῖχε· καὶ γὰρ οὐ πρόσω L2[O]
πηγαὶ μελάθρων τῶνδ’. ἐγὼ δ’ ἅμ’ ἡμέραι 𝔸
βοῦς εἰς ἀρούρας ἐσβαλὼν σπερῶ γύας.
ἀργὸς γὰρ οὐδεὶς θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα
βίον δύναιτ’ ἂν ξυλλέγειν ἄνευ πόνου.|
Πυλάδη, σὲ γὰρ δὴ πρῶτον ἀνθρώπων ἐγὼ
3 (2C) πιστὸν νομίζω καὶ φίλον ξένον τ’ ἐμοί·
μόνος δ’ Ὀρέστην τόνδ’ ἐθαύμαζες φίλων,
πράσσονθ’ ἃ πράσσω δείν’ ὑπ’ Αἰγίσθου παθών,
ὅς μου κατέκτα πατέρα {…} χἠ πανώλεθρος
μήτηρ. ἀφῖγμαι δ’ ἐκ θεοῦ μυστηρίων
Ἀργεῖον οὖδας οὐδενὸς ξυνειδότος,
φόνον φονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων ἐμοῦ.
3 νυκτὸς δὲ τῆσδε πρὸς τάφον μολὼν πατρὸς
δάκρυά τ’ ἔδωκα καὶ κόμης ἀπηρξάμην
πυρᾶι τ’ ἐπέσφαξ’ αἷμα μηλείου φόνου,
λαθὼν τυράννους οἳ κρατοῦσι τῆσδε γῆς.
καὶ τειχέων μὲν ἐντὸς οὐ βαίνω πόδα,
δυοῖν δ’ ἅμιλλαν ξυντιθεὶς ἀφικόμην
πρὸς τέρμονας γῆς τῆσδ’, ἵν’ ἐκβάλω ποδὶ
ἄλλην ἐπ’ αἶαν, εἴ μέ τις γνοίη σκοπῶν,
ζητῶν τ’ ἀδελφήν· φασὶ γάρ νιν ἐν γάμοις
ζευχθεῖσαν οἰκεῖν οὐδὲ παρθένον μένειν·
5 ὡς συγγένωμαι καὶ φόνου ξυνεργάτιν
61 λαβὼν τά γ’ εἴσω τειχέων σαφῶς μάθω.

νῦν οὖν—Ἕως γὰρ λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται—
ἔξω τρίβου τοῦδ' ἴχνος ἀλλαξώμεθα.
ἢ γάρ τις ἀροτὴρ ἤ τις οἰκέτις γυνὴ
φανήσεται νῶιν, ἥντιν' ἱστορήσομεν
εἰ τούσδε ναίει σύγγονος τόπους ἐμή.
ἀλλ'—εἰσορῶ γὰρ τήνδε πρόσπολον τινά,
πηγαῖον ἄχθος ἐν κεκαρμένωι κάραι
φέρουσαν—ἑζώμεσθα κἀκπυθώμεθα
δούλης γυναικός, ἤν τι δεξώμεσθ' ἔπος
111 ἐφ' οἷσι, Πυλάδη, τήνδ' ἀφίγμεθα χθόνα.|
213 πολλῶν κακῶν Ἕλλησιν αἰτίαν ἔχει
σῆς μητρὸς Ἑλένη σύγγονος δόμοις τε σοῖς.|
οἴμοι, γυναῖκες, ἐξέβην θρηνημάτων.
ξένοι τινὲς παρ' οἶκον οἵδ' ἐφεστίους
εὐνὰς ἔχοντες ἐξανίστανται λόχου·
φυγῆι σὺ μὲν κατ' οἶμον, ἐς δόμους δ' ἐγὼ
◆ φῶτας κακούργους ἐξαλύξωμεν ποδί.|
μέν', ὦ τάλαινα· μὴ τρέσηις ἐμὴν χέρα.|
ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, προσπίτνω σε μὴ θανεῖν.|
ἄλλους κτάνοιμι μᾶλλον ἐχθίους σέθεν.|
ἄπελθε, μὴ ψαῦ' ὧν σε μὴ ψαύειν χρεών.|
οὐκ ἔσθ' ὅτου θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον.|
καὶ πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾶις ἐμοῖς;|
μείνασ' ἄκουσον, καὶ τάχ' οὐκ ἄλλως ἐρεῖς.|
ἕστηκα· πάντως δ' εἰμὶ σή· κρείσσων γὰρ εἶ.|
L2[I] ἥκω φέρων σοι σοῦ κασιγνήτου λόγους.|
𝔸 ὦ φίλτατ', ἆρα ζῶντος ἢ τεθνηκότος;|
ζῆι· πρῶτα γάρ σοι τἀγάθ' ἀγγέλλειν θέλω.|
εὐδαιμονοίης, μισθὸν ἡδίστων λόγων.|
κοινῆι δίδωμι τοῦτο νῶιν ἀμφοῖν ἔχειν.|
ποῦ γῆς ὁ τλήμων τλήμονας φυγὰς ἔχων;|
οὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον.|
οὔ που σπανίζων τοῦ καθ' ἡμέραν βίου;|
ἔχει μέν, ἀσθενὴς δὲ δὴ φεύγων ἀνήρ.|
λόγον δὲ δὴ τίν' ἦλθες ἐκ κείνου φέρων;|
εἰ ζῆις, ὅπου τε ζῶσα συμφορᾶς ἔχεις.|
οὔκουν ὁρᾶις μου πρῶτον ὡς ξηρὸν δέμας.|
λύπαις γε συντετηκός, ὥστε με στένειν.|
καὶ κρᾶτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῶι.|
δάκνει σ' ἀδελφὸς ὅ τε θανὼν ἴσως πατήρ.|
οἴμοι, τί γάρ μοι τῶνδέ γ' ἐστὶ φίλτερον;|
φεῦ φεῦ· τί δαὶ σὺ σῶι κασιγνήτωι, δοκεῖς;|
ἀπὼν ἐκεῖνος, οὐ παρὼν ἡμῖν φίλος.|
ἐκ τοῦ δὲ ναίεις ἐνθάδ' ἄστεως ἑκάς;|
ἐγημάμεσθ', ὦ ξεῖνε, θανάσιμον γάμον.|
ᾤμωξ' ἀδελφὸν σόν. Μυκηναίων τίνι;|
Eur. οὐχ ὧι πατήρ μ' ἤλπιζεν ἐκδώσειν ποτέ.|
Ἠλέκ. εἴφ', ὡς ἀκούσας σῶι κασιγνήτωι λέγω.|
251 ἐν τοῖσδ' ἐκείνου τηλορὸς ναίω δόμοις.|
150 252 σκαφεύς τις ἢ βουφορβὸς ἄξιος δόμων.|
60 (42C) πένης ἀνὴρ γενναῖος ἔς τ' ἔμ' εὐσεβής.|
ἡ δ' εὐσέβεια τίς πρόσεστι σῶι πόσει;|
οὐπώποτ' εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν.|
ἅγνευμ' ἔχων τι θεῖον ἤ σ' ἀπαξιῶν;|
γονέας ὑβρίζειν τοὺς ἐμοὺς οὐκ ἠξίου.|
καὶ πῶς γάμον τοιοῦτον οὐχ ἥσθη λαβών;|
οὐ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγεῖται, ξένε.|
ξυνῆκ'· Ὀρέστηι μή ποτ' ἐκτείσηι δίκην.|
τοῦτ' αὐτὸ ταρβῶν, πρὸς δὲ καὶ σώφρων ἔφυ.
γενναῖον ἄνδρ' ἔλεξας, εὖ τε δραστέον.|
εἰ δή ποθ' ἥξει γ' ἐς δόμους ὁ νῦν ἀπών.|
μήτηρ δέ σ' ἡ τεκοῦσα ταῦτ' ἠνέσχετο;|
γυναῖκες ἀνδρῶν, ὦ ξέν', οὐ παίδων φίλαι.|
τίνος δέ σ' οὕνεχ' ὕβρισ' Αἴγισθος τάδε;|
τεκεῖν μ' ἐβούλετ' ἀσθενῆ, τοιῶιδε δούς.|
ὡς δῆθε παῖδας μὴ τέκοις ποινάτορας;|
τοιαῦτ' ἐβούλευσ'· ὧν ἐμοὶ δοίη δίκην.|
οἶδεν δέ σ' οὖσαν παρθένον μητρὸς πόσις;|
οὐκ οἶδε· σιγῆι τοῦθ' ὑφαιρούμεσθά νιν.|
αἵδ' οὖν φίλαι σοι τούσδ' ἀκούουσιν λόγους;|
ὥστε στέγειν γε τἀμὰ καὶ σ' ἔπη καλῶς.|
τί δῆτ' Ὀρέστης πρὸς τάδ', Ἄργος ἢν μόληι;|
ἤρου τόδ'; αἰσχρόν γ' εἶπας· οὐ γὰρ νῦν ἀκμή;|
ἐλθὼν δὲ δὴ πῶς φονέας ἂν κτάνοι πατρός;|
τολμῶν ὑπ' ἐχθρῶν οἷ' ἐτολμήθη †πατήρ†.|
ἦ καὶ μετ' αὐτοῦ μητέρ' ἂν τλαίης κτανεῖν;| L2[I]
ταὐτῶι γε πελέκει τῶι πατὴρ ἀπώλετο.| 𝔸
λέγω τάδ' αὐτῶι, καὶ βέβαια τἀπὸ σοῦ;|
θάνοιμι μητρὸς αἷμ' ἐπισφάξασ' ἐμῆς.|
εἴθ' ἦν Ὀρέστης πλησίον κλύων τάδε.|
ἀλλ', ὦ ξέν', οὐ γνοίην ἂν εἰσιδοῦσά νιν.|
4 (3C) νέα γάρ, οὐδὲν θαῦμ', ἀπεζεύχθης νέον.|
εἷς ἂν μόνος νιν τῶν ἐμῶν γνοίη φίλων.|
ἆρ' ὃν λέγουσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνου;|
πατρός γε παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων.|
ὁ κατθανὼν δὲ σὸς πατὴρ τύμβου κυρεῖ;|
ἔκυρσεν ὡς ἔκυρσεν, ἐκβληθεὶς δόμων.|
οἴμοι, τόδ' οἷον εἶπας· {...} αἴσθησεις γὰρ οὖν
4 κἀκ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βροτούς.
λέξον δ', ἵν' εἰδὼς σῶι κασιγνήτωι φέρω
λόγους ἀτερπεῖς, ἀλλ' ἀναγκαίους κλύειν.
ἔνεστι δ' οἶκτος ἀμαθίαι μὲν οὐδαμοῦ,
σοφοῖσι δ' ἀνδρῶν· καὶ γὰρ οὐδ' ἀζήμιον
γνώμην ἐνεῖναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφήν.|
κἀγὼ τὸν αὐτὸν τῶιδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω.
πρόσω γὰρ ἄστεως οὖσα τἂν πόλει κακὰ
οὐκ οἶδα, νῦν δὲ βούλομαι κἀγὼ μαθεῖν.| Eur.
λέγοιμ' ἄν, εἰ χρή—χρὴ δὲ πρὸς φίλον λέγειν— Ἠλέκ.
6 τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς κἀμοῦ πατρός.
62 ἐπεὶ δὲ κινεῖς μῦθον, ἱκετεύω, ξένε, 302 200

ἐπίσημα γὰρ γήμαντι καὶ μείζω λέχη
τἀνδρὸς μὲν οὐδείς, τῶν δὲ θηλειῶν λόγος.
ὃ δ' ἠπάτα σε πλεῖστον οὐκ ἐγνωκότα,
ηὔχεις τις εἶναι τοῖσι χρήμασι σθένων·
τὰ δ' οὐδὲν εἰ μὴ βραχὺν ὁμιλῆσαι χρόνον.
ἡ γὰρ φύσις βέβαιος, οὐ τὰ χρήματα.
ἡ μὲν γὰρ αἰεὶ παραμένουσ' αἴρει κακά·
ὁ δ' ὄλβος ἀδίκως καὶ μετὰ σκαιῶν ξυνὼν
ἐξέπτατ' οἴκων, σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον.
ἃ δ' ἐς γυναῖκας—παρθένωι γὰρ οὐ καλὸν
λέγειν—σιωπῶ, γνωρίμως δ' αἰνίξομαι.
ὕβριζες, ὡς δὴ βασιλικοὺς ἔχων δόμους
κάλλει τ' ἀραρώς. ἀλλ' ἔμοιγ' εἴη πόσις
μὴ παρθενωπός, ἀλλὰ τἀνδρείου τρόπου.
τὰ γὰρ τέκν' αὐτῶν Ἄρεος ἐκκρεμάννυται,
τὰ δ' εὐπρεπῆ δὴ κόσμος ἐν χοροῖς μόνον.
◆ ἔρρ', οὐδὲν εἰδὼς ὧν ἐφευρεθεὶς χρόνωι
δίκην δέδωκας.—ὧδέ τις κακοῦργος ὢν
μή μοι τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμηι καλῶς,
νικᾶν δοκείτω τὴν Δίκην, πρὶν ἂν πέλας
γραμμῆς ἵκηται καὶ τέλος κάμψηι βίου.|
ἔπραξε δεινά, δεινὰ δ' ἀντέδωκε σοὶ
καὶ τῶιδ'· ἔχει γὰρ ἡ Δίκη μέγα σθένος.|
εἶέν· κομίζειν τοῦδε σῶμ' ἔσω χρεὼν
σκότωι τε δοῦναι, δμῶες, ὡς, ὅταν μόληι
L1[O] μήτηρ, σφαγῆς πάροιθε μὴ εἰσίδηι νεκρόν.|
𝔹 ἐπίσχες· ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον.|
τί δ'; ἐκ Μυκηνῶν μῶν βοηδρόμους ὁρῶ;|
οὔκ, ἀλλὰ τὴν τεκοῦσαν ἥ μ' ἐγείνατο.|
καλῶς ἄρ' ἄρκυν ἐς μέσην πορεύεται
{...} καὶ μὴν ὄχοις γε καὶ στολῆι λαμπρύνεται.|
τί δῆτα δρῶμεν μητέρ'; ἦ φονεύσομεν;|
μῶν σ' οἶκτος εἷλε, μητρὸς ὡς εἶδες δέμας;|
πῶς γὰρ κτάνω νιν, ἥ μ' ἔθρεψε κἄτεκεν;|
ὥσπερ πατέρα σὸν ἥδε κἀμὸν ὤλεσεν.|
ὦ Φοῖβε, πολλήν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας|
{...} ὅπου δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ἦι, τίνες σοφοί;|
ὅστις μ' ἔχρησας μητέρ', ἣν οὐ χρῆν, κτανεῖν.|
βλάπτηι δὲ δὴ τί πατρὶ τιμωρῶν σέθεν;|
μητροκτόνος νῦν φεύξομαι, τόθ' ἁγνὸς ὤν.|
καὶ μή γ' ἀμύνων πατρὶ δυσσεβὴς ἔσηι.|
ἐγὼ δὲ μητρὸς—; τῶι φόνου δώσω δίκας;|
τῶι δ' ἣν πατρώιαν διαμεθῆις τιμωρίαν;|
ἆρ' αὔτ' ἀλάστωρ εἶπ' ἀπεικασθεὶς θεῶι;
ἱερὸν καθίζων τρίποδ'; ἐγὼ μὲν οὐ δοκῶ.|
οὐδ' ἂν πιθοίμην εὖ μεμαντεῦσθαι τάδε.|
οὐ μὴ κακισθεὶς εἰς ἀνανδρίαν πεσῆι.|
ἀλλ' ἦ τὸν αὐτὸν τῆιδ' ὑποστήσω_ δόλον;|
ἔσειμι· δεινοῦ δ' ἄρχομαι προβήματος
καὶ δεινὰ δράσω γ'.—εἰ θεοῖς δοκεῖ τάδε,

61 (43C) ἦλθον γὰρ αὐτοῦ πρὸς τάφον πάρεργ' ὁδοῦ
καὶ προσπεσὼν ἔκλαυσ' ἐρημίας τυχών,
σπονδάς τε, λύσας ἀσκὸν ὃν φέρω ξένοις,
ἔσπεισα, τύμβωι δ' ἀμφέθηκα μυρσίνας.
πυρᾶς δ' ἐπ' αὐτῆς οἶν μελάγχιμον πόκωι
σφάγιον ἐσεῖδον αἷμά τ' οὐ πάλαι χυθὲν
ξανθῆς τε χαίτης βοστρύχους κεκαρμένους.
κἀθαύμασ', ὦ παῖ, τίς ποτ' ἀνθρώπων ἔτλη
πρὸς τύμβον ἐλθεῖν· οὐ γὰρ Ἀργείων γέ τις.
ἀλλ' ἦλθ' ἴσως που σὸς κασίγνητος λάθραι,
μολὼν δ' ἐθαύμασ' ἄθλιον τύμβον πατρός.
σκέψαι δὲ χαίτην προστιθεῖσα σῆι κόμηι,
εἰ χρῶμα ταὐτὸν κουρίμης ἔσται τριχός·
φιλεῖ γάρ, αἷμα ταὐτὸν οἷς ἂν ἦι πατρός,
τὰ πόλλ' ὅμοια σώματος πεφυκέναι.|
οὐκ ἄξι' ἀνδρός, ὦ γέρον, σοφοῦ λέγεις,
εἰ κρυπτὸν ἐς γῆν τήνδ' ἂν Αἰγίσθου φόβωι
δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῆ μολεῖν.
ἔπειτα χαίτης πῶς συνοίσεται πλόκος,
ὁ μὲν παλαίστραις ἀνδρὸς εὐγενοῦς τραφείς,
ὁ δὲ κτενισμοῖς θῆλυς; ἀλλ' ἀμήχανον.
πολλοῖς δ' ἂν εὕροις βοστρύχους ὁμοπτέρους
καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματος ταὐτοῦ, γέρον.|
σὺ δ' εἰς ἴχνος βᾶσ' ἀρβύλης σκέψαι βάσιν
εἰ σύμμετρος σῶι ποδὶ γενήσεται, τέκνον.|
πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν ἐν κραταιλέωι πέδωι L1[O]
γαίας ποδῶν ἔκμακτρον; εἰ δ' ἔστιν τόδε, 𝔹
δυοῖν ἀδελφοῖν ποὺς ἂν οὐ γένοιτ' ἴσος
ἀνδρός τε καὶ γυναικός, ἀλλ' ἄρσην κρατεῖ.
οὐκ ἔστιν, εἰ καὶ γῆν κασίγνητος μολών, {...}
κερκίδος ὅτωι γνοίης ἂν ἐξύφασμα σῆς,
5 (4C) ἐν ὧι ποτ' αὐτὸν ἐξέκλεψα μὴ θανεῖν;|
οὐκ οἶσθ', Ὀρέστης ἡνίκ' ἐκπίπτει χθονός,
νέαν μ' ἔτ' οὖσαν; εἰ δὲ κἄκρεκον πέπλους,
πῶς ἂν τότ' ὢν παῖς ταὐτὰ νῦν ἔχοι φάρη,
εἰ μὴ ξυναύξοινθ' οἱ πέπλοι τῶι σώματι;
ἀλλ' ἤ τις αὐτοῦ τάφον ἐποικτίρας ξένος
οἱ δὲ ξένοι ποῦ; βούλομαι γὰρ εἰσιδὼν
5 αὐτοὺς ἐρέσθαι σοῦ κασιγνήτου πέρι.|
οἵδ' ἐκ δόμων βαίνουσι λαιψηρῶι ποδί.|
ἀλλ' εὐγενεῖς μέν, ἐν δὲ κιβδήλωι τόδε·
πολλοὶ γὰρ ὄντες εὐγενεῖς εἰσιν κακοί.
ὅμως δὲ.—χαίρειν τοὺς ξένους προσεννέπω.|
χαῖρ', ὦ γεραιέ.—τοῦ ποτ', Ἠλέκτρα, τόδε
παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖ;|
οὗτος τὸν ἁμὸν πατέρ' ἔθρεψεν, ὦ ξένε.|
τί φής; ὅδ' ὃς σὸν ἐξέκλεψε σύγγονον;|
ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας κεῖνον, εἴπερ ἔστ' ἔτι.|
τί μ' ἐσδέδορκεν ὥσπερ ἀργύρου σκοπῶν
λαμπρὸν χαρακτῆρ'; ἦ προσεικάζει μέ τωι;|

ἴσως Ὀρέστου σ' ἧλιχ' ἥδεται βλέπων.|
φίλου γε φωτός. τί δὲ κυκλεῖ πέριξ πόδα;|
καὐτὴ τόδ' εἰσορῶσα θαυμάζω, ξένε.|
ὦ πότνι', εὔχου, θύγατερ Ἠλέκτρα, θεοῖς.|
τί τῶν ἀπόντων ἢ τί τῶν ὄντων πέρι;|
λαβεῖν φίλον θησαυρόν, ὃν φαίνει θεός.|
ἰδού· καλῶ θεούς. ἢ τί δὴ λέγεις, γέρον;|
βλέψον νυν ἐς τόνδ', ὦ τέκνον, τὸν φίλτατον.|
πάλαι δέδορκα, μὴ σύ γ' οὐκέτ' εὖ φρονῆις.|
οὐκ εὖ φρονῶ 'γὼ σὸν κασίγνητον βλέπων;|
πῶς εἶπας, ὦ γεραί', ἀνέλπιστον λόγον;|
ὁρᾶν Ὀρέστην τόνδε τὸν Ἀγαμέμνονος.|
ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδών, ὧι πείσομαι;|
οὐλὴν παρ' ὀφρύν, ἥν ποτ' ἐν πατρὸς δόμοις
νεβρὸν διώκων σοῦ μέθ' ἡιμάχθη πεσών.|
πῶς φῄς; ὁρῶ μὲν πτώματος τεκμήριον.|
◆ ἔπειτα μέλλεις προσπίτνειν τοῖς φιλτάτοις;|
ἀλλ' οὐκέτ', ὦ γεραιέ· συμβόλοισι γὰρ
τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμόν.—ὦ χρόνωι φανείς,
ἔχω σ' ἀέλπτως {…}| κἀξ ἐμοῦ γ' ἔχηι χρόνωι.|
οὐδέποτε δόξασ'.| οὐδ' ἐγὼ γὰρ ἤλπισα.|
ἐκεῖνος εἶ σύ;| σύμμαχός γέ σοι μόνος.
ἢν δ' ἀνσπάσωμαί γ' ὃν μετέρχομαι βόλον
{…} πέποιθα δ'. ἢ χρὴ μηκέθ' ἡγεῖσθαι θεούς,
584 εἰ τἄδικ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα.|
L1[I] 596 εἶἐν. φίλας μὲν ἡδονὰς ἀσπασμάτων
𝔹 ἔχω, χρόνωι δὲ καὖθις αὐτὰ δώσομεν.
σὺ δ', ὦ γεραιέ—καίριος γὰρ ἤλυθες—
λέξον, τί δρῶν ἂν φονέα τεισαίμην πατρός;
[μητέρα τε <τὴν> κοινωνὸν ἀνοσίων γάμων;]
ἔστιν τί μοι κατ' Ἄργος εὐμενὲς φίλων;
ἢ πάντ' ἀνεσκευάσμεθ', ὥσπερ αἱ τύχαι;
τῶι ξυγγένωμαι; νύχιος ἢ καθ' ἡμέραν;
ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθροὺς ἐμούς;|
ὦ τέκνον, οὐδεὶς δυστυχοῦντί σοι φίλος.
εὕρημα γάρ τοι χρῆμα γίγνεται τόδε,
κοινῆι μετασχεῖν τἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.
σὺ δ'—ἐκ βάθρων γὰρ πᾶς ἀνήιρησαι φίλοις
οὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδ'—ἴσθι μου κλύων,
ἐν χειρὶ τῆι σῆι πάντ' ἔχεις καὶ τῆι τύχηι,
πατρῶιον οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν σέθεν.|
τί δῆτα δρῶντες τοῦδ' ἂν ἐξικοίμεθα;|
κτανὼν Θυέστου παῖδα σήν τε μητέρα.|
ἥκω 'πὶ τόνδε στέφανον· ἀλλὰ πῶς λάβω;|
τειχέων μὲν ἐλθὼν ἐντὸς οὐδ' ἂν εἰ θέλοις.|
φρουραῖς κέκασται δεξιαῖς τε δορυφόρων;|
ἔγνως· φοβεῖται γάρ σε κοὐχ εὕδει σαφῶς.|
εἶἐν· σὺ δὴ τοὐνθένδε βούλευσον, γέρον.|
κἀμοῦ γ' ἄκουσον· ἄρτι γάρ μ' ἐσῆλθέ τι.|
ἐσθλόν τι μηνύσειας, αἰσθοίμην δ' ἐγώ.|

62 (44C) ἀγῶν' ἐς οἴκους, ἀλλὰ πολέμιον κτανὼν
Αἴγισθον, ὃς σὸν πατέρα κἀμὸν ὤλεσε_.
σύ τ', ὦ παρασπίστ', ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου
παίδευμα Πυλάδη, στέφανον ἐξ ἐμῆς χερὸς
δέχου· φέρηι γὰρ καὶ σὺ τῶιδ' ἴσον μέρος
ἀγῶνος· αἰεὶ δ' εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι.|
θεοὺς μὲν ἡγοῦ πρῶτον, Ἠλέκτρα, τύχης
ἀρχηγέτας τῆσδ', εἶτα κἄμ' ἐπαίνεσον
τὸν τῶν θεῶν τε τῆς τύχης θ' ὑπηρέτην.
ἥκω γὰρ οὐ λόγοισιν ἀλλ' ἔργοις κτανὼν 893
ὃν εἴτε χρήιζεις θηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθες, 896
ἢ σκῦλον οἰωνοῖσιν, αἰθέρος τέκνοις,
πήξασ' ἔρεισον σκόλοπι· σὸς γάρ ἐστι νῦν
[δοῦλος, πάροιθε δεσπότης κεκλημένος.|]
αἰσχύνομαι μέν, βούλομαι δ' εἰπεῖν ὅμως.|
τί χρῆμα; λέξον· ὡς φόβου γ' ἔξωθεν εἶ.|
νεκροὺς ὑβρίζειν, μή μέ τις φθόνωι βάληι.|
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις ἂν μέμψαιτό σε.|
δυσάρεστος ἡμῶν καὶ φιλόψογος πόλις.|
λέγ' εἴ τι χρήιζεις, σύγγον'· ἀσπόνδοισι γὰρ
νόμοισιν ἔχθραν τῶιδε συμβεβλήκαμεν.|
εἶέν· τίν' ἀρχὴν πρῶτά σ' ἐξείπω κακῶν,
ποίας τελευτάς; τίνα μέσον τάξω λόγον;
καὶ μὴν δι' ὄρθρων γ' οὔποτ' ἐξελίμπανον
θρυλοῦσ' ἅ γ' εἰπεῖν ἤθελον κατ' ὄμμα σόν,
εἰ δὴ γενοίμην δειμάτων ἐλευθέρα L1[I]
τῶν πρόσθε. νῦν οὖν ἔσμεν· ἀποδώσω δέ σοι 𝔹
ἐκεῖν' ἅ σε ζῶντ' ἤθελον λέξαι κακά.
ἀπώλεσάς με κὠρφανὴν φίλου πατρὸς
καὶ τόνδ' ἔθηκας, οὐδὲν ἠδικημένος,
κἄγημας αἰσχρῶς μητέρ' ἄνδρα τ' ἔκτανες
6 (5C) στρατηλατοῦνθ' Ἕλλησιν, οὐκ ἐλθὼν Φρύγας.
ἐς τοῦτο δ' ἦλθες ἀμαθίας ὥστ' ἤλπισας
ὡς ἐς σὲ ἐμὴν δὴ μητέρ' οὐχ ἕξοις κακὴν
γήμας, ἐμοῦ δὲ πατρὸς ἠδίκεις λέχη.
ἴστω δ', ὅταν τις διολέσας δάμαρτά του
κρυπταῖσιν εὐναῖς εἶτ' ἀναγκασθῆι λαβεῖν,
δύστηνός ἐστιν, εἰ δοκεῖ τὸ σωφρονεῖν
6 ἐκεῖ μὲν αὐτὴν οὐκ ἔχειν, παρ' οἷ δ' ἔχειν.
ἄλγιστα δ' ὤικεις, οὐ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς·
ἤιδησθα γὰρ δῆτ' ἀνόσιον γήμας γάμον,
μήτηρ δὲ σ' ἄνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη.
ἄμφω πονηρὼ δ' ὄντ' ἀφαιρεῖσθον τύχην
†κείνη τε τὴν σὴν καὶ σὺ τοὐκείνης κακόν.†
πᾶσιν δ' ἐν Ἀργείοισιν ἤκουες τάδε·
Ὁ τῆς γυναικός—οὐχὶ τἀνδρὸς ἡ γυνή.
καίτοι τόδ' αἰσχρόν, προστατεῖν γε δωμάτων
γυναῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα· κἀκείνους στυγῶ
τοὺς παῖδας, ὅστις τοῦ μὲν ἄρσενος πατρὸς
οὐκ ὠνόμασται, τῆς δὲ μητρὸς ἐν πόλει.

ῥίψας ἀπ' ὤμων εὐπρεπῆ πορπάματα,
Eur. Πυλάδην μὲν εἷλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην,
Ἠλέκ. δμῶας δ' ἀπωθεῖ· καὶ λαβὼν μόσχου πόδα,
λευκὰς ἐγύμνου σάρκας ἐκτείνων χέρα·
θᾶσσον δὲ βύρσαν ἐξέδειρεν ἢ δρομεὺς
δισσοὺς διαύλους ἵππιος διήνυσε_,
κἀνεῖτο λαγόνας. ἱερὰ δ' ἐς χεῖρας λαβὼν
Αἴγισθος ἤθρει. καὶ λοβὸς μὲν οὐ προσῆν
σπλάγχνοις, πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας
κακὰς ἔφαινον τῶι σκοποῦντι προσβολάς.
χὠ μὲν σκυθράζει, δεσπότης δ' ἀνιστορεῖ·
Τί χρῆμ' ἀθυμεῖς;—Ὦ ξέν', ὀρρωδῶ τινα
δόλον θυραῖον. ἔστι δ' ἔχθιστος βροτῶν
Ἀγαμέμνονος παῖς πολέμιός τ' ἐμοῖς δόμοις.
ὁ δ' εἶπε· Φυγάδος δῆτα δειμαίνεις δόλον,
πόλεως ἀνάσσων; οὐχ, ὅπως παστήρια
◆ θοινασόμεσθα, Φθιάδ' ἀντὶ Δωρικῆς
οἴσει τις ἡμῖν κοπίδ', ἀναρρῆξαι χέλυν;
λαβὼν δὲ κόπτει. σπλάγχνα δ' Αἴγισθος λαβὼν
ἤθρει διαιρῶν. τοῦ δὲ νεύοντος κάτω
ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στὰς κασίγνητος σέθεν
ἐς σφονδύλους ἔπαισε, νωτιαῖα δὲ
ἔρρηξεν ἄρθρα· πᾶν δὲ σῶμ' ἄνω κάτω
ἤσπαιρεν ἠλάλαζε δυσθνήισκων φόνωι.
δμῶες δ' ἰδόντες εὐθὺς ἦιξαν ἐς δόρυ,
L2[O] πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δύ'· ἀνδρείας δ' ὕπο
𝔹 ἔστησαν ἀντίπρωιρα σείοντες βέλη
Πυλάδης Ὀρέστης τ'. εἶπε δ'· Οὐχὶ δυσμενὴς
ἥκω πόλει τῆιδ' οὐδ' ἐμοῖς ὀπάοσιν,
φονέα δὲ πατρὸς ἀντετιμωρησάμην
τλήμων Ὀρέστης· ἀλλὰ μή με καίνετε,
πατρὸς παλαιοὶ δμῶες. οἳ δ', ἐπεὶ λόγων
ἤκουσαν, ἔσχον κάμακας· ἐγνώσθη δ' ὑπὸ
γέροντος ἐν δόμοισιν ἀρχαίου τινός.
στέφουσι δ' εὐθὺς σοῦ κασιγνήτου κάρα
χαίροντες ἀλαλάζοντες. ἔρχεται δὲ σοὶ
κάρα 'πιδείξων οὐχὶ Γοργόνος φέρων,
ἀλλ' ὃν στυγεῖς Αἴγισθον· αἷμα δ' αἵματος
858 πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῶι θανόντι νῦν.|
866 ὦ φέγγος, ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας,
ὦ γαῖα καὶ νὺξ ἣν ἐδερκόμην πάρος,
νῦν ὄμμα τοὐμὸν ἀμπτυχαί τ' ἐλεύθεροι,
ἐπεὶ πατρὸς πέπτωκεν Αἴγισθος φονεύς.
φέρ', οἷα δὴ 'χω καὶ δόμοι κεύθουσί μου
κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμεν, φίλαι,
872 στέψω τ' ἀδελφοῦ κρᾶτα τοῦ νικηφόρου.|
880 ὦ καλλίνικε, πατρὸς ἐκ νικηφόρου
γεγώς, Ὀρέστα, τῆς ὑπ' Ἰλίωι μάχης,
δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀνδήματα.
883 ἥκεις γὰρ οὐκ ἀχρεῖον ἔκπλεθρον δραμὼν

63 (45C)
Αἴγισθον εἶδον, ἡνίχ' εἷρπον ἐνθάδε.|
προσηκάμην τὸ ῥηθέν. ἐν ποίοις τόποις;| Eur.
ἀγρῶν πέλας τῶνδ' ἱπποφορβίων ἔπι.| Ἠλέκ.
τί δρῶνθ'; ὁρῶ γὰρ ἐλπίδ' ἐξ ἀμηχάνων.|
Νύμφαις ἐπόρσυν' ἔροτιν, ὡς ἔδοξέ μοι.|
τροφεῖα παίδων ἢ πρὸ μέλλοντος τόκου;|
οὐκ οἶδα πλὴν ἕν· βουσφαγεῖν ὡπλίζετο.|
πόσων μετ' ἀνδρῶν; ἢ μόνος δμώων μέτα;|
οὐδεὶς παρῆν Ἀργεῖος, οἰκεία δὲ χείρ.|
οὔ πού τις ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδών, γέρον;|
δμῶες μέν εἰσιν, οἵ σέ γ' οὐκ εἶδόν ποτε.|
ἡμῖν ἂν εἶεν, εἰ κρατοῖμεν, εὐμενεῖς;|
δούλων γὰρ ἴδιον τοῦτο, σοὶ δὲ σύμφορον.|
πῶς οὖν ἄν αὐτῶι πλησιασθείην ποτέ;|
στείχων ὅθεν σε βουθυτῶν ἐσόψεται.|
ὁδὸν παρ' αὐτήν, ὡς ἔοικ', ἀγροὺς ἔχει;| 636
πικρόν γε συνθοινάτορ', ἣν θεὸς θέλῃ.| 638
τοὐνθένδε πρὸς τὸ πῖπτον αὐτὸς ἐννόει.|
καλῶς ἔλεξας.—ἡ τεκοῦσα δ' ἐστὶ ποῦ;|
Ἄργει· παρέσται δ' οὖν πόσει θοίνην ἔπι.|
τί δ' οὐχ ἅμ' ἐξωρμᾶτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει;|
ψόγον τρέμουσα δημοτῶν ἐλείπετο.|
ξυνῆχ'· ὕποπτος οὖσα γιγνώσκει πόλει.|
τοιαῦτα· μισεῖται γὰρ ἀνόσιος γυνή.|
πῶς οὖν ἐκείνην τόνδε τ' ἐν ταὐτῶι κτενῶ;|
ἐγὼ φόνον γε μητρὸς ἐξαρτύσομαι.| L2[O]
καὶ μὴν ἐκεῖνά γ' ἡ τύχη θήσει καλῶς.| 𝔹
ὑπηρετείτω μὲν δυοῖν ὄντοιν ὅδε.|
ἔσται τάδ'· εὑρίσκεις δὲ μητρὶ πῶς φόνον;|
λέγ', ὦ γεραιέ, τάδε Κλυταιμήστραι μολών·{…}
λεχώ μ' ἀπάγγελλ' οὖσαν ἄρσενος τόκωι.|
7 (6C)
πότερα πάλαι τεκοῦσαν ἢ νεωστὶ δή;|
δέχ' ἡλίους, ἐν οἷσιν ἁγνεύει λεχώ.|
καὶ δὴ τί τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον;|
ἥξει κλύουσα λόχιά μου νοσήματα.|
πόθεν; †τί δ'† αὐτῆι σοῦ μέλειν δοκεῖς, τέκνον;|
ναί· καὶ δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων.|
ἴσως· πάλιν μοι μῦθον ἐς καμπὴν ἄγε.|
7
ἐλθοῦσα μέντοι δῆλον ὡς ἀπόλλυται.|
καὶ μὴν ἐπ' αὐτάς γ' εἶσι σῶν δόμων πύλας.|
οὔκουν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς Ἅιδου τόδε;|
εἰ γὰρ θάνοιμι τοῦτ' ἰδὼν ἐγώ ποτε.|
πρώτιστα μέν νυν τῶιδ' ὑφήγησαι, γέρον.| {…}
Αἴγισθος ἔνθα νῦν θυηπολεῖ θεοῖς;|
ἔπειτ' ἀπαντῶν μητρὶ τἀπ' ἐμοῦ φράσον.|
ὥστ' αὐτά γ' ἐκ σοῦ στόματος εἰρῆσθαι δοκεῖν.|
σὸν ἔργον ἤδη· πρόσθεν εἴληχας φόνου.|
στείχοιμ' ἄν, εἴ τις ἡγεμὼν γίγνοιθ' ὁδοῦ.|
9
καὶ μὴν ἐγὼ πέμποιμ' ἂν οὐκ ἀκουσίως.|
65
ὦ Ζεῦ πατρῷε, καὶ Τροπαῖ' ἐχθρῶν γενοῦ| 671

{…} οἴκτιρέ γ' ἡμᾶς· οἰκτρὰ γὰρ πεπόνθαμεν| 64 (46C)
{…} οἴκτιρε δῆτα σοῦ γε φύντας ἐκγόνους.|
Ἥρα τε, βωμῶν ἣ Μυκηναίων κρατεῖς|
{…} νίκην δὸς ἡμῖν, εἰ δίκαι' αἰτούμεθα.|
δὸς δῆτα πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην.|
σύ τ' ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν πάτερ|
{…} καὶ Γαῖ' ἄνασσα, χεῖρας ἧι δίδωμ' ἐμὰς|
{…} ἄμυν' ἄμυνε τοῖσδε φιλτάτοις τέκνοις.|
νῦν πάντα νεκρὸν ἐλθὲ σύμμαχον λαβών.|
οἵπερ γε σὺν σοὶ Φρύγας ἀνήλωσαν δορὶ|{…}
down one ἤκουσας, ὦ δεῖν' ἐξ ἐμῆς μητρὸς παθών;|
up one χὤσοι στυγοῦσιν ἀνοσίους μιάστορας.|
πάντ', οἶδ', ἀκούει τάδε πατήρ· στείχειν δ' ἀκμή.|
[καί σοι προφωνῶ πρὸς τάδ' Αἴγισθον θανεῖν·
ὡς εἰ παλαισθεὶς πτῶμα θανάσιμον πεσῆι,
τέθνηκα κἀγώ, μηδέ με ζῶσαν λέγε·
✦ παίσω γὰρ ἧπαρ τοὐμὸν ἀμφήκει ξίφει.
δόμων ἔσω βᾶσ' εὐτρεπὲς ποιήσομαι.]
ὡς ἢν μὲν ἔλθηι πύστις εὐτυχὴς σέθεν,
ὀλολύξεται πᾶν δῶμα· θνήισκοντος δέ σου
τἀναντί' ἔσται τῶνδε· ταῦτα σοὶ λέγω.|
πάντ' οἶδα.| πρὸς τάδ' ἄνδρα γίγνεσθαί σε χρή.|
ὑμεῖς δέ μοι, γυναῖκες, εὖ πυρσεύετε
κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε· φρουρήσω δ' ἐγὼ
πρόχειρον ἔγχος χειρὶ βαστάζουσ' ἐμῆι.
L2[I] οὐ γάρ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς νικωμένη
𝔹 698 δίκην ὑφέξω, σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι.|
747 φίλαι, βοῆς ἠκούσατ'—ἢ δοκὼ κενὴ
ὑπῆλθέ μ';—ὥστε νερτέρα βροντὴ Διός;
ἰδού, τάδ' οὐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται·
δέσποιν', ἄμειψον δώματ', Ἠλέκτρα, τάδε.|
φίλαι, τί χρῆμα; πῶς ἀγῶνος ἥκομεν;| 8 (7C)
οὐκ οἶδα πλὴν ἕν· φόνιον οἰμωγὴν κλύω.|
ἤκουσα κἀγώ, τηλόθεν μέν, ἀλλ' ὅμως.|
μακρὰν γὰρ ἕρπει γῆρυς, ἐμφανής γε μήν.|
Ἀργεῖος ὁ στεναγμὸς· ἢ φίλων ἐμῶν;|
οὐκ οἶδα· πᾶν γὰρ μείγνυται μέλος βοῆς.|
σφαγὴν ἀυτεῖς τήνδε μοι· τί μέλλομεν;|
ἔπισχε, τρανῶς ὡς μάθηις τύχας σέθεν.| 8
οὐκ ἔστι· νικώμεσθα· ποῦ γὰρ ἄγγελοι;|
ἥξουσιν· οὔτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν.|
ὦ καλλίνικοι παρθένοι Μυκηνίδες,
νικῶντ' Ὀρέστην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις,
Ἀγαμέμνονος δὲ φονέα κείμενον πέδωι
Αἴγισθον· ἀλλὰ θεοῖσιν εὔχεσθαι χρεών.|
τίς δ' εἶ σύ; πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε;|
Eur. οὐκ οἶσθ' ἀδελφοῦ μ' εἰσορῶσα πρόσπολον;|
Ἠλέκ. ὦ φίλτατ', ἔκ τοι δείματος δυσγνωσίαν
εἶχον προσώπου· νῦν δὲ γιγνώσκω σε δή. 10
τί φῄς; τέθνηκε πατρὸς ἐμοῦ στυγνὸς φονεύς;| 66

τέθνηκε· δίς σοι ταὔθ', ἃ γοῦν βούληι, λέγω.|
ὦ θεοί, Δίκη τε πάνθ' ὁρῶσ', ἦλθές ποτε.
ποίωι τρόπωι δὲ καὶ τίνι ῥυθμῶι φόνου
κτείνει Θυέστου παῖδα; βούλομαι μαθεῖν.|
ἐπεὶ μελάθρων τῶνδ' ἀπήραμεν πόδα,
ἐσβάντες ἦιμεν δίκροτον εἰς ἁμαξιτὸν
ἔνθ' ἦν ὁ καινὸς τῶν Μυκηναίων ἄναξ.
κυρεῖ δὲ κήποις ἐν καταρρύτοις βεβώς,
δρέπων τερείνης μυρσίνης κάραι πλόκους·
ἰδὼν δ' ἀυτεῖ· Χαίρετ', ὦ ξένοι· τίνες
πόθεν πορεύεσθ'; ἔστε τ' ἐκ ποίας χθονός;
ὁ δ' εἶπ' Ὀρέστης· Θεσσαλοί· πρὸς δ' Ἀλφεὸν
θύσοντες ἐρχόμεσθ' Ὀλυμπίωι Διί.
κλύων δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐννέπει τάδε·
Νῦν μὲν παρ' ἡμῖν χρὴ συνεστίους ἐμοὶ
θοίνης γενέσθαι· τυγχάνω δὲ βουθυτῶν
Νύμφαις· ἑῶιοι δ' ἐξαναστάντες λέχους
ἐς ταὐτὸν ἥξετ'. ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους—
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε καὶ χερὸς λαβὼν
παρῆγεν ἡμᾶς—οὐδ' ἀπαρνεῖσθαι χρεών·
[ἐπεὶ δ' ἐν οἴκοις ἦμεν, ἐννέπει τάδε·]
λουτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω,
ὡς ἀμφὶ βωμὸν στῶσι χερνίβων πέλας.
ἀλλ' εἶπ' Ὀρέστης· Ἀρτίως ἡγνίσμεθα
λουτροῖσι καθαροῖς ποταμίων ῥείθρων ἄπο.
εἰ δὲ ξένους ἀστοῖσι συνθύειν χρεών, L2[I]
Αἴγισθ', ἕτοιμοι κοὐκ ἀπαρνούμεσθ', ἄναξ. 𝔹
τοῦτον μὲν οὖν μεθεῖσαν ἐκ μέσου λόγον·
λόγχας δὲ θέντες δεσπότου φρουρήματα
δμῶες πρὸς ἔργον πάντες ἵεσαν χέρας·
οἳ μὲν σφαγεῖον ἔφερον, οἳ δ' ἦιρον κανᾶ,
ἄλλοι δὲ πῦρ ἀνῆπτον ἀμφί τ' ἐσχάρας
λέβητας ὤρθουν· πᾶσα δ' ἐκτύπει στέγη.
λαβὼν δὲ προχύτας μητρὸς εὐνέτης σέθεν
ἔβαλλε βωμούς, τοιάδ' ἐννέπων ἔπη·
Νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βουθυτεῖν
καὶ τὴν κατ' οἴκους Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμὴν
πράσσοντας ὡς νῦν, τοὺς δ' ἐμοὺς ἐχθροὺς κακῶς
—λέγων Ὀρέστην καὶ σέ. δεσπότης δ' ἐμὸς
τἀναντί' ηὔχετ', οὐ γεγωνίσκων λόγους,
λαβεῖν πατρῷια δώματ'. ἐκ κανοῦ δ' ἑλὼν
Αἴγισθος ὀρθὴν σφαγίδα, μοσχείαν τρίχα
τεμὼν ἐφ' ἁγνὸν πῦρ ἔθηκε δεξιᾶι,
κἄσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον ὡς ἦραν χεροῖν
δμῶες, λέγει δὲ σῶι κασιγνήτωι τάδε·
Ἓν τῶν καλῶν κομποῦσι τοῖσι Θεσσαλοῖς
εἶναι τόδ', ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς Eur.
ἵππους τ' ὀχμάζει· λαβὲ σίδηρον, ὦ ξένε, Ἠλέκ.
δεῖξόν τε φήμην ἔτυμον ἀμφὶ Θεσσαλῶν.
ὁ δ' εὐκρότητον Δωρίδ' ἁρπάσας χεροῖν,

65 ἔστω· πικρὸν δὲ χἠδὺ τἀγώνισμά μοι.| 987
ἔκβητ᾽ ἀπήνης, Τρωιάδες, χειρὸς δ᾽ ἐμῆς 998
λάβεσθ᾽, ἵν᾽ ἔξω τοῦδ᾽ ὄχου στήσω πόδα.
σκύλοισι μὲν γὰρ θεῶν κεκόσμηνται δόμοι
Φρυγίοις, ἐγὼ δὲ τάσδε, Τρωιάδος χθονὸς
ἐξαίρετ᾽, ἀντὶ παιδὸς ἣν ἀπώλεσα
σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις.|
οὔκουν ἐγώ—δούλη γὰρ ἐκβεβλημένη
δόμων πατρῴων δυστυχεῖς οἰκῶ δόμους—
μῆτερ, λάβωμαι μακαρίας τῆς σῆς χερός;|
δοῦλαι πάρεισιν αἵδε, μὴ σύ μοι πόνει.|
τί δ᾽; αἰχμάλωτόν τοί μ᾽ ἀπῴκισας δόμων,
ᾑρημένων δὲ δωμάτων ᾑρήμεθα,
ὡς αἵδε, πατρὸς ὀρφαναὶ λελειμμέναι.|
τοιαῦτα μέντοι σὸς πατὴρ βουλεύματα
ἐς οὓς ἐχρῆν ἥκιστ᾽ ἐβούλευσεν φίλων.
◆ λέξω δὲ {…} καίτοι δόξ᾽ ὅταν λάβηι κακὴ
γυναῖκα, γλώσσηι πικρότης ἔνεστί τις.
ὡς μὲν παρ᾽ ἡμῖν, οὐ καλῶς· τὸ πρᾶγμα δὲ
μαθόντας, ἢν μὲν ἀξίως μισεῖν ἔχηις,
στυγεῖν δίκαιον· εἰ δὲ μή, τί δεῖ στυγεῖν;
ἡμᾶς δ᾽ ἔδωκε Τυνδάρεως τῶι σῶι πατρί,
οὐχ ὥστε θνήισκειν, οὐδ᾽ ἃ γειναίμην ἐγώ.
κεῖνος δὲ παῖδα τὴν ἐμὴν Ἀχιλλέως
λέκτροισι πείσας ὤιχετ᾽ ἐκ δόμων ἄγων
πρυμνοῦχον Αὖλιν, ἔνθ᾽ ὑπερτείνας πυρᾶς
λευκὴν διήμησ᾽ Ἰφιγόνης παρηΐδα.
κεἰ μὲν πόλεως ἅλωσιν ἐξιώμενος,
ἢ δῶμ᾽ ὀνήσων τἄλλα τ᾽ ἐκσῴζων τέκνα,
ἔκτεινε πολλῶν μίαν ὕπερ, συγγνώστ᾽ ἂν ἦν·
νῦν δ᾽ οὕνεχ᾽ Ἑλένη μάργος ἦν ὅ τ᾽ αὖ λαβὼν
9 ἄλοχον κολάζειν προδότιν οὐκ ἠπίστατο,
τούτων ἕκατι παῖδ᾽ ἐμὴν διώλεσεν.
ἐπὶ τοῖσδε τοίνυν καίπερ ἠδικημένη
οὐκ ἠγριώμην οὐδ᾽ ἂν ἔκτανον πόσιν.
ἀλλ᾽ ἦλθ᾽ ἔχων μοι μαινάδ᾽ ἔνθεον κόρην
λέκτροις τ᾽ ἐπεισέφρηκε, καὶ νύμφα δύο
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν κατεῖχομεν.
9 μῶρον μὲν οὖν γυναῖκες, οὐκ ἄλλως λέγω·
ὅταν δ᾽, ὑπόντος τοῦδ᾽, ἁμαρτάνηι πόσις
τἄνδον παρώσας λέκτρα, μιμεῖσθαι θέλει
γυνὴ τὸν ἄνδρα χἄτερον κτᾶσθαι φίλον.
κἄπειτ᾽ ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται,
οἱ δ᾽ αἴτιοι τῶνδ᾽ οὐ κλύουσ᾽ ἄνδρες κακῶς.
εἰ δ᾽ ἐκ δόμων ἥρπαστο Μενέλεως λάθραι,
κτανεῖν μ᾽ Ὀρέστην χρῆν, κασιγνήτης πόσιν
Μενέλαον ὡς σώσαιμι; σὸς δὲ πῶς πατὴρ
ἠνέσχετ᾽ ἂν ταῦτ᾽; εἶτα τὸν μὲν οὐ θανεῖν
11 κτείνοντα χρῆν τἄμ᾽, ἐμὲ δὲ πρὸς κείνου παθεῖν;
67 ἔκτειν᾽, ἐτρέφθην ἥνπερ ἦν πορεύσιμον 1046

L1[O]
ℂ

EXCLUDED

1 Ὦ γῆς †παλαιὸν ἄργος†, Ἰνάχου ῥοαί,
413 κέλευε δ᾽ †αὐτὸν τῶνδ᾽ ἐμοῦσαφιγμένων†
546 †ἐκείρατ᾽ ἢ τῆσδε σκοποὺς λαβὼν χθονός†| {…}
637 ὅθεν <γ᾽> ἰδών σε δαιτὶ κοινωνὸν καλεῖ.|
894 Αἴγισθον· †ὡς δὲ τῶι σάφ᾽ εἰδέναι τάδε
895 προσθῶμεν†, αὐτὸν τὸν θανόντα σοι φέρω,
984 ὧι καὶ πόσιν καθεῖλες, †Αἴγισθον κτανών†.|
1059 †οὐκ ἔστι, τῆι σῆι δ᾽ ἡδὺ προσθήσω φρενί†.|

INTERLEAVABLE

language: Greek (tragic trimeters)
copy text: Murray (OCT II 1913)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

πρὸς τοὺς ἐκείνωι πολεμίους. φίλων γὰρ ἂν 66
τίς ἂν <u>πατρὸς</u> σοῦ <u>φόνον</u> ἐκοινώνησέ μοι;
λέγ’ εἴ τι χρήιζεις, κἀντίθες παρρησίαι,
ὅπως τέθνηκε σὸς πατὴρ οὐκ ἐνδίκως.|
δίκαι’ ἔλεξας· ἡ δίκη δ’ αἰσχρῶς ἔχει.
γυναῖκα γὰρ χρὴ πάντα συγχωρεῖν πόσει,
ἥτις φρενήρης· ἧι δὲ μὴ δοκεῖ τάδε,
οὐδ’ εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἥκει λόγων.|
μέμνησο, μῆτερ, οὓς ἔλεξας ὑστάτους
λόγους, διδοῦσα πρὸς σέ μοι παρρησίαν.|
καὶ νῦν γέ φημι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι, τέκνον.|
†<u>ἆρα</u>† κλύουσα, μῆτερ, εἶτ’ ἔρξαις κακῶς;|
λέγοιμ’ ἄν· ἀρχὴ δ’ ἥδε μοι προοιμίου·
εἴθ’ εἶχες, ὦ τεκοῦσα, βελτίους φρένας.
τὸ μὲν γὰρ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρειν
Ἑλένης τε καὶ σοῦ, δύο δ’ ἔφυτε συγγόνω,
✦ ἄμφω ματαίω Κάστορός τ’ οὐκ ἀξίω.
ἣ μὲν γὰρ ἁρπασθεῖσ’ ἑκοῦσ’ ἀπώλετο,
σὺ δ’ ἄνδρ’ ἄριστον Ἑλλάδος διώλεσας,
σκῆψιν προτείνουσ’, ὡς ὑπὲρ τέκνου πόσιν
ἔκτεινας· οὐ γάρ <u><σ’></u> ὡς ἔγωγ’ ἴσασιν εὖ.
ἥτις, θυγατρὸς πρὶν κεκυρῶσθαι σφαγάς,
νέον τ’ ἀπ’ οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένου,
ξανθὸν κατόπτρωι πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης.
γυνὴ δ’, ἀπόντος ἀνδρὸς, ἥτις ἐκ δόμων
L1[I] ἐς κάλλος ἀσκεῖ, διάγραφ’ ὡς οὖσαν κακήν. L1[I]
ℂ οὐδὲν γὰρ αὐτὴν δεῖ θύρασιν εὐπρεπὲς ℂ
φαίνειν πρόσωπον, ἤν τι μὴ ζητῆι κακόν.
μόνη_ δὲ πασῶν οἶδ’ ἐγὼ σ’ Ἑλληνίδων,
εἰ μὲν τὰ Τρώων εὐτυχοῖ, κεχαρμένην,
εἰ δ’ ἥσσον’ εἴη, συννέφουσαν ὄμματα,
Ἀγαμέμνον’ οὐ χρήιζουσαν ἐκ Τροίας μολεῖν. 10
καίτοι καλῶς γε σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι·
ἄνδρ’ εἶχες οὐ κακίον’ Αἰγίσθου πόσιν,
ὃν Ἑλλὰς αὑτῆς εἵλετο στρατηλάτην·
Ἑλένης δ’ ἀδελφῆς τοιάδ’ ἐξειργασμένης
ἐξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν· τὰ γὰρ κακὰ
παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν εἴσοψίν τ’ ἔχει.
εἰ δ’, ὡς λέγεις, σὴν θυγατέρ’ ἔκτεινεν πατήρ, 10
ἐγὼ τί σ’ ἠδίκησ’ ἐμός τε σύγγονος;
πῶς οὐ πόσιν κτείνασα πατρώιους δόμους
ἡμῖν προσῆψας, ἀλλ’ ἐπηνέγκω λέχει
τἀλλότρια, μισθοῦ τοὺς γάμους ὠνουμένη;
κοὔτ’ ἀντιφεύγει παιδὸς ἀντὶ σοῦ πόσις,
οὔτ’ ἀντ’ ἐμοῦ τέθνηκε, δὶς τόσως ἐμὲ
κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν. εἰ δ’ ἀμείψεται
Eur. φόνον δικάζων φόνος, ἀποκτενῶ σ’ ἐγὼ Eur.
Ἠλέκ. καὶ παῖς Ὀρέστης πατρὶ τιμωρούμενοι· Ἠλέκ.
εἰ γὰρ δίκαι’ ἐκεῖνα, καὶ τάδ’ ἔνδικα. 12
[ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ εὐγένειαν εἰσιδὼν 68

Eur. Ἠλέκ.

67 γαμεῖ πονηράν, μῶρός ἐστι· μικρὰ γὰρ
μεγάλων ἀμείνω σώφρον' ἐν δόμοις λέχη.|
τύχη γυναικῶν ἐς γάμους. τὰ μὲν γὰρ εὖ,
τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν.]|
ὦ παῖ, πέφυκας πατέρα σὸν στέργειν ἀεί.
ἔστιν δὲ καὶ τόδ'· οἱ μέν εἰσιν ἀρσένων,
οἱ δ' αὖ φιλοῦσι μητέρας μᾶλλον πατρός.
συγγνώσομαί σοι· καὶ γὰρ οὐχ οὕτως ἄγαν
χαίρω τι, τέκνον, τοῖς δεδραμένοις ἐμοί.
σὺ δ' ὧδ' ἄλουτος καὶ δυσείματος χρόα
λεχὼ νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη;
οἴμοι τάλαινα τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
ὡς μᾶλλον ἢ χρῆν ἤλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν.|
ὀψὲ στενάζεις, ἡνίκ' οὐκ ἔχεις ἄκη.
πατὴρ μὲν οὖν τέθνηκε· τὸν δ' ἔξω χθονὸς
πῶς οὐ κομίζηι παῖδ' ἀλητεύοντα σόν;|
◆ δέδοικα· τοὐμὸν δ', οὐχὶ τοὐκείνου, σκοπῶ.
πατρὸς γάρ, ὡς λέγουσι, θυμοῦται φόνωι.|
τί δαὶ πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις;|
τρόποι τοιοῦτοι· καὶ σὺ δ' αὐθάδης ἔφυς.|
ἀλγῶ γάρ· ἀλλὰ παύσομαι θυμουμένη.|
καὶ μὴν ἐκεῖνος οὐκέτ' ἔσται σοι βαρύς.|
φρονεῖ μέγ'· ἐν γὰρ τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις.|
ὁρᾶις; ἀν' αὖ σὺ ζωπυρεῖς νείκη νέα.|
σιγῶ· δέδοικα γάρ νιν ὡς δέδοικ' ἐγώ.|
L2[O] παῦσαι λόγων τῶνδ'. ἀλλὰ τί μ' ἐκάλεις, τέκνον;| L2[O]
ℂ ἤκουσας, οἶμαι, τῶν ἐμῶν λοχευμάτων· ℂ
τούτων ὕπερ μοι θῦσον—οὐ γὰρ οἶδ' ἐγώ—
δεκάτηι σελήνηι παιδὸς ὡς νομίζεται.
τρίβων γὰρ οὐκ εἴμ', ἄτοκος οὖσ' ἐν τῶι πάρος.|
ἄλλης τόδ' ἔργον, ἥ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων.|
11 αὐτὴ 'λόχευον κἄτεκον μόνη βρέφος.|
οὕτως ἀγείτων οἶκος ἵδρυται φίλων;|
πένητας οὐδεὶς βούλεται κτᾶσθαι φίλους.|
ἀλλ' εἶμι, παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον
θύσω θεοῖσι. σοὶ δ' ὅταν πράξω χάριν
τήνδ', εἶμ' ἐπ' ἀγρὸν οὗ πόσις θυηπολεῖ
Νύμφαισιν. ἀλλὰ τούσδ' ὄχους, ὀπάονες,
11 φάτναις ἄγοντες πρόσθεθ'· ἡνίκ' ἂν δέ με
δοκῆτε θυσίας τῆσδ' ἀπηλλάχθαι θεοῖς,
πάρεστε· δεῖ γὰρ καὶ πόσει δοῦναι χάριν.|
χώρει πένητας ἐς δόμους· φρούρει δέ μοι
μή σ' αἰθαλώσηι πολύκαπνον στέγος πέπλους.
θύσεις γὰρ οἷα χρή σε δαίμοσιν θύη.
κανοῦν δ' ἐνῆρκται καὶ τεθηγμένη σφαγίς,
ἥπερ καθεῖλε ταῦρον, οὗ πέλας πεσῆι
πληγεῖσα· νυμφεύσηι δὲ κἀν Ἅιδου δόμοις
ὧιπερ ξυνηῦδες ἐν φάει. τοσήνδ' ἐγὼ
13 δώσω χάριν σοι, σὺ δὲ δίκην ἐμοὶ πατρός.| 1146
69 ♪ ὤιμωξα κἀγὼ πρὸς τέκνων χειρουμένης. 1168

1172 𝅘𝅥𝅮 ἀλλ' οἵδε μητρὸς νεοφόνοις ἐν αἵμασι_ 68
𝅘𝅥𝅮 πεφυρμένοι βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα,
𝅘𝅥𝅮 τροπαῖα δείγματ' ἀθλίων προσφαγμάτων.
𝅘𝅥𝅮 οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οἶκος ἀθλιώτερος
1176 𝅘𝅥𝅮 τῶν Τανταλείων οὐδ' ἔφυ ποτ' ἐκγόνων.|
1182 𝅘𝅥𝅮 δακρύτ' ἄγαν, ὦ σύγγον', αἰτία δ' ἐγώ.
1183 𝅘𝅥𝅮 διὰ πυρὸς ἔμολον ἁ τάλαινα ματρὶ τᾶιδ',|
1198 ἰὼ ἰώ μοι. ποῖ δ' ἐγώ, τίν' 'ἐς χορόν,
1199 τίνα γάμον εἶμι; τίς πόσις με δέξεται|
1206 𝅘𝅥𝅮 κατεῖδες, οἷον ἁ τάλαιν' ἔξω πέπλων|
1214 𝅘𝅥𝅮 βοὰν δ' ἔλασκε τάνδε, πρὸς γένυν ἐμὰν
1216 𝅘𝅥𝅮 ἐκρίμναθ', ὥστε χέρας ἐμὰς λιπεῖν βέλος.|
1221 𝅘𝅥𝅮 ἐγὼ μὲν ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ἐμαῖς|
1238 Ἀγαμέμνονος παῖ, κλῦθι· δίπτυχοι δέ σε
καλοῦσι μητρὸς σύγγονοι Διόσκοροι,
Κάστωρ κασίγνητός τε Πολυδεύκης ὅδε.
✦ δεινὸν δὲ ναὸς ἀρτίως πόντου σάλον
παύσαντ' ἀφίγμεθ' Ἄργος, ὡς ἐσείδομεν
σφαγὰς ἀδελφῆς τῆσδε, μητέρος δὲ σῆς.
δίκαια μέν νυν ἥδ' ἔχει, σὺ δ' οὐχὶ δρᾶις·
Φοῖβος τε, Φοῖβος—ἀλλ' ἄναξ γάρ ἐστ' ἐμός,
σιγῶ· σοφὸς δ' ὢν οὐκ ἔχρησέ σοι σοφά.
αἰνεῖν δ' ἀνάγκη ταῦτα· τἀντεῦθεν δὲ χρὴ
πράσσειν ἃ Μοῖρα Ζεύς τ' ἔκρανε σοῦ πέρι.
Πυλάδηι μὲν Ἠλέκτραν δὸς ἄλοχον ἐς δόμους,
L2[I] σὺ δ' Ἄργος ἔκλιπ'· οὐ γὰρ ἔστι σοὶ πόλιν
ℂ τήνδ' ἐμβατεύειν, μητέρα κτείναντι σήν.
δειναὶ δὲ κῆρές <σ'> αἱ κυνώπιδες θεαὶ
τροχηλατήσουσ' ἐμμανῆ πλανώμενον.
ἐλθὼν δ' Ἀθήνας Παλλάδος σεμνὸν βρέτας
πρόσπτυξον· εἵρξει γάρ νιν ἐπτοημένας
δεινοῖς δράκουσιν ὥστε μὴ ψαύειν σέθεν, 12
γοργῶφ' ὑπερτείνουσα σῶι κάραι κύκλον.
ἔστιν δ' Ἄρεώς τις ὄχθος, οὗ πρῶτον θεοὶ
ἕζοντ' ἐπὶ ψήφοισιν αἵματος πέρι,
Ἁλιρρόθιον ὅτ' ἔκταν' ὠμόφρων Ἄρης,
μῆνιν θυγατρὸς ἀνοσίων νυμφευμάτων,
πόντου κρέοντος παῖδ', ἵν' εὐσεβεστάτη
ψῆφος βεβαία τ' ἐστὶν †ἔκ τε τοῦ† θεοῖς. 12
ἐνταῦθα καὶ σὲ δεῖ δραμεῖν φόνου πέρι.
ἴσαι δέ σ' ἐκσώζουσι μὴ θανεῖν δίκηι
ψῆφοι τεθεῖσαι· Λοξίας γὰρ αἰτίαν
ἐς αὑτὸν οἴσει, μητέρος χρήσας φόνον.
καὶ τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τεθήσεται,
νικᾶν ἴσαις ψήφοισι τὸν φεύγοντ' ἀεί.
δειναὶ μὲν οὖν θεαὶ τῶιδ' ἄχει πεπληγμέναι
Eur. πάγον παρ' αὐτὸν χάσμα δύσονται χθονός,
Ἠλέκ. σεμνὸν βροτοῖσιν εὐσεβὲς_ χρηστήριον·
σὲ δ' Ἀρκάδων χρὴ πόλιν ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς 14
1274 οἰκεῖν Λυκαίου πλησίον σηκώματος· 70
ἐπώνυμος δὲ σοῦ πόλις κεκλήσεται.
σοὶ μὲν τάδ' εἶπον· τόνδε δ' Αἰγίσθου νέκυν
Ἄργους πολῖται γῆς καλύψουσιν τάφωι.
μητέρα δὲ τὴν σὴν ἄρτι Ναυπλίαν παρὼν
Μενέλαος, ἐξ οὗ Τρωϊκὴν εἷλε χθόνα,
Ἑλένη τε θάψει· Πρωτέως γὰρ ἐκ δόμων
ἥκει λιποῦσ' Αἴγυπτον οὐδ' ἦλθεν Φρύγας·
Ζεὺς δ', ὡς ἔρις γένοιτο καὶ φόνος βροτῶν,
εἴδωλον Ἑλένης ἐξέπεμψ' ἐς Ἴλιον.
Πυλάδης μὲν οὖν κόρην τε καὶ δάμαρτ' ἔχων
Ἀχαιίδος γῆς οἴκαδ' ἐκπορευέτω,
καὶ τὸν λόγωι σὸν πενθερὸν κομιζέτω
Φωκέων ἐς αἶαν καὶ δότω πλούτου βάρος·
σὺ δ' Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ
χώρει πρὸς ὄχθον Κεκροπίας εὐδαίμονα.
πεπρωμένην γὰρ μοῖραν ἐκπλήσας φόνου
εὐδαιμονήσεις τῶνδ' ἀπαλλαχθεὶς πόνων. 1291

L2[I]
ℂ

Eur.
Ἠλέκ.

μόλις προβαίνουσ᾽ ἡ τύχη σταίη καλῶς.| 57
Eur. ὦ τλῆμον, εἰδὼς δωμάτων χρείαν σέθεν
Ἠλέκ. τί τούσδ᾽ ἐδέξω μείζονας σαυτοῦ ξένους;|
τί δ᾽; εἴπερ εἰσὶν ὡς δοκοῦσιν εὐγενεῖς,
οὐκ ἔν τε μικροῖς ἔν τε μὴ στέρξουσ᾽ ὁμῶς;|
ἐπεί νυν ἐξήμαρτες ἐν σμικροῖσιν ὤν,
ἔλθ᾽ ὡς παλαιὸν τροφὸν ἐμοῦ φίλον πατρός,
ὃς ἀμφὶ ποταμὸν Τάναον Ἀργείας ὅρους
τέμνοντα γαίας Σπαρτιάτιδός τε γῆς
412 ποίμναις ὁμαρτεῖ πόλεος ἐκβεβλημένος·
414 ἐλθεῖν ξένιά τ᾽ ἐς δαῖτα πορσῦναί τινα.
ἡσθήσεταί τοι καὶ προσεύξεται θεοῖς,
ζῶντ᾽ εἰσακούσας παῖδ᾽ ὃν ἐκσῴζει ποτέ.
οὐ γὰρ πατρῴων ἐκ δόμων μητρὸς πάρα
λάβοιμεν ἄν τι· πικρὰ δ᾽ ἀγγείλαιμεν ἄν,
εἰ ζῶντ᾽ Ὀρέστην ἡ τάλαιν᾽ αἴσθοιτ᾽ ἔτι.|
ἀλλ᾽, εἰ δοκεῖ σοι, τούσδ᾽ ἀπαγγελῶ λόγους
γέροντι· χώρει δ᾽ ἐς δόμους ὅσον τάχος
καὶ τἄνδον ἐξάρτυε. πολλά τοι γυνὴ
χρῄζουσ᾽ ἂν εὕροι δαιτὶ προσφορήματα.
ἔστιν δὲ δὴ τοσαῦτά γ᾽ ἐν δόμοις ἔτι,
ὥσθ᾽ ἕν γ᾽ ἐπ᾽ ἦμαρ τούσδε πληρῶσαι βορᾶς.
✦ ἐν τοῖς τοιούτοις δ᾽ ἡνίκ᾽ ἂν γνώμης πέσω,
σκοπῶ τὰ χρήμαθ᾽ ὡς ἔχει μέγα σθένος,
ξένοις τε δοῦναι σῶμά τ᾽ ἐς νόσους πεσὸν
L1[O] δαπάναισι σῶσαι· τῆς δ᾽ ἐφ᾽ ἡμέραν βορᾶς
𝔸 ἐς σμικρὸν ἥκει· πᾶς γὰρ ἐμπλησθεὶς ἀνὴρ
431 ὁ πλούσιός τε χὡ πένης ἴσον φέρει.|
487 ποῦ ποῦ νεᾶνις πότνι᾽ ἐμὴ δέσποινά τε,
Ἀγαμέμνονος παῖς, ὅν ποτ᾽ ἐξέθρεψ᾽ ἐγώ;
ὡς πρόσβασιν τῶνδ᾽ ὀρθίαν οἴκων ἔχει
ῥυσῶι γέροντι τῶιδε προσβῆναι ποδί. 1
ὅμως δὲ πρός γε τοὺς φίλους ἐξελκτέον
διπλῆν ἄκανθαν καὶ παλίρροπον γόνυ.
ὦ θύγατερ—ἄρτι γάρ σε πρὸς δόμοις ὁρῶ—
ἥκω φέρων σοι τῶν ἐμῶν βοσκημάτων
ποίμνης νεογνὸν θρέμμ᾽ ὑποσπάσας τόδε
στεφάνους τε τευχέων τ᾽ ἐξελὼν τυρεύματα,
πολιόν τε θησαύρισμα Διονύσου τόδε 1
ὀσμῆι κατῆρες, _μικρόν, ἀλλ᾽ ἐπεσβαλεῖν
ἡδὺ σκύφον τοῦδ᾽ ἀσθενεστέρωι ποτῶι.
ἴτω φέρων τις τοῖς ξένοις τάδ᾽ ἐς δόμους·
ἐγὼ δὲ τρύχει τῶιδ᾽ ἐμῶν πέπλων κόρας
δακρύοισι τέγξας ἐξομόρξασθαι θέλω.|
τί δ᾽, ὦ γεραιέ, διάβροχον τόδ᾽ ὄμμ᾽ ἔχεις;
μῶν τἀμὰ διὰ χρόνου σ᾽ ἀνέμνησεν κακῶν;
ἢ τὰς Ὀρέστου τλήμονας φυγὰς στένεις
καὶ πατέρα τὸν ἐμόν, ὅν ποτ᾽ ἐν χεροῖν ἔχων
ἀνόνητ᾽ ἔθρεψάς σοί τε καὶ τοῖς σοῖς φίλοις;| 15
508 ἀνόνηθ᾽· ὅμως δ᾽ οὖν τοῦτό γ᾽ οὐκ ἠνεσχόμην. 59

KEY: ♪ within song
spoken by messenger
† crux †
| end of series of lines by same speaker
✦ row of last line

first word(s) of a line OUTLINED:
first trimeter of new speaker.

Letters not underlined:
Murray (OCT II 1913) and
Diggle (OCT II 1981) agree.

PREMIERE	PRIZE	TRILOGY	SATYR PLAY
420 - 419 BCE	?	?	?

DRAMATIS PERSONAE & SUMMARY: LINK

E6 (973 lines)

COMPANION TO

EURIPIDES

ΗΛΕΚΤΡΑ

METRICAL
TRIMETERS

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

LINE RANGE	BOOKLET RANGE	LINE RANGE	BOOKLET RANGE
2-101	**1-100**	670-817	**501-600**
102-302	**101-200**	818-931	**601-700**
303-402	**201-300**	932-1041	**701-800**
403-558	**301-400**	1042-1141	**801-900**
559-669	**401-500**	1142-1291	**901-973**

2L 𝔸 2-508
2L 𝔹 509-981
2L ℂ 982-1291

PRINT
TWO-SIDED:
15 to **26**

ὅθεν ποτ' ἄρας ναυσὶ χιλίαις Ἄρη
ἐς γῆν ἔπλευσε Τρωιάδ' Ἀγαμέμνων ἄναξ.
κτείνας δὲ τὸν κρατοῦντ' ἐν Ἰλιάδι χθονὶ
Πρίαμον, ἑλών τε Δαρδάνου κλεινὴν πόλιν,
ἀφίκετ' ἐς τόδ' Ἄργος, ὑψηλῶν δ' ἐπὶ
ναῶν ἔθηκε σκῦλα πλεῖστα βαρβάρων.
κἀκεῖ μὲν εὐτύχησεν· ἐν δὲ δώμασι
θνήισκει γυναικὸς πρὸς Κλυταιμήστρας δόλωι
καὶ τοῦ Θυέστου παιδὸς Αἰγίσθου χερί.
χὠ μὲν παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλου λιπὼν
ὄλωλεν, Αἴγισθος δὲ βασιλεύει χθονός,
ἄλοχον ἐκείνου Τυνδαρίδα κόρην ἔχων.
οὓς δ' ἐν δόμοισιν ἔλιφ' ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει,
ἄρσενά τ' Ὀρέστην θῆλύ τ' Ἠλέκτρας θάλος,
τὸν μὲν πατρὸς γεραιὸς ἐκκλέπτει τροφεὺς
μέλλοντ' Ὀρέστην χερὸς ὕπ' Αἰγίσθου θανεῖν
Στροφίωι τ' ἔδωκε Φωκέων ἐς γῆν τρέφειν·
ἣ δ' ἐν δόμοις ἔμεινεν Ἠλέκτρα πατρός,
ταύτην ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ' ἥβης χρόνος,
μνηστῆρες ᾔτουν Ἑλλάδος πρῶτοι χθονός.
δείσας δὲ μή τωι παῖδ' ἀριστέων τέκοι
Ἀγαμέμνονος ποινάτορ', εἶχεν ἐν δόμοις
Αἴγισθος οὐδ' ἥρμοζε νυμφίωι τινί.
ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ' ἦν φόβου πολλοῦ πλέων,
μή τωι λαθραίως τέκνα γενναίωι τέκοι,
κτανεῖν σφε βουλεύσαντος, ὠμόφρων ὅμως
μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγίσθου χερός.
ἐς μὲν γὰρ ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα,
παίδων δ' ἔδεισε μὴ φθονηθείη φόνωι.
ἐκ τῶνδε δὴ τοιόνδ' ἐμηχανήσατο
Αἴγισθος· ὃς μὲν γῆς ἀπηλλάχθη φυγὰς
Ἀγαμέμνονος παῖς, χρυσὸν εἴφ' ὃς ἂν κτάνηι,
ἡμῖν δὲ δὴ δίδωσιν Ἠλέκτραν ἔχειν
δάμαρτα, πατέρων μὲν Μυκηναίων ἄπο
γεγῶσιν—οὐ δὴ τοῦτό γ' ἐξελέγχομαι·
λαμπροὶ γὰρ ἐς γένος γε, χρημάτων δὲ δὴ
πένητες, ἔνθεν ηὑγένει' ἀπόλλυται—
ὡς ἀσθενεῖ δοὺς ἀσθενῆ λάβοι φόβον.
εἰ γάρ νιν ἔσχεν ἀξίωμ' ἔχων ἀνήρ,
εὕδοντ' ἂν ἐξήγειρε τὸν Ἀγαμέμνονος
φόνον δίκη τ' ἂν ἦλθεν Αἰγίσθωι τότε.
ἣν οὔποθ' ἁνὴρ ὅδε—σύνοιδέ μοι Κύπρις—
ᾔσχυνεν εὐνῆι· παρθένος δ' ἔτ' ἐστὶ δή.
αἰσχύνομαι γὰρ ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα
λαβὼν ὑβρίζειν, οὐ κατάξιος γεγώς.
στένω δὲ τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ
ἄθλιον Ὀρέστην, εἴ ποτ' εἰς Ἄργος μολὼν
γάμους ἀδελφῆς δυστυχεῖς ἐσόψεται.
ὅστις δέ μ' εἶναί φησι μῶρον, εἰ λαβὼν
νέαν ἐς οἴκους παρθένον μὴ θιγγάνω,

ἦλθον δ' Ὀρέστου τίνα πορεύοντες λόγον;|
σκοποὺς ἔπεμψε τούσδε τῶν ἐμῶν κακῶν.|
οὔκουν τὰ μὲν λεύσσουσι, τὰ δὲ σύ που λέγεις.|
ἴσασιν, οὐδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεές.|
οὔκουν πάλαι χρῆν τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας;
χωρεῖτ' ἐς οἴκους· ἀντὶ γὰρ χρηστῶν λόγων
ξενίων κυρήσεθ', οἷ' ἐμὸς κεύθει δόμος.
[αἴρεσθ', ὀπαδοί, τῶνδ' ἔσω τεύχη δόμων.]
καὶ μηδὲν ἀντείπητε, παρὰ φίλου φίλοι
μολόντες ἀνδρός· καὶ γὰρ εἰ πένης ἔφυν,
οὔτοι τό γ' ἦθος δυσγενὲς παρέξομαι.|
πρὸς θεῶν, ὅδ' ἁνὴρ ὃς συνεκκλέπτει γάμους
τοὺς σούς, Ὀρέστην οὐ καταισχύνειν θέλων;|
οὗτος κέκληται πόσις ἐμὸς τῆς ἀθλίας.|
οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν·
ἔχουσι γὰρ ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν.
ἤδη γὰρ εἶδον ἄνδρα γενναίου πατρὸς
τὸ μηδὲν ὄντα, χρηστὰ δ' ἐκ κακῶν τέκνα,
λιμόν τ' ἐν ἀνδρὸς πλουσίου φρονήματι,
γνώμην δὲ μεγάλην ἐν πένητι σώματι.
[πῶς οὖν τις αὐτὰ διαλαβὼν ὀρθῶς κρινεῖ;
πλούτωι; πονηρῶι γ' ἆρα χρήσεται κριτῆι.
ἢ τοῖς ἔχουσι μηδέν; ἀλλ' ἔχει νόσον
πενία, διδάσκει δ' ἄνδρα τῆι χρείαι κακόν.
ἀλλ' εἰς ὅπλ' ἔλθω; τίς δὲ πρὸς λόγχην βλέπων
μάρτυς γένοιτ' ἂν ὅστις ἐστὶν ἀγαθός;
κράτιστον εἰκῆι ταῦτ' ἐᾶν ἀφειμένα.]
οὗτος γὰρ ἁνὴρ οὔτ' ἐν Ἀργείοις μέγας
οὔτ' αὖ δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος,
ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς ὤν, ἄριστος ηὑρέθη.
οὐ μὴ φρονήσεθ', οἳ κενῶν δοξασμάτων
πλήρεις πλανᾶσθε, τῆι δ' ὁμιλίαι βροτοὺς
κρινεῖτε καὶ τοῖς ἤθεσιν τοὺς εὐγενεῖς;
[οἱ γὰρ τοιοῦτοι τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ
καὶ δώμαθ'· αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναὶ φρενῶν
ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσιν. οὐδὲ γὰρ δόρυ
μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει·
ἐν τῆι φύσει δὲ τοῦτο κἀν εὐψυχίαι.]
ἀλλ'—ἄξιος γὰρ ὅ τε παρὼν ὅ τ' οὐ παρὼν
Ἀγαμέμνονος παῖς, οὗπερ οὕνεχ' ἥκομεν—
δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις. χωρεῖν χρεών,
δμῶες, δόμων τῶνδ' ἐντός. ὡς ἐμοὶ πένης
εἴη πρόθυμος πλουσίου μᾶλλον ξένος.
αἰνῶ μὲν οὖν τοῦδ' ἀνδρὸς ἐσδοχὰς δόμων,
ἐβουλόμην δ' ἄν, εἰ κασίγνητός με σὸς
ἐς εὐτυχοῦντας ἦγεν εὐτυχῶν δόμους.
ἴσως δ' ἂν ἔλθοι· Λοξίου γὰρ ἔμπεδοι
χρησμοί, βροτῶν δὲ μαντικὴν χαίρειν ἐῶ.|
νῦν ἢ πάροιθεν μᾶλλον, Ἠλέκτρα, χαρᾶι
θερμαινόμεσθα καρδίαν· ἴσως γὰρ ἂν

ἄγγελλ’ Ὀρέστηι τἀμὰ καὶ κείνου κακά,
πρῶτον μὲν οἵοις ἐν πέπλοις αὐλίζομαι,
πίνωι θ’ ὅσωι βέβριθ’, ὑπὸ στέγαισί τε
οἵαισι ναίω βασιλικῶν ἐκ δωμάτων,
αὐτὴ μὲν ἐκμοχθοῦσα κερκίσιν πέπλους,
ἢ γυμνὸν ἕξω σῶμα κἀστερήσομαι, {…}
αὐτὴ δὲ πηγὰς ποταμίους φορουμένη,
ἀνέορτος ἱερῶν καὶ χορῶν τητωμένη.
ἀναίνομαι γυναῖκας οὖσα παρθένος,
ἀναίνομαι δὲ Κάστορ’, ὧι πρὶν ἐς θεοὺς
ἐλθεῖν ἔμ’ ἐμνήστευον, οὖσαν ἐγγενῆ.
μήτηρ δ’ ἐμὴ Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασιν
θρόνωι κάθηται, πρὸς δ’ ἕδραισιν Ἀσίδες
δμωαὶ στατίζουσ’, ἃς ἔπερσ’ ἐμὸς πατήρ,
Ἰδαῖα φάρη χρυσέαις ἐζευγμέναι
πόρπαισιν. αἷμα δ’ ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας
μέλαν σέσηπεν, ὃς δ’ ἐκεῖνον ἔκτανεν,
ἐς ταὐτὰ βαίνων ἅρματ’ ἐκφοιτᾶι πατρί,
καὶ σκῆπτρ’ ἐν οἷς Ἕλλησιν ἐστρατηλάτει
μιαιφόνοισι χερσὶ γαυροῦται λαβών.
Ἀγαμέμνονος δὲ τύμβος ἠτιμασμένος
οὔπω χοάς ποτ’ οὐδὲ κλῶνα μυρσίνης
ἔλαβε, πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαϊσμάτων.
μέθηι δὲ βρεχθεὶς τῆς ἐμῆς μητρὸς πόσις
ὁ κλεινός, ὡς λέγουσιν, ἐνθρώισκει τάφωι
L2[O] πέτροις τε λεύει μνῆμα λάινον πατρός,
𝔸 καὶ τοῦτο τολμᾶι τοὔπος εἰς ἡμᾶς λέγειν·
Ποῦ παῖς Ὀρέστης; ἆρά σοι τύμβωι καλῶς
παρὼν ἀμύνει;—ταῦτ’ ἀπὼν ὑβρίζεται.
ἀλλ’, ὦ ξέν’, ἱκετεύω σ’, ἀπάγγειλον τάδε.
πολλοὶ δ’ ἐπιστέλλουσιν, ἑρμηνεὺς δ’ ἐγώ,
αἱ χεῖρες ἡ γλῶσσ’ ἡ ταλαίπωρός τε φρήν,
κάρα τ’ ἐμὸν ξυρῆκες, ὅ τ’ ἐκεῖνον τεκών.
αἰσχρὸν γάρ, εἰ πατὴρ μὲν ἐξεῖλεν Φρύγας,
ὁ δ’ ἄνδρ’ ἕν’ εἷς ὢν οὐ δυνήσεται κτανεῖν,
νέος πεφυκὼς κἀξ ἀμείνονος πατρός.|
καὶ μὴν δέδορκα τόνδε, σὸν λέγω πόσιν,
λήξαντα μόχθου πρὸς δόμους ὡρμώμενον.|
ἔα· τίνας τούσδ’ ἐν πύλαις ὁρῶ ξένους;
τίνος δ’ ἕκατι τάσδ’ ἐπ’ ἀγραύλους πύλας
προσῆλθον; ἦ ’μοῦ δεόμενοι; γυναικί τοι
αἰσχρὸν μετ’ ἀνδρῶν ἑστάναι νεανιῶν.|
ὦ φίλτατ’, εἰς ὕποπτα μὴ μόληις ἐμοί·
τὸν ὄντα δ’ εἴσηι μῦθον· οἵδε γὰρ ξένοι
ἥκουσ’ Ὀρέστου πρός με κήρυκες λόγων.
ἀλλ’, ὦ ξένοι, σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις.|
τί φασίν; ἁνὴρ ἔστι καὶ λεύσσει φάος;|
ἔστιν λόγωι γοῦν, φασὶ δ’ οὐκ ἄπιστ’ ἐμοί.|
ἦ καί τι πατρὸς σῶν τε μέμνηται κακῶν;|
ἐν ἐλπίσιν ταῦτ’· ἀσθενὴς φεύγων ἀνήρ.|

59 (41C) γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρούμενος
τὸ σῶφρον, ἴστω καὐτὸς αὖ τοιοῦτος ὤν.|
ὦ νὺξ μέλαινα, χρυσέων ἄστρων τροφέ,
ἐν ἧι τόδ’ ἄγγος τῶιδ’ ἐφεδρεῦον κάραι
φέρουσα πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι—
οὐ δή τι χρείας ἐς τοσόνδ’ ἀφιγμένη,
ἀλλ’ ὡς ὕβριν δείξωμεν Αἰγίσθου θεοῖς—
γόους τ’ ἀφίημ’ αἰθέρ’ ἐς μέγαν πατρί.
ἡ γὰρ πανώλης Τυνδαρίς, μήτηρ ἐμή,
ἐξέβαλέ μ’ οἴκων, χάριτα τιθεμένη πόσει·
τεκοῦσα δ’ ἄλλους παῖδας Αἰγίσθωι πάρα
πάρεργ’ Ὀρέστην κἀμὲ ποιεῖται δόμων.| {…}
τί γὰρ τάδ’, ὦ δύστην’, ἐμὴν μοχθεῖς χάριν
πόνους ἔχουσα, πρόσθεν εὖ τεθραμμένη,
καὶ ταῦτ’ ἐμοῦ λέγοντος οὐκ ἀφίστασαι;|
ἐγώ σ’ ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον·
ἐν τοῖς ἐμοῖς γὰρ οὐκ ἐνύβρισας κακοῖς.
μεγάλη δὲ θνητοῖς μοῖρα συμφορᾶς κακῆς
ἰατρὸν εὑρεῖν, ὡς ἐγὼ σὲ λαμβάνω.
δεῖ δή με κἀκέλευστον εἰς ὅσον σθένω
μόχθου ’πικουφίζουσαν, ὡς ῥᾶιον φέρηις,
συνεκκομίζειν σοι πόνους. ἅλις δ’ ἔχεις
τἄξωθεν ἔργα· τὰν δόμοις δ’ ἡμᾶς χρεὼν
ἐξευτρεπίζειν. εἰσιόντι δ’ ἐργάτηι
θύραθεν ἡδὺ τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς.|
εἴ τοι δοκεῖ σοι, στεῖχε· καὶ γὰρ οὐ πρόσω L2[O]
πηγαὶ μελάθρων τῶνδ’. ἐγὼ δ’ ἅμ’ ἡμέραι 𝔸
βοῦς εἰς ἀρούρας ἐσβαλὼν σπερῶ γύας.
ἀργὸς γὰρ οὐδεὶς θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα
βίον δύναιτ’ ἂν ξυλλέγειν ἄνευ πόνου.|
Πυλάδη, σὲ γὰρ δὴ πρῶτον ἀνθρώπων ἐγὼ
3 (2C) πιστὸν νομίζω καὶ φίλον ξένον τ’ ἐμοί·
μόνος δ’ Ὀρέστην τόνδ’ ἐθαύμαζες φίλων,
πράσσονθ’ ἃ πράσσω δείν’ ὑπ’ Αἰγίσθου παθών,
ὅς μου κατέκτα πατέρα {…} χἠ πανώλεθρος
μήτηρ. ἀφῖγμαι δ’ ἐκ θεοῦ μυστηρίων
Ἀργεῖον οὖδας οὐδενὸς ξυνειδότος,
φόνον φονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων ἐμοῦ.
3 νυκτὸς δὲ τῆσδε πρὸς τάφον μολὼν πατρὸς
δάκρυά τ’ ἔδωκα καὶ κόμης ἀπηρξάμην
πυρᾶι τ’ ἐπέσφαξ’ αἷμα μηλείου φόνου,
λαθὼν τυράννους οἳ κρατοῦσι τῆσδε γῆς.
καὶ τειχέων μὲν ἐντὸς οὐ βαίνω πόδα,
δυοῖν δ’ ἅμιλλαν ξυντιθεὶς ἀφικόμην
πρὸς τέρμονας γῆς τῆσδ’, ἵν’ ἐκβάλω ποδὶ
ἄλλην ἐπ’ αἶαν, εἴ μέ τις γνοίη σκοπῶν,
ζητῶν τ’ ἀδελφήν· φασὶ γάρ νιν ἐν γάμοις
ζευχθεῖσαν οἰκεῖν οὐδὲ παρθένον μένειν·
ὡς συγγένωμαι καὶ φόνου ξυνεργάτιν
61 λαβὼν τά γ’ εἴσω τειχέων σαφῶς μάθω.

60 (42C)

νῦν οὖν—Ἕως γὰρ λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται—
ἔξω τρίβου τοῦδ' ἴχνος ἀλλαξώμεθα.
ἢ γάρ τις ἀροτὴρ ἤ τις οἰκέτις γυνὴ
φανήσεται νῶιν, ἥντιν' ἱστορήσομεν
εἰ τούσδε ναίει σύγγονος τόπους ἐμή.
ἀλλ'—εἰσορῶ γὰρ τήνδε πρόσπολον τινά,
πηγαῖον ἄχθος ἐν κεκαρμένωι κάραι
φέρουσαν—ἑζώμεσθα κἀκπυθώμεθα
δούλης γυναικός, ἥν τι δεξώμεσθ' ἔπος
ἐφ' οἷσι, Πυλάδη, τήνδ' ἀφίγμεθα χθόνα.|
πολλῶν κακῶν Ἕλλησιν αἰτίαν ἔχει
σῆς μητρὸς Ἑλένη σύγγονος δόμοις τε σοῖς.|
οἴμοι, γυναῖκες, ἐξέβην θρηνημάτων.
ξένοι τινὲς παρ' οἶκον οἵδ' ἐφεστίους
εὐνὰς ἔχοντες ἐξανίστανται λόχου·
φυγῆι σὺ μὲν κατ' οἶμον, ἐς δόμους δ' ἐγὼ
φῶτας κακούργους ἐξαλύξωμεν ποδί.|
μέν', ὦ τάλαινα· μὴ τρέσηις ἐμὴν χέρα.|
ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, προσπίτνω σε μὴ θανεῖν.|
ἄλλους κτάνοιμι μᾶλλον ἐχθίους σέθεν.|
ἄπελθε, μὴ ψαῦ' ὧν σε μὴ ψαύειν χρεών.|
οὐκ ἔσθ' ὅτου θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον.|
◆ καὶ πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾶις ἐμοῖς;|
μείνασ' ἄκουσον, καὶ τάχ' οὐκ ἄλλως ἐρεῖς.|
ἕστηκα· πάντως δ' εἰμὶ σή· κρείσσων γὰρ εἶ.|
L2[I] ἥκω φέρων σοι σοῦ κασιγνήτου λόγους.|
A ὦ φίλτατ', ἆρα ζῶντος ἢ τεθνηκότος;|
ζῆι· πρῶτα γάρ σοι τἀγάθ' ἀγγέλλειν θέλω.|
εὐδαιμονοίης, μισθὸν ἡδίστων λόγων.|
κοινῆι δίδωμι τοῦτο νῶιν ἀμφοῖν ἔχειν.|
ποῦ γῆς ὁ τλήμων τλήμονας φυγὰς ἔχων;|
οὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον.|
οὔ που σπανίζων τοῦ καθ' ἡμέραν βίου;|
ἔχει μέν, ἀσθενὴς δὲ δὴ φεύγων ἀνήρ.|
λόγον δὲ δὴ τίν' ἦλθες ἐκ κείνου φέρων;|
εἰ ζῆις, ὅπου τε ζῶσα συμφορᾶς ἔχεις.|
οὔκουν ὁρᾶις μου πρῶτον ὡς ξηρὸν δέμας.|
λύπαις γε συντετηκός, ὥστε με στένειν.|
καὶ κρᾶτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῶι.|
δάκνει σ' ἀδελφὸς ὅ τε θανὼν ἴσως πατήρ.|
οἴμοι, τί γάρ μοι τῶνδέ γ' ἐστὶ φίλτερον;|
φεῦ φεῦ· τί δαὶ σὺ σῶι κασιγνήτωι, δοκεῖς;|
ἀπὼν ἐκεῖνος, οὐ παρὼν ἡμῖν φίλος.|
ἐκ τοῦ δὲ ναίεις ἐνθάδ' ἄστεως ἑκάς;|
ἐγημάμεσθ', ὦ ξεῖνε, θανάσιμον γάμον.|
ᾤμωξ' ἀδελφὸν σόν. Μυκηναίων τίνι;|
Eur. οὐχ ὧι πατήρ μ' ἤλπιζεν ἐκδώσειν ποτέ.|
Ἠλέκ. εἶφ', ὡς ἀκούσας σῶι κασιγνήτωι λέγω.|
ἐν τοῖσδ' ἐκείνου τηλορὸς ναίω δόμοις.|
σκαφεύς τις ἢ βουφορβὸς ἄξιος δόμων.|
πένης ἀνὴρ γενναῖος ἔς τ' ἔμ' εὐσεβής.|
ἡ δ' εὐσέβεια τίς πρόσεστι σῶι πόσει;|
οὐπώποτ' εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν.|
ἅγνευμ' ἔχων τι θεῖον ἤ σ' ἀπαξιῶν;|
γονέας ὑβρίζειν τοὺς ἐμοὺς οὐκ ἠξίου.|
καὶ πῶς γάμον τοιοῦτον οὐχ ἥσθη λαβών;|
οὐ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγεῖται, ξένε.|
ξυνῆκ'· Ὀρέστηι μή ποτ' ἐκτείσηι δίκην.|
τοῦτ' αὐτὸ ταρβῶν, πρὸς δὲ καὶ σώφρων ἔφυ.
γενναῖον ἄνδρ' ἔλεξας, εὖ τε δραστέον.|
εἰ δή ποθ' ἥξει γ' ἐς δόμους ὁ νῦν ἀπών.|
μήτηρ δέ σ' ἡ τεκοῦσα ταῦτ' ἠνέσχετο;|
γυναῖκες ἀνδρῶν, ὦ ξέν', οὐ παίδων φίλαι.|
τίνος δέ σ' οὕνεχ' ὕβρισ' Αἴγισθος τάδε;|
τεκεῖν μ' ἐβούλετ' ἀσθενῆ, τοιῶιδε δούς.|
ὡς δῆθε παῖδας μὴ τέκοις ποινάτορας;|
τοιαῦτ' ἐβούλευσ'· ὧν ἐμοὶ δοίη δίκην.|
οἶδεν δέ σ' οὖσαν παρθένον μητρὸς πόσις;|
οὐκ οἶδε· σιγῆι τοῦθ' ὑφαιρούμεσθά νιν.|
αἵδ' οὖν φίλαι σοι τούσδ' ἀκούουσιν λόγους;|
ὥστε στέγειν γε τἀμὰ καὶ σ' ἔπη καλῶς.|
τί δῆτ' Ὀρέστης πρὸς τάδ', Ἄργος ἢν μόληι;|
ἤρου τόδ'; αἰσχρόν γ' εἶπας· οὐ γὰρ νῦν ἀκμή;|
ἐλθὼν δὲ δὴ πῶς φονέας ἂν κτάνοι πατρός;|
τολμῶν ὑπ' ἐχθρῶν οἷ' ἐτολμήθη †πατήρ†.|
L2[I] ἢ καὶ μετ' αὐτοῦ μητέρ' ἂν τλαίης κτανεῖν;|
A ταὐτῶι γε πελέκει τῶι πατὴρ ἀπώλετο.|
λέγω τάδ' αὐτῶι, καὶ βέβαια τἀπὸ σοῦ;|
θάνοιμι μητρὸς αἷμ' ἐπισφάξασ' ἐμῆς.|
εἴθ' ἦν Ὀρέστης πλησίον κλύων τάδε.|
ἀλλ', ὦ ξέν', οὐ γνοίην ἂν εἰσιδοῦσά νιν.|
4 (3C) νέα γάρ, οὐδὲν θαῦμ', ἀπεζεύχθης νέον.|
εἷς ἂν μόνος νιν τῶν ἐμῶν γνοίη φίλων.|
ἆρ' ὃν λέγουσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνου;|
πατρός γε παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων.|
ὁ κατθανὼν δὲ σὸς πατὴρ τύμβου κυρεῖ;|
ἔκυρσεν ὡς ἔκυρσεν, ἐκβληθεὶς δόμων.|
οἴμοι, τόδ' οἷον εἶπας· {...} αἴσθησεις γὰρ οὖν
4 κἀκ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βροτούς.
λέξον δ', ἵν' εἰδὼς σῶι κασιγνήτωι φέρω
λόγους ἀτερπεῖς, ἀλλ' ἀναγκαίους κλύειν.
ἔνεστι δ' οἶκτος ἀμαθίαι μὲν οὐδαμοῦ,
σοφοῖσι δ' ἀνδρῶν· καὶ γὰρ οὐδ' ἀζήμιον
γνώμην ἐνεῖναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφήν.|
κἀγὼ τὸν αὐτὸν τῶιδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω.
πρόσω γὰρ ἄστεως οὖσα τἂν πόλει κακὰ
Eur. οὐκ οἶδα, νῦν δὲ βούλομαι κἀγὼ μαθεῖν.|
Ἠλέκ. λέγοιμ' ἄν, εἰ χρή—χρὴ δὲ πρὸς φίλον λέγειν—
τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς κἀμοῦ πατρός.
62 ἐπεὶ δὲ κινεῖς μῦθον, ἱκετεύω, ξένε,

Eur. Ἠλέκ.

καίτοι τόδ' αἰσχρόν, προστατεῖν γε δωμάτων
γυναῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα· κἀκείνους στυγῶ
τοὺς παῖδας, ὅστις τοῦ μὲν ἄρσενος πατρὸς
οὐκ ὠνόμασται, τῆς δὲ μητρὸς ἐν πόλει.
ἐπίσημα γὰρ γήμαντι καὶ μείζω λέχη
τἀνδρὸς μὲν οὐδείς, τῶν δὲ θηλειῶν λόγος.
ὃ δ' ἠπάτα σε πλεῖστον οὐκ ἐγνωκότα,
ηὔχεις τις εἶναι τοῖσι χρήμασι σθένων·
τὰ δ' οὐδὲν εἰ μὴ βραχὺν ὁμιλῆσαι χρόνον.
ἡ γὰρ φύσις βέβαιος, οὐ τὰ χρήματα.
ἣ μὲν γὰρ αἰεὶ παραμένουσ' αἴρει κακά·
ὁ δ' ὄλβος ἀδίκως καὶ μετὰ σκαιῶν ξυνὼν
ἐξέπτατ' οἴκων, σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον.
ἃ δ' ἐς γυναῖκας—παρθένωι γὰρ οὐ καλὸν
λέγειν—σιωπῶ, γνωρίμως δ' αἰνίξομαι.
ὕβριζες, ὡς δὴ βασιλικοὺς ἔχων δόμους
κάλλει τ' ἀραρώς. ἀλλ' ἔμοιγ' εἴη πόσις
μὴ παρθενωπός, ἀλλὰ τἀνδρείου τρόπου.
τὰ γὰρ τέκν' αὐτῶν Ἄρεος ἐκκρεμάννυται,
τὰ δ' εὐπρεπῆ δὴ κόσμος ἐν χοροῖς μόνον.
ἔρρ', οὐδὲν εἰδὼς ὧν ἐφευρεθεὶς χρόνωι
δίκην δέδωκας.—ὧδέ τις κακοῦργος ὢν
✦ μή μοι τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμηι καλῶς,
νικᾶν δοκείτω τὴν Δίκην, πρὶν ἂν πέλας
γραμμῆς ἵκηται καὶ τέλος κάμψηι βίου.|
L1[O] ἔπραξε δεινά, δεινὰ δ' ἀντέδωκε σοὶ
𝔹 καὶ τῶιδ'· ἔχει γὰρ ἡ Δίκη μέγα σθένος.|
εἶέν· κομίζειν τοῦδε σῶμ' ἔσω χρεὼν
σκότωι τε δοῦναι, δμῶες, ὡς, ὅταν μόληι
μήτηρ, σφαγῆς πάροιθε μὴ εἰσίδηι νεκρόν.|
ἐπίσχες· ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον.|
τί δ'; ἐκ Μυκηνῶν μῶν βοηδρόμους ὁρῶ;|
οὔκ, ἀλλὰ τὴν τεκοῦσαν ἥ μ' ἐγείνατο.|
καλῶς ἄρ' ἄρκυν ἐς μέσην πορεύεται
{…} καὶ μὴν ὄχοις γε καὶ στολῆι λαμπρύνεται.|
τί δῆτα δρῶμεν μητέρ'; ἦ φονεύσομεν;|
μῶν σ' οἶκτος εἷλε, μητρὸς ὡς εἶδες δέμας;|
πῶς γὰρ κτάνω νιν, ἥ μ' ἔθρεψε κἄτεκεν;|
ὥσπερ πατέρα σὸν ἥδε κἀμὸν ὤλεσεν.|
ὦ Φοῖβε, πολλήν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας|
{…} ὅπου δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ἦι, τίνες σοφοί;|
ὅστις μ' ἔχρησας μητέρ', ἣν οὐ χρῆν, κτανεῖν.|
βλάπτηι δὲ δὴ τί πατρὶ τιμωρῶν σέθεν;|
μητροκτόνος νῦν φεύξομαι, τόθ' ἁγνὸς ὤν.|
καὶ μή γ' ἀμύνων πατρὶ δυσσεβὴς ἔσηι.|
ἐγὼ δὲ μητρὸς—; τῶι φόνου δώσω δίκας;|
τῶι δ' ἢν πατρώιαν διαμεθῆις τιμωρίαν;|
ἆρ' αὔτ' ἀλάστωρ εἶπ' ἀπεικασθεὶς θεῶι;
ἱερὸν καθίζων τρίποδ'; ἐγὼ μὲν οὐ δοκῶ.|
οὔδ' ἂν πιθοίμην εὖ μεμαντεῦσθαι τάδε.|

Eur. Ἠλέκ.

ἦλθον γὰρ αὐτοῦ πρὸς τάφον πάρεργ' ὁδοῦ
καὶ προσπεσὼν ἔκλαυσ' ἐρημίας τυχών,
σπονδάς τε, λύσας ἀσκὸν ὃν φέρω ξένοις,
ἔσπεισα, τύμβωι δ' ἀμφέθηκα μυρσίνας.
πυρᾶς δ' ἐπ' αὐτῆς οἶν μελάγχιμον πόκωι
σφάγιον ἐσεῖδον αἷμά τ' οὐ πάλαι χυθὲν
ξανθῆς τε χαίτης βοστρύχους κεκαρμένους.
κἀθαύμασ', ὦ παῖ, τίς ποτ' ἀνθρώπων ἔτλη
πρὸς τύμβον ἐλθεῖν· οὐ γὰρ Ἀργείων γέ τις.
ἀλλ' ἦλθ' ἴσως που σὸς κασίγνητος λάθραι,
μολὼν δ' ἐθαύμασ' ἄθλιον τύμβον πατρός.
σκέψαι δὲ χαίτην προστιθεῖσα σῆι κόμηι,
εἰ χρῶμα ταὐτὸν κουρίμης ἔσται τριχός·
φιλεῖ γάρ, αἷμα ταὐτὸν οἷς ἂν ἦι πατρός,
τὰ πόλλ' ὅμοια σώματος πεφυκέναι.|
οὐκ ἄξι' ἀνδρός, ὦ γέρον, σοφοῦ λέγεις,
εἰ κρυπτὸν ἐς γῆν τήνδ' ἂν Αἰγίσθου φόβωι
δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῆ μολεῖν.
ἔπειτα χαίτης πῶς συνοίσεται πλόκος,
ὁ μὲν παλαίστραις ἀνδρὸς εὐγενοῦς τραφείς,
ὁ δὲ κτενισμοῖς θῆλυς; ἀλλ' ἀμήχανον.
πολλοῖς δ' ἂν εὕροις βοστρύχους ὁμοπτέρους
καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματος ταὐτοῦ, γέρον.|
σὺ δ' εἰς ἴχνος βᾶσ' ἀρβύλης σκέψαι βάσιν
εἰ σύμμετρος σῶι ποδὶ γενήσεται, τέκνον.|
πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν ἐν κραταιλέωι πέδωι
γαίας ποδῶν ἔκμακτρον; εἰ δ' ἔστιν τόδε, L1[O]
δυοῖν ἀδελφοῖν ποὺς ἂν οὐ γένοιτ' ἴσος 𝔹
ἀνδρός τε καὶ γυναικός, ἀλλ' ἄρσην κρατεῖ.
οὐκ ἔστιν, εἰ καὶ γῆν κασίγνητος μολών, {…}
κερκίδος ὅτωι γνοίης ἂν ἐξύφασμα σῆς,
ἐν ὧι ποτ' αὐτὸν ἐξέκλεψα μὴ θανεῖν;|
οὐκ οἶσθ', Ὀρέστης ἡνίκ' ἐκπίπτει χθονός,
νέαν μ' ἔτ' οὖσαν; εἰ δὲ κἄκρεκον πέπλους,
πῶς ἂν τότ' ὢν παῖς ταὐτὰ νῦν ἔχοι φάρη,
εἰ μὴ ξυναύξοινθ' οἱ πέπλοι τῶι σώματι;
ἀλλ' ἤ τις αὐτοῦ τάφον ἐποικτίρας ξένος
†ἐκείρατ', ἢ τῆσδε σκοποὺς λαβὼν χθονός†|{…}
οἱ δὲ ξένοι ποῦ; βούλομαι γὰρ εἰσιδὼν
αὐτοὺς ἐρέσθαι σοῦ κασιγνήτου πέρι.|
οἵδ' ἐκ δόμων βαίνουσι λαιψηρῶι ποδί.|
ἀλλ' εὐγενεῖς μέν, ἐν δὲ κιβδήλωι τόδε·
πολλοὶ γὰρ ὄντες εὐγενεῖς εἰσιν κακοί.
ὅμως δὲ.—χαίρειν τοὺς ξένους προσεννέπω.|
χαῖρ', ὦ γεραιέ.—τοῦ ποτ', Ἠλέκτρα, τόδε
παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖ;|
οὗτος τὸν ἀμὸν πατέρ' ἔθρεψεν, ὦ ξένε.|
τί φής; ὅδ' ὃς σὸν ἐξέκλεψε σύγγονον;|
ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας κεῖνον, εἴπερ ἔστ' ἔτι.|
τί μ' ἐσδέδορκεν ὥσπερ ἀργύρου σκοπῶν

λαμπρὸν χαρακτῆρ'; ἦ προσεικάζει μέ τωι;| 62 (44C)
ἴσως Ὀρέστου σ' ἧλιχ' ἥδεται βλέπων.|
φίλου γε φωτός. τί δὲ κυκλεῖ πέριξ πόδα;|
καὐτὴ τόδ' εἰσορῶσα θαυμάζω, ξένε.|
ὦ πότνι', εὔχου, θύγατερ Ἠλέκτρα, θεοῖς.|
τί τῶν ἀπόντων ἢ τί τῶν ὄντων πέρι;|
λαβεῖν φίλον θησαυρόν, ὃν φαίνει θεός.|
ἰδού· καλῶ θεούς. ἢ τί δὴ λέγεις, γέρον;|
βλέψον νυν ἐς τόνδ', ὦ τέκνον, τὸν φίλτατον.|
πάλαι δέδορκα, μὴ σύ γ' οὐκέτ' εὖ φρονῇς.|
οὐκ εὖ φρονῶ 'γὼ σὸν κασίγνητον βλέπων;|
πῶς εἶπας, ὦ γεραί', ἀνέλπιστον λόγον;|
ὁρᾶν Ὀρέστην τόνδε τὸν Ἀγαμέμνονος.|
ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδών, ὧι πείσομαι;|
οὐλὴν παρ' ὀφρύν, ἥν ποτ' ἐν πατρὸς δόμοις
νεβρὸν διώκων σοῦ μέθ' ἡιμάχθη πεσών.|
πῶς φής; ὁρῶ μὲν πτώματος τεκμήριον.|
ἔπειτα μέλλεις προσπίτνειν τοῖς φιλτάτοις;|
ἀλλ' οὐκέτ', ὦ γεραιέ· συμβόλοισι γὰρ
τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμόν.—ὦ χρόνωι φανείς,
ἔχω σ' ἀέλπτως {...}| κἀξ ἐμοῦ γ' ἔχηι χρόνωι.|
οὐδέποτε δόξασ'.| οὐδ' ἐγὼ γὰρ ἤλπισα.|
✦ ἐκεῖνος εἶ σύ;| σύμμαχός γέ σοι μόνος.
ἢν δ' ἀνσπάσωμαί γ' ὃν μετέρχομαι βόλον
{...} πέποιθα δ'. ἢ χρὴ μηκέθ' ἡγεῖσθαι θεούς,
L1[I] 584 εἰ τἄδικ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα.|
𝔹 596 εἶέν. φίλας μὲν ἡδονὰς ἀσπασμάτων
ἔχω, χρόνωι δὲ καὖθις αὐτὰ δώσομεν.
σὺ δ', ὦ γεραιέ—καίριος γὰρ ἤλυθες—
λέξον, τί δρῶν ἂν φονέα τεισαίμην πατρός;
[μητέρα τε <τὴν> κοινωνὸν ἀνοσίων γάμων;]
ἔστιν τί μοι κατ' Ἄργος εὐμενὲς φίλων; 6 (5C)
ἢ πάντ' ἀνεσκευάσμεθ', ὥσπερ αἱ τύχαι;
τῶι ξυγγένωμαι; νύχιος ἢ καθ' ἡμέραν;
ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθροὺς ἐμούς;|
ὦ τέκνον, οὐδεὶς δυστυχοῦντί σοι φίλος.
εὕρημα γάρ τοι χρῆμα γίγνεται τόδε,
κοινῆι μετασχεῖν τἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.
σὺ δ'—ἐκ βάθρων γὰρ πᾶς ἀνῄρησαι φίλοις 6
οὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδ'—ἴσθι μου κλύων,
ἐν χειρὶ τῆι σῆι πάντ' ἔχεις καὶ τῆι τύχηι,
πατρῶιον οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν σέθεν.|
τί δῆτα δρῶντες τοῦδ' ἂν ἐξικοίμεθα;|
κτανὼν Θυέστου παῖδα σήν τε μητέρα.|
ἥκω 'πὶ τόνδε στέφανον· ἀλλὰ πῶς λάβω;|
τειχέων μὲν ἐλθὼν ἐντὸς οὐδ' ἂν εἰ θέλοις.|
Eur. φρουραῖς κέκασται δεξιαῖς τε δορυφόρων;|
Ἠλέκ. ἔγνως· φοβεῖται γάρ σε κοὐχ εὕδει σαφῶς.|
εἶέν· σὺ δὴ τοὐνθένδε βούλευσον, γέρον.| 20
619 κἀμοῦ γ' ἄκουσον· ἄρτι γάρ μ' ἐσῆλθέ τι.| 64

δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀνδήματα.
ἥκεις γὰρ οὐκ ἀχρεῖον ἔκπλεθρον δραμὼν
ἀγῶν' ἐς οἴκους, ἀλλὰ πολέμιον κτανὼν
Αἴγισθον, ὃς σὸν πατέρα κἀμὸν ὤλεσε.
σύ τ', ὦ παρασπίστ', ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου
παίδευμα Πυλάδη, στέφανον ἐξ ἐμῆς χερὸς
δέχου· φέρηι γὰρ καὶ σὺ τῶιδ' ἴσον μέρος
ἀγῶνος· αἰεὶ δ' εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι.|
θεοὺς μὲν ἡγοῦ πρῶτον, Ἠλέκτρα, τύχης
ἀρχηγέτας τῆσδ', εἶτα κἄμ' ἐπαίνεσον
τὸν τῶν θεῶν τε τῆς τύχης θ' ὑπηρέτην.
ἥκω γὰρ οὐ λόγοισιν ἀλλ' ἔργοις κτανὼν
Αἴγισθον· †ὡς δὲ τῶι σάφ' εἰδέναι τάδε
προσθῶμεν†, αὐτὸν τὸν θανόντα σοι φέρω,
ὃν εἴτε χρῄζεις θηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθες,
ἢ σκῦλον οἰωνοῖσιν, αἰθέρος τέκνοις,
πῆξασ' ἔρεισον σκόλοπι· σὸς γάρ ἐστι νῦν
[δοῦλος, πάροιθε δεσπότης κεκλημένος.|]
αἰσχύνομαι μέν, βούλομαι δ' εἰπεῖν ὅμως.|
τί χρῆμα; λέξον· ὡς φόβου γ' ἔξωθεν εἶ.|
νεκροὺς ὑβρίζειν, μή μέ τις φθόνωι βάληι.|
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις ἂν μέμψαιτό σε.|
δυσάρεστος ἡμῶν καὶ φιλόψογος πόλις.|
λέγ' εἴ τι χρῄζεις, σύγγον'· ἀσπόνδοισι γὰρ
νόμοισιν ἔχθραν τῶιδε συμβεβλήκαμεν.|
εἶέν· τίν' ἀρχὴν πρῶτά σ' ἐξείπω κακῶν, L1[I]
ποίας τελευτάς; τίνα μέσον τάξω λόγον; 𝔹
καὶ μὴν δι' ὄρθρων γ' οὔποτ' ἐξελίμπανον
θρυλοῦσ' ἅ γ' εἰπεῖν ἤθελον κατ' ὄμμα σόν,
εἰ δὴ γενοίμην δειμάτων ἐλευθέρα
τῶν πρόσθε. νῦν οὖν ἔσμεν· ἀποδώσω δέ σοι
ἐκεῖν' ἅ σε ζῶντ' ἤθελον λέξαι κακά.
ἀπώλεσάς με κὠρφανὴν φίλου πατρὸς
καὶ τόνδ' ἔθηκας, οὐδὲν ἠδικημένος,
κἄγημας αἰσχρῶς μητέρ' ἄνδρα τ' ἔκτανες
στρατηλατοῦνθ' Ἕλλησιν, οὐκ ἐλθὼν Φρύγας.
ἐς τοῦτο δ' ἦλθες ἀμαθίας ὥστ' ἤλπισας
ὡς ἐς σὲ ἐμὴν δὴ μητέρ' οὐχ ἕξοις κακὴν
γήμας, ἐμοῦ δὲ πατρὸς ἠδίκεις λέχη.
ἴστω δ', ὅταν τις διολέσας δάμαρτά του
κρυπταῖσιν εὐναῖς εἶτ' ἀναγκασθῆι λαβεῖν,
δύστηνός ἐστιν, εἰ δοκεῖ τὸ σωφρονεῖν
ἐκεῖ μὲν αὐτὴν οὐκ ἔχειν, παρ' οἷ δ' ἔχειν.
ἄλγιστα δ' ὤικεις, οὐ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς·
ᾔδησθα γὰρ δῆτ' ἀνόσιον γήμας γάμον,
μήτηρ δὲ σ' ἄνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη.
ἄμφω πονηρὼ δ' ὄντ' ἀφαιρεῖσθον τύχην Eur.
†κείνη τε τὴν σὴν καὶ σὺ τοὐκείνης κακόν.† Ἠλέκ.
πᾶσιν δ' ἐν Ἀργείοισιν ἤκουες τάδε·
Ὁ τῆς γυναικός—οὐχὶ τἀνδρὸς ἡ γυνή. 931

δεῖξόν τε φήμην ἔτυμον ἀμφὶ Θεσσαλῶν.
Eur. ὁ δ' εὐκρότητον Δωρίδ' ἁρπάσας χεροῖν,
Ἠλέκ. ῥίψας ἀπ' ὤμων εὐπρεπῆ πορπάματα,
Πυλάδην μὲν εἷλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην,
δμῶας δ' ἀπωθεῖ· καὶ λαβὼν μόσχου πόδα,
λευκὰς ἐγύμνου σάρκας ἐκτείνων χέρα·
θᾶσσον δὲ βύρσαν ἐξέδειρεν ἢ δρομεὺς
δισσοὺς διαύλους ἵππιος διήνυσε_,
κἀνεῖτο λαγόνας. ἱερὰ δ' ἐς χεῖρας λαβὼν
Αἴγισθος ἤθρει. καὶ λοβὸς μὲν οὐ προσῆν
σπλάγχνοις, πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας
κακὰς ἔφαινον τῶι σκοποῦντι προσβολάς.
χὠ μὲν σκυθράζει, δεσπότης δ' ἀνιστορεῖ·
Τί χρῆμ' ἀθυμεῖς;—Ὦ ξέν', ὀρρωδῶ τινα
δόλον θυραῖον. ἔστι δ' ἔχθιστος βροτῶν
Ἀγαμέμνονος παῖς πολέμιός τ' ἐμοῖς δόμοις.
ὁ δ' εἶπε· Φυγάδος δῆτα δειμαίνεις δόλον,
πόλεως ἀνάσσων; οὐχ, ὅπως παστήρια
θοινασόμεσθα, Φθιάδ' ἀντὶ Δωρικῆς
οἴσει τις ἡμῖν κοπίδ', ἀναρρῆξαι χέλυν;
λαβὼν δὲ κόπτει. σπλάγχνα δ' Αἴγισθος λαβὼν
ἤθρει διαιρῶν. τοῦ δὲ νεύοντος κάτω
◆ ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στὰς κασίγνητος σέθεν
ἐς σφονδύλους ἔπαισε, νωτιαῖα δὲ
ἔρρηξεν ἄρθρα· πᾶν δὲ σῶμ' ἄνω κάτω
L2[O] ἤσπαιρεν ἠλάλαζε δυσθνῄσκων φόνωι.
𝔹 δμῶες δ' ἰδόντες εὐθὺς ἧιξαν ἐς δόρυ,
πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δύ'· ἀνδρείας δ' ὕπο
ἔστησαν ἀντίπρωιρα σείοντες βέλη
Πυλάδης Ὀρέστης τ'. εἶπε δ'· Οὐχὶ δυσμενὴς
ἥκω πόλει τῆιδ' οὐδ' ἐμοῖς ὀπάοσιν,
φονέα δὲ πατρὸς ἀντετιμωρησάμην
τλήμων Ὀρέστης· ἀλλὰ μή με καίνετε,
πατρὸς παλαιοὶ δμῶες. οἱ δ', ἐπεὶ λόγων
ἤκουσαν, ἔσχον κάμακας· ἐγνώσθη δ' ὑπὸ
γέροντος ἐν δόμοισιν ἀρχαίου τινός.
στέφουσι δ' εὐθὺς σοῦ κασιγνήτου κάρα
χαίροντες ἀλαλάζοντες. ἔρχεται δὲ σοὶ
κάρα 'πιδείξων οὐχὶ Γοργόνος φέρων,
ἀλλ' ὃν στυγεῖς Αἴγισθον· αἷμα δ' αἵματος
858 πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῶι θανόντι νῦν.|
866 ὦ φέγγος, ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας,
ὦ γαῖα καὶ νὺξ ἣν ἐδερκόμην πάρος,
νῦν ὄμμα τοὐμὸν ἀμπτυχαί τ' ἐλεύθεροι,
ἐπεὶ πατρὸς πέπτωκεν Αἴγισθος φονεύς.
φέρ', οἷα δὴ 'χω καὶ δόμοι κεύθουσί μου
κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμεν, φίλαι,
872 στέψω τ' ἀδελφοῦ κρᾶτα τοῦ νικηφόρου.|
880 ὦ καλλίνικε, πατρὸς ἐκ νικηφόρου
881 γεγώς, Ὀρέστα, τῆς ὑπ' Ἰλίωι μάχης,

63 (45C) ἐσθλόν τι μηνύσειας, αἰσθοίμην δ' ἐγώ.|
Αἴγισθον εἶδον, ἡνίχ' εἷρπον ἐνθάδε.| Eur.
προσηκάμην τὸ ῥηθέν. ἐν ποίοις τόποις;| Ἠλέκ.
ἀγρῶν πέλας τῶνδ' ἱπποφορβίων ἔπι.|
τί δρῶνθ'; ὁρῶ γὰρ ἐλπίδ' ἐξ ἀμηχάνων.|
Νύμφαις ἐπόρσυν' ἔροτιν, ὡς ἔδοξέ μοι.|
τροφεῖα παίδων ἢ πρὸ μέλλοντος τόκου;|
οὐκ οἶδα πλὴν ἕν· βουσφαγεῖν ὡπλίζετο.|
πόσων μετ' ἀνδρῶν; ἢ μόνος δμώων μέτα;|
οὐδεὶς παρῆν Ἀργεῖος, οἰκεία δὲ χείρ.|
οὔ πού τις ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδών, γέρον;|
δμῶες μέν εἰσιν, οἵ σέ γ' οὐκ εἶδόν ποτε.|
ἡμῖν ἂν εἶεν, εἰ κρατοῖμεν, εὐμενεῖς;|
δούλων γὰρ ἴδιον τοῦτο, σοὶ δὲ σύμφορον.|
πῶς οὖν ἂν αὐτῶι πλησιασθείην ποτέ;|
στείχων ὅθεν σε βουθυτῶν ἐσόψεται.|
ὁδὸν παρ' αὐτήν, ὡς ἔοικ', ἀγροὺς ἔχει;|
ὅθεν ≤γ'≥ ἰδών σε δαιτὶ κοινωνὸν καλεῖ.|
πικρόν γε συνθοινάτορ', ἢν θεὸς θέληι.|
τοὐνθένδε πρὸς τὸ πῖπτον αὐτὸς ἐννόει.|
καλῶς ἔλεξας.—ἡ τεκοῦσα δ' ἐστὶ ποῦ;|
Ἄργει· παρέσται δ' οὖν πόσει θοίνην ἔπι.|
τί δ' οὐχ ἅμ' ἐξωρμᾶτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει;|
ψόγον τρέμουσα δημοτῶν ἐλείπετο.|
ξυνῆχ'· ὕποπτος οὖσα γιγνώσκει πόλει.|
τοιαῦτα· μισεῖται γὰρ ἀνόσιος γυνή.| L2[O]
πῶς οὖν ἐκείνην τόνδε τ' ἐν ταὐτῶι κτενῶ;| 𝔹
ἐγὼ φόνον γε μητρὸς ἐξαρτύσομαι.|
καὶ μὴν ἐκεῖνά γ' ἡ τύχη θήσει καλῶς.|
ὑπηρετείτω μὲν δυοῖν ὄντοιν ὅδε.|
ἔσται τάδ'· εὑρίσκεις δὲ μητρὶ πῶς φόνον;|
7 (6C) λέγ', ὦ γεραιέ, τάδε Κλυταιμήστραι μολών·{...}
λεχώ μ' ἀπάγγελλ' οὖσαν ἄρσενος τόκωι.|
πότερα πάλαι τεκοῦσαν ἢ νεωστὶ δή;|
δέχ' ἡλίους, ἐν οἷσιν ἁγνεύει λεχώ.|
καὶ δὴ τί τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον;|
ἥξει κλύουσα λόχιά μου νοσήματα.|
πόθεν; †τί δ'† αὐτῆι σοῦ μέλειν δοκεῖς, τέκνον;|
7 ναί· καὶ δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων.|
ἴσως· πάλιν μοι μῦθον ἐς καμπὴν ἄγε.|
ἐλθοῦσα μέντοι δῆλον ὡς ἀπόλλυται.|
καὶ μὴν ἐπ' αὐτάς γ' εἰσὶ σῶν δόμων πύλας.|
οὔκουν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς Ἅιδου τόδε;|
εἰ γὰρ θάνοιμι τοῦτ' ἰδὼν ἐγώ ποτε.|
πρώτιστα μέν νυν τῶιδ' ὑφήγησαι, γέρον.| {...}
Αἴγισθος ἔνθα νῦν θυηπολεῖ θεοῖς;|
ἔπειτ' ἀπαντῶν μητρὶ τἀπ' ἐμοῦ φράσον.|
ὥστ' αὐτά γ' ἐκ σοῦ στόματος εἰρῆσθαι δοκεῖν.|
21 σὸν ἔργον ἤδη· πρόσθεν εἴληχας φόνου.|
65 στείχοιμ' ἄν, εἴ τις ἡγεμὼν γίγνοιθ' ὁδοῦ.| 669

καὶ μὴν ἐγὼ πέμποιμ' ἂν οὐκ ἀκουσίως.|
ὦ Ζεῦ πατρῷιε, καὶ Τροπαῖ' ἐχθρῶν γενοῦ|
{…} οἴκτιρέ γ' ἡμᾶς· οἰκτρὰ γὰρ πεπόνθαμεν|
{…} οἴκτιρε δῆτα σοῦ γε φύντας ἐκγόνους.|
Ἥρα τε, βωμῶν ἣ Μυκηναίων κρατεῖς|
{…} νίκην δὸς ἡμῖν, εἰ δίκαι' αἰτούμεθα.|
δὸς δῆτα πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην.|
σύ τ' ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν πάτερ|
{…} καὶ Γαῖ' ἄνασσα, χεῖρας ἧι δίδωμ' ἐμάς|
{…} ἄμυν' ἄμυνε τοῖσδε φιλτάτοις τέκνοις.|
νῦν πάντα νεκρὸν ἐλθὲ σύμμαχον λαβών.|
οἵπερ γε σὺν σοὶ Φρύγας ἀνήλωσαν δορὶ|{…}
down one ἤκουσας, ὦ δείν' ἐξ ἐμῆς μητρὸς παθών;|
up one χῶσοι στυγοῦσιν ἀνοσίους μιάστορας.|
πάντ', οἶδ', ἀκούει τάδε πατήρ· στείχειν δ' ἀκμή.|
[καί σοι προφωνῶ πρὸς τάδ' Αἴγισθον θανεῖν·
ὡς εἰ παλαισθεὶς πτῶμα θανάσιμον πεσῆι,
τέθνηκα κἀγώ, μηδέ με ζῶσαν λέγε·
παίσω γὰρ ἧπαρ τοὐμὸν ἀμφήκει ξίφει.
δόμων ἔσω βᾶσ' εὐτρεπὲς ποιήσομαι.]
ὡς ἢν μὲν ἔλθηι πύστις εὐτυχὴς σέθεν,
ὀλολύξεται πᾶν δῶμα· θνήισκοντος δέ σου
◆ τἀναντί' ἔσται τῶνδε· ταῦτα σοὶ λέγω.|
πάντ' οἶδα.| πρὸς τάδ' ἄνδρα γίγνεσθαί σε χρή.|
ὑμεῖς δέ μοι, γυναῖκες, εὖ πυρσεύετε
L2[I] κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε· φρουρήσω δ' ἐγὼ
𝔹 πρόχειρον ἔγχος χειρὶ βαστάζουσ' ἐμῆι.
οὐ γάρ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς νικωμένη
698 δίκην ὑφέξω, σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι.|
747 φίλαι, βοῆς ἠκούσατ' — ἢ δοκὼ κενὴ
ὑπῆλθέ μ'; — ὥστε νερτέρα_ βροντῆ Διός;
ἰδού, τάδ' οὐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται· 8 (7C)
δέσποιν', ἄμειψον δώματ', Ἠλέκτρα, τάδε.|
φίλαι, τί χρῆμα; πῶς ἀγῶνος ἥκομεν;|
οὐκ οἶδα πλὴν ἕν· φόνιον οἰμωγὴν κλύω.|
ἤκουσα κἀγώ, τηλόθεν μέν, ἀλλ' ὅμως.|
μακρὰν γὰρ ἕρπει γῆρυς, ἐμφανής γε μήν.|
Ἀργεῖος ὁ στεναγμὸς· ἢ φίλων ἐμῶν;|
οὐκ οἶδα· πᾶν γὰρ μείγνυται μέλος βοῆς.| 8
σφαγὴν ἀυτεῖς τήνδε μοι· τί μέλλομεν;|
ἔπισχε, τρανῶς ὡς μάθηις τύχας σέθεν.|
οὐκ ἔστι· νικώμεσθα· ποῦ γὰρ ἄγγελοι;|
ἥξουσιν· οὔτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν.|
ὦ καλλίνικοι παρθένοι Μυκηνίδες,
νικῶντ' Ὀρέστην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις,
Ἀγαμέμνονος δὲ φονέα κείμενον πέδωι
Eur. Αἴγισθον· ἀλλὰ θεοῖσιν εὔχεσθαι χρεών.|
Ἠλέκ. τίς δ' εἶ σύ; πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε;|
οὐκ οἶσθ' ἀδελφοῦ μ' εἰσορῶσα πρόσπολον;| 22
550 767 ὦ φίλτατ', ἔκ τοι δείματος δυσγνωσίαν 66

64 (46C) εἶχον προσώπου· νῦν δὲ γιγνώσκω σε δή.
τί φῄς; τέθνηκε πατρὸς ἐμοῦ στυγνὸς φονεύς;|
τέθνηκε· δίς σοι ταὔθ', ἃ γοῦν βούληι, λέγω.|
ὦ θεοί, Δίκη τε πάνθ' ὁρῶσ', ἦλθές ποτε.
ποίωι τρόπωι δὲ καὶ τίνι ῥυθμῶι φόνου
κτείνει Θυέστου παῖδα; βούλομαι μαθεῖν.|
ἐπεὶ μελάθρων τῶνδ' ἀπήραμεν πόδα,
ἐσβάντες ἧιμεν δίκροτον εἰς ἁμαξιτὸν
ἔνθ' ἦν ὁ καινὸς τῶν Μυκηναίων ἄναξ.
κυρεῖ δὲ κήποις ἐν καταρρύτοις βεβώς,
δρέπων τερείνης μυρσίνης κάραι πλόκους·
ἰδὼν δ' ἀυτεῖ· Χαίρετ', ὦ ξένοι· τίνες
πόθεν πορεύεσθ'; ἔστε τ' ἐκ ποίας χθονός;
ὁ δ' εἶπ' Ὀρέστης· Θεσσαλοί· πρὸς δ' Ἀλφεὸν
θύσοντες ἐρχόμεσθ' Ὀλυμπίωι Διί.
κλύων δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐννέπει τάδε·
Νῦν μὲν παρ' ἡμῖν χρὴ συνεστίους ἐμοὶ
θοίνης γενέσθαι· τυγχάνω δὲ βουθυτῶν
Νύμφαις· ἑῶιοι δ' ἐξαναστάντες λέχους
ἐς ταὐτὸν ἥξετ'. ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους—
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε καὶ χερὸς λαβὼν
παρῆγεν ἡμᾶς—οὐδ' ἀπαρνεῖσθαι χρεών·
[ἐπεὶ δ' ἐν οἴκοις ἦμεν, ἐννέπει τάδε·]
λουτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἱρέτω,
ὡς ἀμφὶ βωμὸν στῶσι χερνίβων πέλας.
ἀλλ' εἶπ' Ὀρέστης· Ἀρτίως ἡγνίσμεθα L2[I]
λουτροῖσι καθαροῖς ποταμίων ῥείθρων ἄπο. 𝔹
εἰ δὲ ξένους ἀστοῖσι συνθύειν χρεών,
Αἴγισθ', ἕτοιμοι κοὐκ ἀπαρνούμεσθ', ἄναξ.
τοῦτον μὲν οὖν μεθεῖσαν ἐκ μέσου λόγον·
λόγχας δὲ θέντες δεσπότου φρουρήματα
δμῶες πρὸς ἔργον πάντες ἵεσαν χέρας·
οἳ μὲν σφαγεῖον ἔφερον, οἳ δ' ἦιρον κανᾶ,
ἄλλοι δὲ πῦρ ἀνῆπτον ἀμφί τ' ἐσχάρας
λέβητας ὤρθουν· πᾶσα δ' ἐκτύπει στέγη.
λαβὼν δὲ προχύτας μητρὸς εὐνέτης σέθεν
ἔβαλλε βωμούς, τοιάδ' ἐννέπων ἔπη·
Νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βουθυτεῖν
καὶ τὴν κατ' οἴκους Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμὴν
πράσσοντας ὡς νῦν, τοὺς δ' ἐμοὺς ἐχθροὺς κακῶς
—λέγων Ὀρέστην καὶ σέ. δεσπότης δ' ἐμὸς
τἀναντί' ηὔχετ', οὐ γεγωνίσκων λόγους,
λαβεῖν πατρῷια δώματ'. ἐκ κανοῦ δ' ἑλὼν
Αἴγισθος ὀρθὴν σφαγίδα, μοσχείαν τρίχα
τεμὼν ἐφ' ἁγνὸν πῦρ ἔθηκε δεξιᾶι,
κἄσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον ὡς ἦραν χεροῖν
δμῶες, λέγει δὲ σῶι κασιγνήτωι τάδε· Eur.
Ἓν τῶν καλῶν κομποῦσι τοῖσι Θεσσαλοῖς Ἠλέκ.
εἶναι τόδ', ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς
ἵππους τ' ὀχμάζει· λαβὲ σίδηρον, ὦ ξένε, 817 600

65 οὐ μὴ κακισθεὶς εἰς ἀνανδρίαν πεσῆι.|
ἀλλ' ἦ τὸν αὐτὸν τῆιδ' ὑποστήσω_ δόλον;|
ὧι καὶ πόσιν καθεῖλες, †Αἴγισθον κτανών†.|
ἔσειμι· δεινοῦ δ' ἄρχομαι προβήματος
καὶ δεινὰ δράσω γ'.—εἰ θεοῖς δοκεῖ τάδε,
ἔστω· πικρὸν δὲ χἠδὺ τἀγώνισμά μοι.| 987
ἔκβητ' ἀπήνης, Τρωιάδες, χειρὸς δ' ἐμῆς 998
λάβεσθ', ἵν' ἔξω τοῦδ' ὄχου στήσω πόδα.
σκύλοισι μὲν γὰρ θεῶν κεκόσμηνται δόμοι
Φρυγίοις, ἐγὼ δὲ τάσδε, Τρωιάδος χθονὸς
ἐξαίρετ', ἀντὶ παιδὸς ἣν ἀπώλεσα
σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις.|
οὔκουν ἐγώ—δούλη γὰρ ἐκβεβλημένη
δόμων πατρώιων δυστυχεῖς οἰκῶ δόμους—
μῆτερ, λάβωμαι μακαρίας τῆς σῆς χερός;|
δοῦλαι πάρεισιν αἵδε, μὴ σύ μοι πόνει.|
◆ τί δ'; αἰχμάλωτόν τοί μ' ἀπώικισας δόμων,
ἠιρημένων δὲ δωμάτων ἠιρήμεθα,
ὡς αἵδε, πατρὸς ὀρφαναὶ λελειμμέναι.|
τοιαῦτα μέντοι σὸς πατὴρ βουλεύματα
ἐς οὓς ἐχρῆν ἥκιστ' ἐβούλευσεν φίλων.
λέξω δὲ {…} καίτοι δόξ' ὅταν λάβηι κακὴ
γυναῖκα, γλώσσηι πικρότης ἔνεστί τις.
ὡς μὲν παρ' ἡμῖν, οὐ καλῶς· τὸ πρᾶγμα δὲ
μαθόντας, ἢν μὲν ἀξίως μισεῖν ἔχηις,
L1[O] στυγεῖν δίκαιον· εἰ δὲ μή, τί δεῖ στυγεῖν; L1[O]
ℂ ἡμᾶς δ' ἔδωκε Τυνδάρεως τῶι σῶι πατρί, ℂ
οὐχ ὥστε θνήισκειν, οὐδ' ἃ γειναίμην ἐγώ.
κεῖνος δὲ παῖδα τὴν ἐμὴν Ἀχιλλέως
λέκτροισι πείσας ὤιχετ' ἐκ δόμων ἄγων
πρυμνοῦχον Αὖλιν, ἔνθ' ὑπερτείνας πυρᾶς
9 λευκὴν διήμησ' Ἰφιγόνης παρηΐδα.
κεἰ μὲν πόλεως ἅλωσιν ἐξιώμενος,
ἢ δῶμ' ὀνήσων τἄλλα τ' ἐκσώιζων τέκνα,
ἔκτεινε πολλῶν μίαν ὕπερ, συγγνώστ' ἂν ἦν·
νῦν δ' οὕνεχ' Ἑλένη μάργος ἦν ὅ τ' αὖ λαβὼν
ἄλοχον κολάζειν προδότιν οὐκ ἠπίστατο,
τούτων ἕκατι παῖδ' ἐμὴν διώλεσεν.
9 ἐπὶ τοῖσδε τοίνυν καίπερ ἠδικημένη
οὐκ ἠγριώμην οὐδ' ἂν ἔκτανον πόσιν.
ἀλλ' ἦλθ' ἔχων μοι μαινάδ' ἔνθεον κόρην
λέκτροις τ' ἐπεισέφρηκε, καὶ νύμφα δύο
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν κατεῖχομεν.
μῶρον μὲν οὖν γυναῖκες, οὐκ ἄλλως λέγω·
ὅταν δ', ὑπόντος τοῦδ', ἁμαρτάνηι πόσις
τἄνδον παρώσας λέκτρα, μιμεῖσθαι θέλει
γυνὴ τὸν ἄνδρα χἄτερον κτᾶσθαι φίλον.
κἄπειτ' ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται,
23 οἱ δ' αἴτιοι τῶνδ' οὐ κλύουσ' ἄνδρες κακῶς.
67 εἰ δ' ἐκ δόμων ἥρπαστο Μενέλεως λάθραι, 1041

EXCLUDED

1 Ὦ γῆς †παλαιὸν ἄργος†, Ἰνάχου ῥοαί,
413 κέλευε δ' †αὐτὸν τῶνδ' ἐμοὐσαφιγμένων†

INTERLEAVABLE

language: Greek (tragic trimeters)

copy text: Murray (OCT II 1913)

typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

κτανεῖν μ' Ὀρέστην χρῆν, κασιγνήτης πόσιν
Μενέλαον ὡς σώσαιμι; σὸς δὲ πῶς πατὴρ
ἠνέσχετ' ἂν ταῦτ'; εἶτα τὸν μὲν οὐ θανεῖν
κτείνοντα χρῆν τἄμ', ἐμὲ δὲ πρὸς κείνου παθεῖν;
ἔκτειν', ἐτρέφθην ἥνπερ ἦν πορεύσιμον
πρὸς τοὺς ἐκείνωι πολεμίους. φίλων γὰρ ἂν
τίς ἂν πατρὸς σοῦ φόνον ἐκοινώνησέ μοι;
λέγ' εἴ τι χρήιζεις, κἀντίθες παρρησίαι,
ὅπως τέθνηκε σὸς πατὴρ οὐκ ἐνδίκως.|
δίκαι' ἔλεξας· ἡ δίκη δ' αἰσχρῶς ἔχει.
γυναῖκα γὰρ χρὴ πάντα συγχωρεῖν πόσει,
ἥτις φρενήρης· ἧι δὲ μὴ δοκεῖ τάδε,
οὐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἥκει λόγων.|
μέμνησο, μῆτερ, οὓς ἔλεξας ὑστάτους
λόγους, διδοῦσα πρὸς σέ μοι παρρησίαν.|
καὶ νῦν γέ φημι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι, τέκνον.|
†ἆρα† κλύουσα, μῆτερ, εἶτ' ἔρξαις κακῶς;|
†οὐκ ἔστι, τῆι σῆι δ' ἡδὺ προσθήσω φρενί.†|
λέγοιμ' ἄν· ἀρχὴ δ' ἥδε μοι προοιμίου·
εἴθ' εἶχες, ὦ τεκοῦσα, βελτίους φρένας.
τὸ μὲν γὰρ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρειν
Ἑλένης τε καὶ σοῦ, δύο δ' ἔφυτε συγγόνω,
ἄμφω ματαίω Κάστορός τ' οὐκ ἀξίω.
ἣ μὲν γὰρ ἁρπασθεῖσ' ἑκοῦσ' ἀπώλετο,
σὺ δ' ἄνδρ' ἄριστον Ἑλλάδος διώλεσας,
σκῆψιν προτείνουσ', ὡς ὑπὲρ τέκνου πόσιν
ἔκτεινας· οὐ γάρ <σ'> ὡς ἔγωγ' ἴσασιν εὖ.
ἥτις, θυγατρὸς πρὶν κεκυρῶσθαι σφαγάς,
νέον τ' ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένου,
ξανθὸν κατόπτρωι πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης.
γυνὴ δ', ἀπόντος ἀνδρὸς, ἥτις ἐκ δόμων
ἐς κάλλος ἀσκεῖ, διάγραφ' ὡς οὖσαν κακήν.
οὐδὲν γὰρ αὐτὴν δεῖ θύρασιν εὐπρεπὲς
φαίνειν πρόσωπον, ἤν τι μὴ ζητῆι κακόν.
μόνη_ δὲ πασῶν οἶδ' ἐγὼ σ' Ἑλληνίδων,
εἰ μὲν τὰ Τρώων εὐτυχοῖ, κεχαρμένην,
εἰ δ' ἥσσον' εἴη, συννέφουσαν ὄμματα,
Ἀγαμέμνον' οὐ χρήιζουσαν ἐκ Τροίας μολεῖν.
καίτοι καλῶς γε σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι·
ἄνδρ' εἶχες οὐ κακίον' Αἰγίσθου πόσιν,
ὃν Ἑλλὰς αὑτῆς εἵλετο στρατηλάτην·
Ἑλένης δ' ἀδελφῆς τοιάδ' ἐξειργασμένης
ἐξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν· τὰ γὰρ κακὰ
παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν εἴσοψίν τ' ἔχει.
εἰ δ', ὡς λέγεις, σὴν θυγατέρ' ἔκτεινεν πατήρ,
ἐγὼ τί σ' ἠδίκησ' ἐμός τε σύγγονος;
πῶς οὐ πόσιν κτείνασα πατρῴους δόμους
ἡμῖν προσῆψας, ἀλλ' ἐπηνέγκω λέχει
τἀλλότρια, μισθοῦ τοὺς γάμους ὠνουμένη;
κοὔτ' ἀντιφεύγει παιδὸς ἀντὶ σοῦ πόσις,

67 οὔτ' ἀντ' ἐμοῦ τέθνηκε, δὶς τόσως ἐμὲ
Eur. κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν. εἰ δ' ἀμείψεται Eur.
Ἠλέκ. φόνον δικάζων φόνος, ἀποκτενῶ σ' ἐγὼ Ἠλέκ.
καὶ παῖς Ὀρέστης πατρὶ τιμωρούμενοι·
εἰ γὰρ δίκαι' ἐκεῖνα, καὶ τάδ' ἔνδικα.
[ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ εὐγένειαν εἰσιδὼν
γαμεῖ πονηράν, μῶρός ἐστι· μικρὰ γὰρ
μεγάλων ἀμείνω σώφρον' ἐν δόμοις λέχη.|
τύχη γυναικῶν ἐς γάμους. τὰ μὲν γὰρ εὖ,
τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν.]|
ὦ παῖ, πέφυκας πατέρα σὸν στέργειν ἀεί.
ἔστιν δὲ καὶ τόδ'· οἱ μέν εἰσιν ἀρσένων,
οἱ δ' αὖ φιλοῦσι μητέρας μᾶλλον πατρός.
συγγνώσομαί σοι· καὶ γὰρ οὐχ οὕτως ἄγαν
χαίρω τι, τέκνον, τοῖς δεδραμένοις ἐμοί.
  σὺ δ' ὧδ' ἄλουτος καὶ δυσείματος χρόα
◆ λεχὼ νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη;
  οἴμοι τάλαινα τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
ὡς μᾶλλον ἢ χρῆν ἤλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν.|
ὀψὲ στενάζεις, ἡνίκ' οὐκ ἔχεις ἄκη.
πατὴρ μὲν οὖν τέθνηκε· τὸν δ' ἔξω χθονὸς
πῶς οὐ κομίζηι παῖδ' ἀλητεύοντα σόν;|
δέδοικα· τοὐμὸν δ', οὐχὶ τοὐκείνου, σκοπῶ.
πατρὸς γάρ, ὡς λέγουσι, θυμοῦται φόνωι.|
τί δαὶ πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις;|
L2[O] τρόποι τοιοῦτοι· καὶ σὺ δ' αὐθάδης ἔφυς.| L2[O]
ℂ ἀλγῶ γάρ· ἀλλὰ παύσομαι θυμουμένη.| ℂ
καὶ μὴν ἐκεῖνος οὐκέτ' ἔσται σοι βαρύς.|
φρονεῖ μέγ'· ἐν γὰρ τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις.|
ὁρᾶις; ἀν' αὖ σὺ ζωπυρεῖς νείκη νέα.|
σιγῶ· δέδοικα γάρ νιν ὡς δέδοικ' ἐγώ.|
11 παῦσαι λόγων τῶνδ'. ἀλλὰ τί μ' ἐκάλεις, τέκνον;|
ἤκουσας, οἶμαι, τῶν ἐμῶν λοχευμάτων·
τούτων ὕπερ μοι θῦσον—οὐ γὰρ οἶδ' ἐγώ—
δεκάτηι σελήνηι παιδὸς ὡς νομίζεται.
τρίβων γὰρ οὐκ εἴμ', ἄτοκος οὖσ' ἐν τῶι πάρος.|
ἄλλης τόδ' ἔργον, ἥ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων.|
αὐτὴ 'λόχευον κἄτεκον μόνη βρέφος.|
11 οὕτως ἀγείτων οἶκος ἵδρυται φίλων;|
πένητας οὐδεὶς βούλεται κτᾶσθαι φίλους.|
ἀλλ' εἶμι, παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον
θύσω θεοῖσι. σοὶ δ' ὅταν πράξω χάριν
τήνδ', εἶμ' ἐπ' ἀγρὸν οὗ πόσις θυηπολεῖ
Νύμφαισιν. ἀλλὰ τούσδ' ὄχους, ὀπάονες,
φάτναις ἄγοντες πρόσθεθ'· ἡνίκ' ἂν δέ με
δοκῆτε θυσίας τῆσδ' ἀπηλλάχθαι θεοῖς,
πάρεστε· δεῖ γὰρ καὶ πόσει δοῦναι χάριν.|
χώρει πένητας ἐς δόμους· φρούρει δέ μοι
25 μή σ' αἰθαλώσηι πολύκαπνον στέγος πέπλους.
69 θύσεις γὰρ οἷα χρή σε δαίμοσιν θύη. 900

κανοῦν δ' ἐνῆρκται καὶ τεθηγμένη σφαγίς, 68
ἥπερ καθεῖλε ταῦρον, οὗ πέλας πεσῆι
πληγεῖσα· νυμφεύσηι δὲ κἀν Ἅιδου δόμοις
ὧιπερ ξυνηῦδες ἐν φάει. τοσήνδ' ἐγὼ
1146 δώσω χάριν σοι, σὺ δὲ δίκην ἐμοὶ πατρός.|
1168 ♫ ὤιμωξα κἀγὼ πρὸς τέκνων χειρουμένης.
1172 ♫ ἀλλ' οἵδε μητρὸς νεοφόνοις ἐν αἵμασι
♫ πεφυρμένοι βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα,
♫ τροπαῖα δείγματ' ἀθλίων προσφαγμάτων.
♫ οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οἶκος ἀθλιώτερος
1176 ♫ τῶν Ταντάλείων οὐδ' ἔφυ ποτ' ἐκγόνων.|
1182 ♫ δακρύτ' ἄγαν, ὦ σύγγον', αἰτία δ' ἐγώ.
1183 ♫ διὰ πυρὸς ἔμολον ἁ τάλαινα ματρὶ τᾶιδ',|
1198 ἰὼ ἰώ μοι. ποῖ δ' ἐγώ, τίν' ἐς χορόν,
1199 τίνα γάμον εἶμι; τίς πόσις με δέξεται|
1206 ♫ κατεῖδες, οἷον ἁ τάλαιν' ἔξω πέπλων|
1214 ♫ βοὰν δ' ἔλασκε τάνδε, πρὸς γένυν ἐμὰν
1216 ♫ ἐκρίμναθ', ὥστε χέρας ἐμὰς λιπεῖν βέλος.|
1221 ♫ ἐγὼ μὲν ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ἐμαῖς|
1238 Ἀγαμέμνονος παῖ, κλῦθι· δίπτυχοι δέ σε
καλοῦσι μητρὸς σύγγονοι Διόσκοροι,
Κάστωρ κασίγνητός τε Πολυδεύκης ὅδε.
✦ δεινὸν δὲ ναὸς ἀρτίως πόντου σάλον
παύσαντ' ἀφίγμεθ' Ἄργος, ὡς ἐσείδομεν
σφαγὰς ἀδελφῆς τῆσδε, μητέρος δὲ σῆς.
L2[I] δίκαια μέν νυν ἥδ' ἔχει, σὺ δ' οὐχὶ δρᾶις·
ℂ Φοῖβος τε, Φοῖβος—ἀλλ' ἄναξ γάρ ἐστ' ἐμός,
σιγῶ· σοφὸς δ' ὢν οὐκ ἔχρησέ σοι σοφά.
αἰνεῖν δ' ἀνάγκη ταῦτα· τἀντεῦθεν δὲ χρὴ
πράσσειν ἃ Μοῖρα Ζεύς τ' ἔκρανε σοῦ πέρι.
Πυλάδηι μὲν Ἠλέκτραν δὸς ἄλοχον ἐς δόμους,
σὺ δ' Ἄργος ἔκλιπ'· οὐ γὰρ ἔστι σοὶ πόλιν 12
τήνδ' ἐμβατεύειν, μητέρα κτείναντι σήν.
δειναὶ δὲ κῆρές <σ'> αἱ κυνώπιδες θεαὶ
τροχηλατήσουσ' ἐμμανῆ πλανώμενον.
ἐλθὼν δ' Ἀθήνας Παλλάδος σεμνὸν βρέτας
πρόσπτυξον· εἵρξει γάρ νιν ἐπτοημένας
δεινοῖς δράκουσιν ὥστε μὴ ψαύειν σέθεν,
γοργῶφ' ὑπερτείνουσα σῶι κάραι κύκλον. 12
ἔστιν δ' Ἄρεώς τις ὄχθος, οὗ πρῶτον θεοὶ
ἕζοντ' ἐπὶ ψήφοισιν αἵματος πέρι,
Ἁλιρρόθιον ὅτ' ἔκταν' ὠμόφρων Ἄρης,
μῆνιν θυγατρὸς ἀνοσίων νυμφευμάτων,
πόντου κρέοντος παῖδ', ἵν' εὐσεβεστάτη
ψῆφος βεβαία τ' ἐστὶν †ἔκ τε τοῦ† θεοῖς.
ἐνταῦθα καὶ σὲ δεῖ δραμεῖν φόνου πέρι.
Eur. ἴσαι δέ σ' ἐκσώζουσι μὴ θανεῖν δίκηι
Ἠλέκ. ψῆφοι τεθεῖσαι· Λοξίας γὰρ αἰτίαν
ἐς αὐτὸν οἴσει, μητέρος χρήσας φόνον. 26
1268 καὶ τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τεθήσεται, 70
νικᾶν ἴσαις ψήφοισι τὸν φεύγοντ' ἀεί.
δειναὶ μὲν οὖν θεαὶ τῶιδ' ἄχει πεπληγμέναι
πάγον παρ' αὐτὸν χάσμα δύσονται χθονός,
σεμνὸν βροτοῖσιν εὐσεβὲς χρηστήριον·
σὲ δ' Ἀρκάδων χρὴ πόλιν ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς
οἰκεῖν Λυκαίου πλησίον σηκώματος·
ἐπώνυμος δὲ σοῦ πόλις κεκλήσεται.
σοὶ μὲν τάδ' εἶπον· τόνδε δ' Αἰγίσθου νέκυν
Ἄργους πολῖται γῆς καλύψουσιν τάφωι.
μητέρα δὲ τὴν σὴν ἄρτι Ναυπλίαν παρὼν
Μενέλαος, ἐξ οὗ Τρωϊκὴν εἷλε χθόνα,
Ἑλένη τε θάψει· Πρωτέως γὰρ ἐκ δόμων
ἥκει λιποῦσ' Αἴγυπτον οὐδ' ἦλθεν Φρύγας·
Ζεὺς δ', ὡς ἔρις γένοιτο καὶ φόνος βροτῶν,
εἴδωλον Ἑλένης ἐξέπεμψ' ἐς Ἴλιον.
Πυλάδης μὲν οὖν κόρην τε καὶ δάμαρτ' ἔχων
Ἀχαιίδος γῆς οἴκαδ' ἐκπορευέτω,
καὶ τὸν λόγωι σὸν πενθερὸν κομιζέτω
Φωκέων ἐς αἶαν καὶ δότω πλούτου βάρος·
σὺ δ' Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ
χώρει πρὸς ὄχθον Κεκροπίας εὐδαίμονα.
πεπρωμένην γὰρ μοῖραν ἐκπλήσας φόνου
εὐδαιμονήσεις τῶνδ' ἀπαλλαχθεὶς πόνων. 1291
L2[I]
ℂ
Eur.
Ἠλέκ.

καλὸν πάρεργον δ᾽ αὐτὸ θήσομαι πόνων 166
Eur. ὧν οὕνεκ᾽ ἦλθον θυγατρὶ κοσμήσων τάφον.
Ὀρέστης μολὼν γὰρ εἰς ἔκκλητον Ἀργείων ὄχλον
ἑκοῦσαν οὐχ ἑκοῦσαν ἐπισείσω πόλιν
σοὶ σῆι τ᾽ ἀδελφῆι, λεύσιμον δοῦναι δίκην.
μᾶλλον δ᾽ ἐκείνη σοῦ θανεῖν ἔστ᾽ ἀξία,
ἣ τῆι τεκούσηι σ᾽ ἠγρίωσ᾽, ἐς οὓς ἀεὶ
πέμπουσα μύθους ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον,
ὄνειδος ἀγγέλλουσα τὰ Ἀγαμέμνονος,
καὶ τοῦθ᾽—ὃ μισήσειαν—Αἰγίσθου λέχος—
οἱ νέρτεροι θεοί· καὶ γὰρ ἐνθάδ᾽ ἦν πικρόν·
ἕως ὑφῆψε δῶμ᾽ ἀνηφαίστωι πυρί.
  Μενέλαε, σοὶ δὲ τάδε λέγω δράσω τε πρός·
εἰ τοὐμὸν ἔχθος ἐναριθμῆι κῆδός τ᾽ ἐμόν,
μὴ τῶιδ᾽ ἀμύνειν φόνον ἐναντίον θεοῖς·
[ἔα δ᾽ ὑπ᾽ ἀστῶν καταφονευθῆναι πέτροις,]
ἢ μὴ ᾽πίβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός.
τοσαῦτ᾽ ἀκούσας ἴσθι, μηδὲ δυσσεβεῖς
ἕληι, παρώσας εὐσεβεστέρους φίλους·
ἡμᾶς δ᾽ ἀπ᾽ οἴκων ἄγετε τῶνδε, πρόσπολοι.|
στεῖχ᾽, ὡς ἀθορύβως οὑπιὼν ἡμῖν λόγος
πρὸς τόνδ᾽ ἵκηται, γῆρας ἀποφυγὼν τὸ σόν.
  Μενέλαε, ποῖ σὸν πόδ᾽ ἐπὶ συννοίαι κυκλεῖς,
διπλῆς μερίμνης διπτύχους ἰὼν ὁδούς;|
ἔασον· ἐν ἐμαυτῶι τι συννοούμενος
L1[O] ὅπηι τράπωμαι τῆς τύχης ἀμηχανῶ.|
𝔸 μή νυν πέραινε τὴν δόκησιν, ἀλλ᾽ ἐμοὺς
λόγους ἀκούσας πρόσθε, βουλεύου τότε.|
λέγ᾽· εὖ γὰρ εἶπας· ἔστι δ᾽ οὗ σιγὴ λόγου
κρείσσων γένοιτ᾽ ἄν. ἔστι δ᾽ οὗ σιγῆς λόγος.|
λέγοιμ᾽ ἂν ἤδη· τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων
ἐπίπροσθέν ἐστι καὶ σαφῆ μᾶλλον κλυεῖν. 1
ἐμοὶ σὺ τῶν σῶν, Μενέλεως, μηδὲν δίδου,
ἃ δ᾽ ἔλαβες ἀπόδος πατρὸς ἐμοῦ λαβὼν πάρα.
—οὐ χρήματ᾽ εἶπον· χρήματ᾽, ἢν ψυχὴν ἐμὴν
σώσηις, ἅπερ μοι φίλτατ᾽ ἐστὶ τῶν ἐμῶν.—
  ἀδικῶ· λαβεῖν χρή μ᾽ ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ
◆ ἄδικόν τι παρὰ σοῦ· καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων πατὴρ
ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ᾽ ἦλθ᾽ ὑπ᾽ Ἴλιον, 1
οὐκ ἐξαμαρτὼν αὐτός, ἀλλ᾽ ἁμαρτίαν
τῆς σῆς γυναικὸς ἀδικίαν τ᾽ ἰώμενος·
ἓν μὲν τόδ᾽ ἡμῖν ἀνθ᾽ ἑνὸς δοῦναί σε χρή·
ἀπέδοτο δ᾽, ὡς χρὴ τοῖς φίλοισι τοὺς φίλους,
τὸ σῶμ᾽ ἀληθῶς, σοὶ παρ᾽ ἀσπίδ᾽ ἐκπονῶν,
ὅπως σὺ τὴν σὴν ἀπολάβοις ξυνάορον.
ἀπότεισον οὖν μοι ταὐτὸ τοῦτ᾽ ἐκεῖ λαβών,
μίαν πονήσας ἡμέραν, ἡμῶν ὕπερ
σωτήριος στάς, μὴ δέκ᾽ ἐκπλήσας ἔτη.
  ἃ δ᾽ Αὐλὶς ἔλαβε σφάγι᾽ ἐμῆς ὁμοσπόρου, 27
550 ἐῶ σ᾽ ἔχειν ταῦθ᾽. Ἑρμιόνην μὴ κτεῖνε σύ· 169

E16
ALT

PREMIERE	PRIZE	TRILOGY	SATYR PLAY
408 BCE	?	**Orestes**	Cyclops?
		?	
		?	

DRAMATIS PERSONAE & SUMMARY: LINK

E16 (1188 lines)

COMPANION TO

EURIPIDES

ΟΡΕΣΤΗΣ

METRICAL TRIMETERS

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

LINE RANGE	BOOKLET RANGE	LINE RANGE	BOOKLET RANGE
1-100	**1-100**	711-926	**601-700**
101-268	**101-200**	927-1075	**701-800**
269-408	**201-300**	1076-1175	**801-900**
409-509	**301-400**	1176-1322	**901-1000**
510-609	**401-500**	1323-1593	**1001-1100**
610-710	**501-600**	1594-1681	**1101-1188**

3L 𝔸 1-659
2L 𝔹 660-1225
2L ℂ 1226-1681

PRINT TWO-SIDED:
27 to **40**

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος
οὐδὲ πάθος οὐδὲ ξυμφορὰ θεήλατος,
ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις.
ὁ γὰρ μακάριος—κοὐκ ὀνειδίζω τύχας—
Διὸς πεφυκώς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος
κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον
ἀέρι ποτᾶται· καὶ τίνει ταύτην δίκην,
ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι θεοῖς ἄνθρωπος ὤν,
κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον,
ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον.
οὗτος φυτεύει Πέλοπα, τοῦ δ' Ἀτρεὺς ἔφυ,
ὧι στέμματα ξήνασ' ἐπέκλωσεν θεὰ
ἔριν; Θυέστηι πόλεμον ὄντι συγγόνωι
θέσθαι· τί τἄρρητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ;
[ἔδαισε δ' οὖν νιν τέκν' ἀποκτείνας Ἀτρεύς.]
Ἀτρέως δέ· τὰς γὰρ ἐν μέσωι σιγῶ τύχας·
ὁ κλεινός, εἰ δὴ κλεινός, Ἀγαμέμνων ἔφυ
Μενέλεώς τε Κρήσσης μητρὸς Ἀερόπης ἄπο.
γαμεῖ δ' ὁ μὲν δὴ τὴν θεοῖς στυγουμένην
Μενέλαος Ἑλένην, ὁ δὲ Κλυταιμήστρας λέχος
ἐπίσημον εἰς Ἕλληνας Ἀγαμέμνων ἄναξ·
ὧι παρθένοι μὲν τρεῖς ἔφυμεν ἐκ μιᾶς,
Χρυσόθεμις Ἰφιγένειά τ' Ἠλέκτρα τ' ἐγώ,
ἄρσην δ' Ὀρέστης, μητρὸς ἀνοσιωτάτης,
ἣ πόσιν ἀπείρωι περιβαλοῦσ' ὑφάσματι
ἔκτεινεν· ὧν δ' ἕκατι, παρθένωι λέγειν
οὐ καλόν· ἐῶ τοῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῶι σκοπεῖν.
Φοίβου δ' ἀδικίαν μὲν τί δεῖ κατηγορεῖν;
πείθει δ' Ὀρέστην μητέρ' ἣ σφ' ἐγείνατο
κτεῖναι, πρὸς οὐχ ἅπαντας εὔκλειαν φέρον·
ὅμως δ' ἀπέκτειν' οὐκ ἀπειθήσας θεῶι·
κἀγὼ μετέσχον, οἷα δὴ γυνή, φόνου.
[Πυλάδης θ', ὃς ἡμῖν συγκατείργασται τάδε.]
ἐντεῦθεν ἀγρίαι συντακεὶς †νόσωι [νοσεῖ]
τλήμων Ὀρέστης ὅδε πεσὼν ἐν δεμνίοις†
κεῖται, τὸ μητρὸς δ' αἷμά νιν τροχηλατεῖ
μανίαισιν· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεὰς
εὐμενίδας, αἳ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβωι.
ἕκτον δὲ δὴ τόδ' ἦμαρ ἐξ ὅτου σφαγαῖς
θανοῦσα μήτηρ πυρὶ καθήγνισται δέμας,
ὧν οὔτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο,
οὐ λοῦτρ' ἔδωκε χρωτί· χλανιδίων δ' ἔσω
κρυφθείς, ὅταν μὲν σῶμα κουφισθῆι νόσου,
ἔμφρων δακρύει, ποτὲ δὲ δεμνίων ἄπο
πηδᾶι δρομαῖος, πῶλος ὣς ὑπὸ ζυγοῦ.
ἔδοξε δ' Ἄργει τῶιδε μήθ' ἡμᾶς στέγαις,
μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μηδὲ προσφωνεῖν τινα
μητροκτονοῦντας· κυρία δ' ἥδ' ἡμέρα
ἐν ἧι διοίσει ψῆφον Ἀργείων πόλις,
εἰ χρὴ θανεῖν νὼ λευσίμωι πετρώματι.

κακῶς ἐκείνην, ἐξερῶ· λέξω δ' ὅμως.
[Αἴγισθος ἦν ὁ κρυπτὸς ἐν δόμοις πόσις.]
τοῦτον κατέκτειν', ἐπὶ δ' ἔθυσα μητέρα,
ἀνόσια μὲν δρῶν, ἀλλὰ τιμωρῶν πατρί.
ἐφ' οἷς δ' ἀπειλεῖς ὡς πετρωθῆναί με χρή,
ἄκουσον ὡς ἅπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ.
εἰ γὰρ γυναῖκες ἐς τόδ' ἥξουσιν θράσους,
ἄνδρας φονεύειν, καταφυγὰς ποιούμεναι
ἐς τέκνα, μαστοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι,
παρ' οὐδὲν αὐταῖς ἦν ἂν ὀλλύναι πόσεις,
ἐπίκλημ' ἐχούσαις ὅ τι τύχοι. δράσας δ' ἐγὼ
δείν', ὡς σὺ κομπεῖς, τόνδ' ἔπαυσα τὸν νόμον.
μισῶν δὲ μητέρ' ἐνδίκως ἀπώλεσα,
ἥτις μεθ' ὅπλων ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων
πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτην
προύδωκε κοὐκ ἔσωσ' ἀκήρατον λέχος·
ἐπεὶ δ' ἁμαρτοῦσ' ἤισθετ', οὐχ αὑτῆι δίκην
ἐπέθηκεν, ἀλλ', ὡς μὴ δίκην δοίη πόσει,
ἐζημίωσε πατέρα κἀπέκτειν' ἐμόν.
πρὸς θεῶν—ἐν οὐ καλῶι μὲν ἐμνήσθην θεῶν,
φόνου δικαστῶν· εἰ δὲ δὴ τὰ μητέρος
σιγῶν ἐπήινουν, τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών;
οὐκ ἄν με μισῶν ἀνεχόρευ' Ἐρινύσιν;
ἢ μητρὶ μὲν πάρεισι σύμμαχοι θεαί,
τῶι δ' οὐ πάρεισι, μᾶλλον ἠδικημένωι;
σύ τοι φυτεύσας θυγατέρ', ὦ γέρον, κακὴν
ἀπώλεσάς με· διὰ τὸ κείνης γὰρ θράσος
πατρὸς στερηθεὶς ἐγενόμην μητροκτόνος.
[ὁρᾶις, Ὀδυσσέως ἄλοχον οὐ κατέκτανε
Τηλέμαχος· οὐ γὰρ ἐπεγάμει πόσει πόσιν,
μένει δ' ἐν οἴκοις ὑγιὲς εὐνατήριον.]
ὁρᾶις δ' Ἀπόλλων', ὃς μεσομφάλους ἕδρας
ναίων βροτοῖσι στόμα νέμει σαφέστατον;
[ὧι πειθόμεσθα πάνθ' ὅσ' ἂν κεῖνος λέγηι·]
τούτωι πιθόμενος τὴν τεκοῦσαν ἔκτανον.
ἐκεῖνον ἡγεῖσθ' ἀνόσιον καὶ κτείνετε·
ἐκεῖνος ἥμαρτ', οὐκ ἐγώ. τί χρῆν με δρᾶν;
ἢ οὐκ ἀξιόχρεως ὁ θεὸς ἀναφέροντί μοι
μίασμα λῦσαι; ποῖ τις οὖν ἔτ' ἂν φύγοι,
εἰ μὴ κελεύσας ῥύσεταί με μὴ θανεῖν;
ἀλλ' ὡς μὲν οὐκ εὖ μὴ λέγ' εἴργασται τάδε,
ἡμῖν δὲ τοῖς δράσασιν οὐκ εὐδαιμόνως.
[γάμοι δ' ὅσοις μὲν εὖ καθεστᾶσιν βροτῶν,
μακάριος αἰών· οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ,
τά τ' ἔνδον εἰσὶ τά τε θύραζε δυστυχεῖς.]|
ἀεὶ γυναῖκες ἐμποδὼν ταῖς συμφοραῖς
ἔφυσαν ἀνδρῶν πρὸς τὸ δυστυχέστερον.|
ἐπεὶ θρασύνηι κοὐχ ὑποστέλληι λόγωι,
οὕτω δ' ἀμείβηι μ' ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένα,
μᾶλλόν μ' ἀνάψεις ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον·

Eur. Ὀρέστης

κἄπειθ' ὁ κείνου γενόμενος φόνωι φόνον
λύσει, πέρας δὴ ποῖ κακῶν προβήσεται;
καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες οἱ πάλαι·
ἐς ὀμμάτων μὲν ὄψιν οὐκ εἴων περᾶν
οὐδ' εἰς ἀπάντημ', ὅστις αἷμ' ἔχων κυροῖ,
φυγαῖσι δ' ὁσιοῦν, ἀνταποκτείνειν δὲ μή.
ἀεὶ γὰρ εἷς ἔμελλ' ἐνέξεσθαι φόνωι,
τὸ λοίσθιον μίασμα λαμβάνων χεροῖν.
  ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν γυναῖκας ἀνοσίους,
πρώτην δὲ θυγατέρ', ἣ πόσιν κατέκτανεν·
Ἑλένην τε, τὴν σὴν ἄλοχον, οὔποτ' αἰνέσω
οὐδ' ἂν προσείποιμ'· οὐδὲ σὲ ζηλῶ, κακῆς
γυναικὸς ἐλθόνθ' οὕνεκ' ἐς Τροίας πέδον.
ἀμυνῶ δ' ὅσονπερ δυνατός εἰμι, τῶι νόμωι,
τὸ θηριῶδες τοῦτο καὶ μιαιφόνον
παύων, ὃ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὄλλυσ' ἀεί.
  ἐπεὶ τίν' εἶχες, ὦ τάλας, ψυχὴν τότε,
ὅτ' ἐξέβαλλε μαστὸν ἱκετεύουσά σε
μήτηρ; ἐγὼ μὲν οὐκ ἰδὼν τἀκεῖ κακά,
δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτήκω τάλας.
ἓν <δ'> οὖν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμορροθεῖ·
μισῆι γε πρὸς θεῶν καὶ τίνεις μητρὸς δίκας,
μανίαις ἀλαίνων καὶ φόβοις. τί μαρτύρων
ἄλλων ἀκούειν δεῖ μ', ἅ γ' εἰσορᾶν πάρα;
  ὡς οὖν ἂν εἰδῆις, Μενέλεως, τοῖσιν θεοῖς
L2[O] μὴ πρᾶσσ' ἐναντί', ὠφελεῖν τοῦτον θέλων,
𝔸 ἔα δ' ὑπ' ἀστῶν καταφονευθῆναι πέτροις,
[ἢ μὴ 'πίβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός.]
θυγάτηρ δ' ἐμὴ θανοῦσ' ἔπραξεν ἔνδικα·
ἀλλ' οὐχὶ πρὸς τοῦδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν.
ἐγὼ δὲ τἄλλα μακάριος πέφυκ' ἀνήρ,
πλὴν ἐς θυγατέρας· τοῦτο δ' οὐκ εὐδαιμονῶ.|
ζηλωτὸς ὅστις εὐτύχησεν ἐς τέκνα
καὶ μὴ 'πισήμους συμφορὰς ἐκτήσατο.|
ὦ γέρον, ἐγώ τοι πρὸς σὲ δειμαίνω λέγειν,
[ὅπου σε μέλλω σήν τε λυπήσειν φρένα.]
ἐγὧδ', ἀνόσιός εἰμι μητέρα κτανών,
◆ ὅσιος δέ γ' ἕτερον ὄνομα, τιμωρῶν πατρί.
  ἀπελθέτω δὲ τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν
τὸ γῆρας ἡμῖν τὸ σόν, ὅ μ' ἐκπλήσσει λόγου,
καὶ καθ' ὁδὸν εἶμι· νῦν δὲ σὴν ταρβῶ τρίχα.
  τί χρῆν με δρᾶσαι; δύο γὰρ ἀντίθες δυοῖν·
πατὴρ μὲν ἐφύτευσέν με, σὴ δ' ἔτικτε παῖς,
τὸ σπέρμ' ἄρουρα παραλαβοῦσ' ἄλλου πάρα.
[ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἴη ποτ' ἄν.
ἐλογισάμην οὖν τῶι γένους ἀρχηγέτηι
μᾶλλόν με φῦναι τῆς ὑποστάσης τροφάς.]
ἡ σὴ δὲ θυγάτηρ—μητέρ' αἰδοῦμαι λέγειν—
ἰδίοισιν ὑμεναίοισι κοὐχὶ σώφροσιν
ἐς ἀνδρὸς ἤιει λέκτρ'· ἐμαυτόν, ἣν λέγω

168 (115C) [ἢ φάσγανον θήξαντ' ἐπ' αὐχένος βαλεῖν.]
  ἐλπίδα δὲ δή τιν' ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν· Eur.
ἥκει γὰρ ἐς γῆν Μενέλεως Τροίας ἄπο, Ὀρέστης
λιμένα δὲ Ναυπλίειον ἐκπληρῶν πλάτηι
ἀκταῖσιν ὁρμεῖ, δαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον
ἄλαισι πλαγχθείς· τὴν δὲ δὴ πολυστόνον
Ἑλένην, φυλάξας νύκτα, μή τις εἰσιδὼν
μεθ' ἡμέραν στείχουσαν, ὧν ὑπ' Ἰλίωι
παῖδες τεθνᾶσιν, ἐς πέτρων ἔλθηι βολάς,
προύπεμψεν ἐς δῶμ' ἡμέτερον· ἔστιν δ' ἔσω
κλαίουσ' ἀδελφὴν συμφοράς τε δωμάτων.
ἔχει δὲ δή τιν' ἀλγέων παραψυχήν·
ἣν γὰρ κατ' οἴκους ἔλιφ', ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει,
παρθένον ἐμῆι τε μητρὶ παρέδωκεν τρέφειν
Μενέλαος, ἀγαγὼν Ἑρμιόνην Σπάρτης ἄπο,
ταύτηι γέγηθε κἀπιλήθεται κακῶν.
βλέπω δὲ πᾶσαν εἰς ὁδόν, πότ' ὄψομαι
Μενέλαον ἥκονθ'· ὡς τά γ' ἄλλ' ἐπ' ἀσθενοῦς
ῥώμης ὀχούμεθ', ἤν τι μὴ κείνου πάρα
σωθῶμεν. ἄπορον χρῆμα δυστυχῶν δόμος.|
[ὦ παῖ Κλυταιμήστρας τε καὶ Ἀγαμέμνονος]
παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος Ἠλέκτρα χρόνου,
πῶς, ὦ τάλαινα, σύ τε κασίγνητός τε σὸς
[τλήμων Ὀρέστης μητρὸς ὅδε φονεὺς ἔχει];
προσφθέγμασιν γὰρ οὐ μιαίνομαι σέθεν,
ἐς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἁμαρτίαν. L2[O]
καίτοι στένω γε τὸν Κλυταιμήστρας μόρον, 𝔸
ἐμῆς ἀδελφῆς, ἥν, ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον
ἔπλευσ' ὅπως ἔπλευσα θεομανεῖ πότμωι,
οὐκ εἶδον, ἀπολειφθεῖσα δ' αἰάζω τύχας.|
Ἑλένη, τί σοι λέγοιμ' ἂν ἅ γε παροῦσ' ὁρᾶις;
3 (2C) [ἐν συμφοραῖσι τὸν Ἀγαμέμνονος δόμον]
ἐγὼ μὲν ἄυπνος πάρεδρος ἀθλίωι νεκρῶι
—νεκρὸς γὰρ οὗτος οὕνεκα σμικρᾶς πνοῆς—
θάσσω· τὰ τούτου δ' οὐκ ὀνειδίζω κακά.
σὺ δ' εἶ μακαρία μακάριός θ' ὁ σὸς πόσις.
[ἥκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγότας]|
πόσον χρόνον δὲ δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε;|
3 ἐξ οὗπερ αἷμα γενέθλιον κατήνυσεν.|
ὦ μέλεος· ἡ τεκοῦσά θ', ὡς διώλετο.|
οὕτως ἔχει τάδ', ὥστ' ἀπείρηκεν κακοῖς.|
πρὸς θεῶν, πίθοι' ἂν δῆτά μοί τι, παρθένε;|
ὅς' ἄσχολός γε συγγόνου προσεδρίαι.|
βούληι τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν; {...}|
μητρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς; τίνος χάριν;|
κόμης ἀπαρχὰς καὶ χοὰς φέρουσ' ἐμάς;|
σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτὸν πρὸς φίλων στείχειν τάφον;|
δεῖξαι γὰρ Ἀργείοισι σῶμ' αἰσχύνομαι.|
ὀψέ γε φρονεῖς εὖ, τότε λιποῦσ' αἰσχρῶς δόμους.|
171 ὀρθῶς ἔλεξας, οὐ φίλως δ' ἐμοὶ λέγεις.|

αἰδὼς δὲ δή τίς σ' ἐς Μυκηναίους ἔχει;| 169 (116C)
δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίωι νεκρῶν.|
δεινὸν γάρ· Ἄργει τ' ἀναβοᾶι διὰ στόμα.|
σύ νυν χάριν μοι τὸν φόβον λύσασα δός.|
οὐκ ἂν δυναίμην μητρὸς ἐσβλέψαι τάφον.|
αἰσχρόν γε μέντοι προσπόλους φέρειν τάδε.|
τί δ' οὐχὶ θυγατρὸς Ἑρμιόνης πέμπεις δέμας;|
ἐς ὄχλον ἕρπειν παρθένοισιν οὐ καλόν.|
καὶ μὴν τίνοι γ' ἂν τῆι τεθνηκυίαι τροφάς.|
[ὀρθῶς ἔλεξας, πείθομαί τέ σοι, κόρη.]
[καὶ πέμψομέν γε θυγατέρ'· εὖ γάρ τοι λέγεις.]
ὦ τέκνον, ἔξελθ', Ἑρμιόνη, δόμων πάρος
καὶ λαβὲ χοὰς τάσδ' ἐν χεροῖν κόμας τ' ἐμάς·
ἐλθοῦσα δ' ἀμφὶ τὸν Κλυταιμήστρας τάφον
μελίκρατ' ἄφες γάλακτος οἰνωπόν τ' ἄχνην,
καὶ στᾶσ' ἐπ' ἄκρου χώματος λέξον τάδε·
Ἑλένη σ' ἀδελφὴ ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς,
φόβωι προσελθεῖν μνῆμα σόν, ταρβοῦσά τε
Ἀργεῖον ὄχλον. πρευμενῆ δ' ἄνωγέ νιν
ἐμοί τε καὶ σοὶ καὶ πόσει γνώμην ἔχειν
τοῖν τ' ἀθλίοιν τοῖνδ', οὓς ἀπώλεσεν θεός.
ἃ δ' εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν ἐμέ,
ἅπανθ' ὑπισχνοῦ νερτέρων δωρήματα.
ἴθ', ὦ τέκνον μοι, σπεῦδε καὶ χοὰς τάφωι
δοῦσ' ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ.|
L2[I] ὦ φύσις, ἐν ἀνθρώποισιν ὡς μέγ' εἶ κακόν,
𝔸 [σωτήριόν τε τοῖς καλῶς κεκτημένοις].
εἴδετε παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθρισεν τρίχας,
σώιζουσα κάλλος; ἔστι δ' ἡ πάλαι γυνή.
θεοί σε μισήσειαν, ὥς μ' ἀπώλεσας
καὶ τόνδε πᾶσάν θ' Ἑλλάδ'. ὦ τάλαιν' ἐγώ·
αἵδ' αὖ πάρεισι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι 4 (3C)
φίλαι ξυνωιδοί· τάχα μεταστήσουσ' ὕπνου
τόνδ' ἡσυχάζοντ', ὄμμα δ' ἐκτήξουσ' ἐμὸν
δακρύοις, ἀδελφὸν ὅταν ὁρῶ μεμηνότα.
[ὦ φίλταται γυναῖκες, ἡσύχωι ποδὶ
χωρεῖτε, μὴ ψοφεῖτε, μηδ' ἔστω κτύπος·
◆ φιλία γὰρ ἡ σὴ πρευμενὴς μέν, ἀλλ' ἐμοὶ
τόνδ' ἐξεγεῖραι συμφορὰ γενήσεται.]| 4
ὅρα παροῦσα, παρθέν' Ἠλέκτρα, πέλας,
μὴ κατθανών σε σύγγονος λέληθ' ὅδε·
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει τῶι λίαν παρειμένωι.|
ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον, ἐπίκουρον νόσου,
ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντί γε.
ὦ πότνια Λήθη τῶν κακῶν, ὡς εἶ σοφὴ
καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν εὐκταία θεός.
πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; πῶς δ' ἀφικόμην;
ἀμνημονῶ γάρ, τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν.|
ὦ φίλταθ', ὥς μ' ηὔφρανας εἰς ὕπνον πεσών.
βούληι θίγω σου κἀνακουφίσω δέμας;| 172

ἀπωλόμην, Μενέλαε· Τυνδάρεως ὅδε
στείχει πρὸς ἡμᾶς, οὗ μάλιστ' αἰδώς μ' ἔχει
ἐς ὄμματ' ἐλθεῖν τοῖσιν ἐξειργασμένοις.
καὶ γάρ μ' ἔθρεψε σμικρὸν ὄντα, πολλὰ δὲ
φιλήματ' ἐξέπλησε, τὸν Ἀγαμέμνονος
παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων, Λήδα θ' ἅμα,
τιμῶντέ μ' οὐδὲν ἧσσον ἢ Διοσκόρω·
οἷς, ὦ τάλαινα καρδία ψυχή τ' ἐμή,
ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς οὐ καλάς. τίνα σκότον
λάβω προσώπωι; ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος
θῶμαι, γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας;|
ποῦ ποῦ θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ἴδω πόσιν,
Μενέλαον; ἐπὶ γὰρ τῶι Κλυταιμήστρας τάφωι
χοὰς χεόμενος ἔκλυον ὡς ἐς Ναυπλίαν
ἥκοι σὺν ἀλόχωι πολυετὴς σεσωισμένος.
ἄγετέ με· πρὸς γὰρ δεξιὰν αὐτοῦ θέλω
στὰς ἀσπάσασθαι, χρόνιος εἰσιδὼν φίλον.|
ὦ πρέσβυ, χαῖρε, Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα.|
ὦ χαῖρε καὶ σύ, Μενέλεως, κήδευμ' ἐμόν.
ἔα· [τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι.]
ὁ μητροφόντης ὅδε πρὸ δωμάτων δράκων
στίλβει νοσώδεις ἀστραπάς, στύγημ' ἐμόν.
Μενέλαε, προσφθέγγηι νιν, ἀνόσιον κάρα;|
τί γάρ; φίλου μοι πατρός ἐστιν ἔκγονος.|
κείνου γὰρ ὅδε πέφυκε, τοιοῦτος γεγώς;|
πέφυκεν· εἰ δὲ δυστυχεῖ, τιμητέος.| L2[I]
βεβαρβάρωσαι, χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις.| 𝔸
Ἑλληνικόν τοι τὸν ὁμόθεν τιμᾶν ἀεί.|
καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι θέλειν.|
πᾶν τοὐξ ἀνάγκης δοῦλόν ἐστ' ἐν τοῖς σοφοῖς.|
κέκτησό νυν σὺ τοῦτ', ἐγὼ δ' οὐ κτήσομαι.|
ὀργὴ γὰρ ἅμα σου καὶ τὸ γῆρας οὐ σοφόν.|
†πρὸς τόνδ' ἀγών τις σοφίας ἥκει πέρι;†
εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερὰ καὶ τὰ μὴ καλά,
τούτου τίς ἀνδρῶν ἐγένετ' ἀσυνετώτερος,
ὅστις τὸ μὲν δίκαιον οὐκ ἐσκέψατο
οὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον;
ἐπεὶ γὰρ ἐξέπνευσεν Ἀγαμέμνων βίον
†πληγεὶς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα†,
αἴσχιστον ἔργον—οὐ γὰρ αἰνέσω ποτέ—
χρῆν αὐτὸν ἐπιθεῖναι μὲν αἵματος δίκην
ὁσίαν διώκοντ', ἐκβαλεῖν τε δωμάτων
μητέρα· τὸ σῶφρόν τ' ἔλαβεν ἀντὶ συμφορᾶς
καὶ τοῦ νόμου τ' ἂν εἴχετ' εὐσεβής τ' ἂν ἦν.
νῦν δ' ἐς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε μητέρι.
κακὴν γὰρ αὐτὴν ἐνδίκως ἡγούμενος,
αὐτὸς κακίων μητέρ' ἐγένετο κτανών.
ἐρήσομαι δέ, Μενέλεως, τοσόνδε σε·
εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν ὁμόλεκτρος γυνή,
χὠ τοῦδε παῖς αὖ μητέρ' ἀνταποκτενεῖ,

170 (117C)

οἶδ᾽ ἃς ἔλεξας, ὀνομάσαι δ᾽ οὐ βούλομαι.|
Eur. σεμναὶ γάρ· εὐπαίδευτα δ᾽ ἀποτρέπου λέγειν.|
Ὀρέστης αὗταί σε βακχεύουσι συγγενῆ φόνον.|
οἴμοι διωγμῶν, οἷς ἐλαύνομαι τάλας.|
οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους.|
ἀλλ᾽ ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς συμφορᾶς {...}|
μὴ θάνατον εἴπῃς· τοῦτο μὲν γὰρ οὐ σοφόν.|
Φοῖβος, κελεύσας μητρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον.|
ἀμαθέστερός γ᾽ ὢν τοῦ καλοῦ καὶ τῆς δίκης.|
δουλεύομεν θεοῖς, ὅ τι ποτ᾽ εἰσὶν οἱ θεοί.|
κᾆιτ᾽ οὐκ ἀμύνει Λοξίας τοῖς σοῖς κακοῖς;|
μέλλει· τὸ θεῖον δ᾽ ἐστὶ τοιοῦτον φύσει.|
πόσον χρόνον δὲ μητρὸς οἴχονται πνοαί;|
ἕκτον τόδ᾽ ἦμαρ· ἔτι πυρὰ θερμὴ τάφου.|
ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ᾽ αἷμα μητέρος θεαί.|
424 †οὐ σοφός, ἀληθὴς δ᾽ ἐς φίλους <ἔφυν φίλος.>†|
πατρὸς δὲ δή τί σ᾽ ὠφελεῖ τιμωρία;|
οὔπω· τὸ μέλλον δ᾽ ἴσον ἀπραξίαι λέγω.|
τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς ἔχεις δράσας τάδε;|
μισούμεθ᾽ οὕτως ὥστε μὴ προσεννέπειν.|
οὐδ᾽ ἥγνισαι σὸν αἷμα κατὰ νόμον χεροῖν;|
ἐκκλῄομαι γὰρ δωμάτων ὅποι μόλω.|
τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς;|
Οἴαξ, τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρί.|
συνῆκα· Παλαμήδους σε τιμωρεῖ φόνον.|
L3[O] οὗ γ᾽ οὐ μετῆν μοι· διὰ τριῶν δ᾽ ἀπόλλυμαι.|
𝔸 τίς δ᾽ ἄλλος; ἦ που †τῶν ἀπ᾽† Αἰγίσθου φίλων;|
οὗτοί μ᾽ ὑβρίζουσ᾽, ὧν πόλις τὰ νῦν κλύει.|
Ἀγαμέμνονος δὲ σκῆπτρ᾽ ἐᾶι σ᾽ ἔχειν πόλις;|
πῶς, οἵτινες ζῆν οὐκ ἐῶσ᾽ ἡμᾶς ἔτι;|
τί δρῶντες ὅ τι καὶ σαφὲς ἔχεις εἰπεῖν τί μοι;|
ψῆφος καθ᾽ ἡμῶν οἴσεται τῆιδ᾽ ἡμέραι.| 5 (4C)
[φεύγειν πόλιν τήνδ᾽; ἢ θανεῖν ἢ μὴ θανεῖν;|
θανεῖν ὑπ᾽ ἀστῶν λευσίμωι πετρώματι.]|
κᾆιτ᾽ οὐχὶ φεύγεις γῆς ὑπερβάλλων ὅρους;|
κύκλωι γὰρ εἱλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις.|
ἰδίαι πρὸς ἐχθρῶν ἢ πρὸς Ἀργείας χερός;|
◆ πάντων πρὸς ἀστῶν, ὡς θάνω· βραχὺς λόγος.|
ὦ μέλεος, ἥκεις συμφορᾶς ἐς τοὔσχατον.| 5
ἐς σὲ ἐλπὶς ἡμὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν.
ἀλλ᾽ ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχὴς μολὼν
μετάδος φίλοισι σοῖσι σῆς εὐπραξίας,
καὶ μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχε,
ἀλλ᾽ ἀντιλάζου καὶ πόνων ἐν τῶι μέρει,
χάριτας πατρώιας ἐκτίνων ἐς οὓς σε δεῖ.
ὄνομα γάρ, ἔργον δ᾽ οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι
οἱ μὴ ᾽πὶ ταῖσι συμφοραῖς ὄντες φίλοι.|
καὶ μὴν γέροντι δεῦρ᾽ ἁμιλλᾶται ποδὶ
ὁ Σπαρτιάτης Τυνδάρεως, μελάμπεπλος
350 458 κουρᾶι τε θυγατρὸς πενθίμωι κεκαρμένος.|

λαβοῦ λαβοῦ δῆτ᾽, ἐκ δ᾽ ὄμορξον ἀθλίου
στόματος ἀφρώδη πελανὸν ὀμμάτων τ᾽ ἐμῶν.| Eur.
ἰδού· τὸ δούλευμ᾽ ἡδύ, κοὐκ ἀναίνομαι Ὀρέστης
ἀδέλφ᾽ ἀδελφῆι χειρὶ θεραπεύειν μέλη.|
ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρά, καὐχμώδη κόμην
ἄφελε προσώπου· λεπτὰ γὰρ λεύσσω κόραις.|
ὦ βοστρύχων πινῶδες ἀθλίων κάρα,
ὡς ἠγρίωσαι διὰ μακρᾶς ἀλουσίας.|
κλῖνόν μ᾽ ἐς εὐνὴν αὖθις· ὅταν ἀνῆι νόσος
μανιάς, ἄναρθρός εἰμι κἀσθενῶ μέλη.|
ἰδού· φίλον τοι τῶι νοσοῦντι δεμνίον,
ἀνιαρὸν ὂν τὸ κτῆμ᾽, ἀναγκαῖον δ᾽ ὅμως.|
αὖθίς μ᾽ ἐς ὀρθὸν στῆσον, ἀνακύκλει δέμας·
δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες ἀπορίας ὕπο.|
ἦ κἀπὶ γαίας ἁρμόσαι πόδας θέλεις,
χρόνιον ἴχνος θείς; μεταβολὴ πάντων γλυκύ.|
μάλιστα· δόξαν γὰρ τόδ᾽ ὑγιείας ἔχει·
κρεῖσσον δὲ τὸ δοκεῖν, κἂν ἀληθείας ἀπῆι.|
ἄκουε δή νυν, ὦ κασίγνητον κάρα,
ἕως _ ἐῶσιν εὖ φρονεῖν Ἐρινύες.|
λέξεις τι καινόν· κεἰ μὲν εὖ, χάριν φέρεις·
εἰ δ᾽ ἐς βλάβην τιν᾽, ἅλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν.|
Μενέλαος ἥκει, σοῦ κασίγνητος πατρός,
ἐν Ναυπλίαι δὲ σέλμαθ᾽ ὥρμισται νεώς.|
πῶς εἶπας; ἥκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς
ἀνὴρ ὁμογενὴς καὶ χάριτας ἔχων πατρός;| L3[O]
ἥκει—τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου— 𝔸
Ἑλένην ἀγόμενος Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων.|
εἰ μόνος ἐσώθη, μᾶλλον ἂν ζηλωτὸς ἦν·
εἰ δ᾽ ἄλοχον ἄγεται, κακὸν ἔχων ἥκει μέγα.|
ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδάρεως †ἐς τὸν ψόγον† 249
γένος θυγατέρων δυσκλεές τ᾽ ἀν᾽ Ἑλλάδα.|
σύ νυν διάφερε τῶν κακῶν· ἔξεστι γάρ·
καὶ μὴ μόνον λέγ᾽, ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε.|
οἴμοι, κασίγνητ᾽, ὄμμα σὸν ταράσσεται,
ταχὺς δὲ μετέθου λύσσαν, ἄρτι σωφρονῶν.|
ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ ᾽πίσειέ μοι
τὰς αἱματωποὺς καὶ δρακοντώδεις κόρας·
αὗται γὰρ αὗται πλησίον θρώισκουσί μου.|
μέν᾽, ὦ ταλαίπωρ᾽, ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις·
ὁρᾶις γὰρ οὐδὲν ὧν δοκεῖς σάφ᾽ εἰδέναι.|
ὦ Φοῖβ᾽, ἀποκτενοῦσί μ᾽ αἱ κυνώπιδες
γοργῶπες, ἐνέρων ἱέρεαι, δειναὶ θεαί.|
οὔτοι μεθήσω· χεῖρα δ᾽ ἐμπλέξασ᾽ ἐμὴν
σχήσω σε πηδᾶν δυστυχῆ πηδήματα.|
μέθες· μί᾽ οὖσα τῶν ἐμῶν Ἐρινύων
μέσον μ᾽ ὀχμάζεις, ὡς βάλῃς ἐς Τάρταρον.|
οἲ ᾽γὼ τάλαινα, τίν᾽ ἐπικουρίαν λάβω,
ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα;|
δὸς τόξα μοι κερουλκά, δῶρα Λοξίου, 268 200

οἷς μ' εἶπ' Ἀπόλλων ἐξαμύνεσθαι θεάς,
εἴ μ' ἐκφοβοῖεν μανιάσιν λυσσήμασιν.
βεβλήσεταί τις θεῶν βροτησίαι χερί,
εἰ μὴ 'ξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν.
οὐκ εἰσακούετ'; οὐχ ὁρᾶθ' ἑκηβόλων
τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορμωμένας;
τί δῆτα μέλλετ'; ἐξακρίζετ' αἰθέρα
πτεροῖς· τὰ Φοίβου δ' αἰτιᾶσθε θέσφατα.
τί χρῆμ'; ἀλύω, πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πλευμόνων;
ποῖ ποῖ ποθ' ἡλάμεσθα δεμνίων ἄπο;
ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλήν' ὁρῶ.
  σύγγονε, τί κλαίεις κρᾶτα θεῖσ' ἔσω πέπλων;
αἰσχύνομαί σε, μεταδιδοὺς πόνων ἐμῶν
ὄχλον τε παρέχων παρθένωι νόσοις ἐμαῖς.
μὴ τῶν ἐμῶν ἕκατι συντήκου κακῶν·
σὺ μὲν γὰρ ἐπένευσας τάδ', εἴργασται δ' ἐμοὶ
μητρῶιον αἷμα· Λοξίαι δὲ μέμφομαι,
286 ὅστις μ' ἐπάρας †ἔργον ἀνοσιώτατον,†
τοῖς μὲν λόγοις ηὔφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.
οἶμαι δὲ πατέρα τὸν ἐμόν, εἰ κατ' ὄμματα
ἐξιστόρουν νιν, μητέρ' εἰ κτεῖναί _ χρεών,
πολλὰς γενείου τοῦδ' ἂν ἐκτεῖναι λιτὰς
μήποτε τεκούσης ἐς σφαγὰς ὦσαι ξίφος,
εἰ μήτ' ἐκεῖνος ἀναλαβεῖν ἔμελλε φῶς,
ἐγώ θ' ὁ τλήμων τοιάδ' ἐκπλήσειν κακά.
L3[I] καὶ νῦν ἀνακάλυπτ', ὦ κασιγνήτη, κάρα
𝔸 ἐκ δακρύων τ' ἄπελθε, κεἰ μάλ' ἀθλίως
ἔχομεν. ὅταν δὲ τἄμ' ἀθυμήσαντ' ἴδηις,
σύ μου τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν
ἴσχναινε παραμυθοῦ θ'· ὅταν δὲ σὺ στένηις,
ἡμᾶς παρόντας χρή σε νουθετεῖν φίλα·
ἐπικουρίαι γὰρ αἵδε τοῖς φίλοις καλαί.
  ἀλλ', ὦ τάλαινα, βᾶσα δωμάτων ἔσω
ὕπνωι τ' ἄυπνον βλέφαρον ἐκταθεῖσα δός,
σίτων τ' ὄρεξαι λουτρά τ' ἐπιβαλοῦ χροΐ.
εἰ γὰρ προλείψεις ἢ προσεδρίαι νόσον
κτήσηι τιν', οἰχόμεσθα· σὲ γὰρ ἔχω μόνην
◆ ἐπίκουρον, ἄλλων, ὡς ὁρᾶις, ἔρημος ὤν.|
οὐκ ἔστι· σὺν σοὶ καὶ θανεῖν αἱρήσομαι
καὶ ζῆν· ἔχει γὰρ ταὐτόν· ἢν σὺ κατθάνηις,
γυνὴ τί δράσω; πῶς μόνη σωθήσομαι,
ἀνάδελφος ἀπάτωρ ἄφιλος; εἰ δὲ σοὶ δοκεῖ,
δρᾶν χρὴ τάδ'. ἀλλὰ κλῖνον εἰς εὐνὴν δέμας,
καὶ μὴ τὸ ταρβοῦν κἀκφοβοῦν σ' ἐκ δεμνίων
ἄγαν ἀποδέχου, μένε δ' ἐπὶ στρωτοῦ λέχους.
κἂν μὴ νοσῆι γάρ, ἀλλὰ δοξάζηι νοσεῖν,
Eur. κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίγνεται.|
'Ορέσ. 356 ὦ δῶμα, τῆι μέν σ' ἡδέως προσδέρκομαι
Τροίαθεν ἐλθών, τῆι δ' ἰδὼν καταστένω·
358 κύκλωι γὰρ εἱλιχθεῖσαν ἀθλίως κακοῖς

171 (118C)
οὐπώποτ' ἄλλην μᾶλλον εἶδον ἑστίαν.
Ἀγαμέμνονος μὲν γὰρ τύχας ἠπιστάμην
[καὶ θάνατον, οἵωι πρὸς δάμαρτος ὤλετο,]
Μαλέαι προσίσχων πρῶιραν· ἐκ δὲ κυμάτων
ὁ ναυτίλοισι μάντις ἐξήγγειλέ μοι
Νηρέως προφήτης Γλαῦκος, ἀψευδὴς θεός,
ὅς μοι τόδ' εἶπεν ἐμφανῶς κατασταθείς·
Μενέλαε, κεῖται σὸς κασίγνητος θανών,
λουτροῖσιν ἀλόχου περιπεσὼν πανυστάτοις.
  δακρύων δ' ἔπλησεν ἐμέ τε καὶ ναύτας ἐμοὺς
πολλῶν. ἐπεὶ δὲ Ναυπλίας ψαύω χθονός,
[ἤδη δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης,]
δοκῶν 'Ορέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος
φίλαισι χερσὶ περιβαλεῖν καὶ μητέρα,
ὡς εὐτυχοῦντας, ἔκλυον ἁλιτύπων τινὸς
τῆς Τυνδαρείας παιδὸς ἀνόσιον φόνον.
  καὶ νῦν ὅπου 'στὶν εἴπατ', ὦ νεάνιδες,
Ἀγαμέμνονος παῖς, ὃς τὰ δείν' ἔτλη κακά.
βρέφος γὰρ ἦν τότ' ἐν Κλυταιμήστρας χεροῖν,
ὅτ' ἐξέλειπον μέλαθρον ἐς Τροίαν ἰών,
ὥστ' οὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν εἰσιδών.|
ὅδ' εἴμ' 'Ορέστης, Μενέλεως, ὃν ἱστορεῖς.
ἑκὼν ἐγώ σοι τἀμὰ μηνύσω κακά·
τῶν σῶν δὲ γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω
ἱκέτης, ἀφύλλους στόματος ἐξάπτων λιτάς·
σῶισόν μ'· ἀφῖξαι δ' αὐτὸς ἐς καιρόν κακῶν.| L3[I]
ὦ θεοί, τί λεύσσω; τίνα δέδορκα νερτέρων;| 𝔸
εὖ γ' εἶπας· οὐ γὰρ ζῶ κακοῖς, φάος δ' ὁρῶ.|
ὡς ἠγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρόν, τάλας.|
οὐχ ἡ πρόσοψίς μ', ἀλλὰ τἄργ' αἰκίζεται.|
δεινὸν δὲ λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις.|
6 (5C) τὸ σῶμα φροῦδον· τὸ δ' ὄνομ' οὐ λέλοιπέ με.|
ὦ παρὰ λόγον μοι σὴ φανεῖσ' ἀμορφία.|
ὅδ' εἰμὶ μητρὸς τῆς ταλαιπώρου φονεύς.|
ἤκουσα, φείδου δ'· ὀλιγάκις λέγων κακά.|
φειδόμεθ'· ὁ δαίμων δ' ἐς ἐμὲ πλούσιος κακῶν.|
τί χρῆμα πάσχεις; τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος;|
ἡ σύνεσις, ὅτι σύνοιδα δείν' εἰργασμένος.|
6 πῶς φῄς; σοφόν τοι τὸ σαφές, οὐ τὸ μὴ σαφές.|
λύπη μάλιστά γ' ἡ διαφθείρουσά με—| {...}
δεινὴ γὰρ ἡ θεός, ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος.|
μανίαι τε, μητρὸς αἵματος τιμωρίαι.|
ἤρξω δὲ λύσσης πότε; τίς ἡμέρα τότ' ἦν;|
ἐν ἧι τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκουν τάφωι.|
πότερα κατ' οἴκους ἢ προσεδρεύων πυρᾶι;|
νυκτὸς φυλάσσων ὀστέων ἀναίρεσιν.|
παρῆν τις ἄλλος, ὃς σὸν ὤρθευεν δέμας;| Eur.
Πυλάδης _, ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ μητρὸς φόνον.| 'Ορέστης
ἐκ φασμάτων δὲ τάδε νοσεῖς· ποίων ὕπο;|
ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.| 408

πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψαι φρένα.| 172 (119C)
Eur. ἐγώ, κασίγνητ', αὐτὸ τοῦτ' ἔχειν δοκῶ,
Ὀρέστης σωτηρίαν σοι τῶιδέ τ' ἐκ τρίτων τ' ἐμοί.|
θεοῦ λέγεις πρόνοιαν· ἀλλὰ ποῦ τόδε;
ἐπεὶ τὸ συνετόν γ' οἶδα σῆι ψυχῆι παρόν.|
ἄκουε δή νυν· καὶ σὺ δεῦρο νοῦν ἔχε.|
λέγ'· ὡς τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τίν' ἡδονήν;|
Ἑλένης κάτοισθα θυγατέρ'; εἰδότ' ἠρόμην.|
οἶδ', ἣν < > ἔθρεψεν Ἑρμιόνην μήτηρ ἐμή.|
αὕτη βέβηκε πρὸς Κλυταιμήστρας τάφον.|{...}
τί χρῆμα δράσουσ'; ὑποτίθης τίν' ἐλπίδα;|
χοὰς κατασπείσουσ' ὑπὲρ μητρὸς τάφωι.|
καὶ δὴ τί μοι τοῦτ' εἶπας ἐς σωτηρίαν;|
ξυλλάβεθ' ὅμηρον τήνδ', ὅταν στείχηι πάλιν.|
τίνος τόδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις;|
Ἑλένης θανούσης, ἤν τι Μενέλεώς σε δρᾶι
ἢ τόνδε κἀμέ—πᾶν γὰρ ἓν φίλον τόδε—
λέγ' ὡς φονεύσεις Ἑρμιόνην· ξίφος δὲ χρὴ
δέρηι πρὸς αὐτῆι παρθένου σπάσαντ' ἔχειν.
κἂν μέν σε σώιζη μὴ θανεῖν χρήιζων κόρην
[Ἑλένης Μενέλαος πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι,]
μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένου δέμας·
ἣν δ' ὀξυθύμου μὴ κρατῶν φρονήματος
κτείνηι σε, καὶ σὺ σφάζε παρθένου δέρην.
καί νιν δοκῶ, τὸ πρῶτον ἢν πολὺς παρῆι,
L1[O] χρόνωι μαλάξειν σπλάγχνον· οὔτε γὰρ θρασὺς
𝔹 οὔτ' ἄλκιμος πέφυκε. τήνδ' ἡμῖν ἔχω
σωτηρίας ἔπαλξιν· εἴρηται λόγος.|
ὦ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας κεκτημένη,
τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρέπον,
ὡς ἀξία ζῆν μᾶλλον ἢ θανεῖν ἔφυς.
Πυλάδη, τοιαύτης ἆρ' ἁμαρτήσηι τάλας 7 (6C)
γυναικὸς ἢ ζῶν μακάριον κτήσηι λέχος.|
εἰ γὰρ γένοιτο, Φωκέων δ' ἔλθοι πόλιν
καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιουμένη.|
ἥξει δ' ἐς οἴκους Ἑρμιόνη τίνος χρόνου;
ὡς τἄλλα γ' εἶπας, εἴπερ εὐτυχήσομεν,
◆ κάλλισθ', ἑλόντες σκύμνον ἀνοσίου πατρός.|
καὶ δὴ πέλας νιν δωμάτων εἶναι δοκῶ· 7
τοῦ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει.|
καλῶς· σὺ μέν νυν, σύγγον' Ἠλέκτρα, δόμων
πάρος μένουσα παρθένου δέχου πόδα,
φύλασσε δ' ἤν τις, πρὶν τελευτηθῆι φόνος,
[ἢ ξύμμαχός τις ἢ κασίγνητος πατρός,]
ἐλθὼν ἐς οἴκους φθῆι, γέγωνέ τ' ἐς δόμους,
ἢ σανίδα παίσας' ἢ λόγους πέμψασ' ἔσω·
ἡμεῖς δ' ἔσω στείχοντες ἐπὶ τὸν ἔσχατον
ἀγῶν' ὁπλιζώμεσθα φασγάνωι χέρας,
[Πυλάδη· σὺ γὰρ δὴ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνους.]
ὦ δῶμα ναίων Νυκτὸς ὀρφναίας πάτερ, 175

δεῖ γάρ σ' ἐμοῦ πράσσοντος ὡς πράσσω τὰ νῦν
πλέον φέρεσθαι, κἀμὲ συγγνώμην ἔχειν. Eur.
ψυχὴν δ' ἐμὴν δὸς τῶι ταλαιπώρωι πατρί Ὀρέστης
[κἀμῆς ἀδελφῆς, παρθένου μακρὸν χρόνον·]
θανὼν γὰρ οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρός.
ἐρεῖς· ἀδύνατον. αὐτὸ τοῦτο· τοὺς φίλους
ἐν τοῖς κακοῖς χρὴ τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν·
ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῶι, τί δεῖ φίλων;
ἀρκεῖ γὰρ αὐτὸς ὁ θεὸς ὠφελεῖν θέλων.
φιλεῖν δάμαρτα πᾶσιν Ἕλλησιν δοκεῖς·
κοὐχ ὑποτρέχων σε τοῦτο θωπείαι λέγω·
ταύτης ἱκνοῦμαί σ'—ὦ μέλεος ἐγὼ κακῶν,
ἐς οἷον ἥκω. τί δέ; ταλαιπωρεῖν με δεῖ·
ὑπὲρ γὰρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τάδε.
ὦ πατρὸς ὅμαιμε θεῖε, τὸν κατὰ χθονὸς
θανόντ' ἀκούειν τάδε δόκει, ποτωμένην
ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ, καὶ λέγειν ἃ ἐγὼ λέγω,
[ταῦτ' ἔς τε δάκρυα καὶ γόους καὶ συμφορὰς.]
εἴρηκα κἀπῄτηκα, τὴν σωτηρίαν,
θηρῶν ὃ πάντες κοὐκ ἐγὼ ζητῶ μόνος.|
κἀγώ σ' ἱκνοῦμαι καὶ γυνή περ οὖσ' ὅμως
τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν· οἷός τε δ' εἶ.|
Ὀρέστ', ἐγώ τοι σὸν καταιδοῦμαι κάρα
καὶ ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βούλομαι·
καὶ χρὴ γὰρ οὕτω τῶν ὁμαιμόνων κακὰ
ξυνεκκομίζειν, δύναμιν ἢν διδῶι θεός, L1[O]
θνήισκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους. 𝔹
τοῦ δ' αὖ δύνασθαι πρὸς θεῶν χρήιζω τυχεῖν·
ἥκω γὰρ ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ
ἔχων, πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος,
σμικρᾶι σὺν ἀλκῆι τῶν λελειμμένων φίλων.
μάχηι μὲν οὖν ἂν οὐχ ὑπερβαλοίμεθα
Πελασγὸν Ἄργος· εἰ δὲ μαλθακοῖς λόγοις
δυναίμεθ', ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν. 693
[πόνοισιν; ἀμαθὲς καὶ τὸ βούλεσθαι τάδε.] 695
ὅταν γὰρ ἡβᾶι δῆμος εἰς ὀργὴν πεσών,
ὅμοιον ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον·
εἰ δ' ἡσύχως τις αὐτὸν ἐντείνοντι μὲν
χαλῶν ὑπείκοι καιρὸν εὐλαβούμενος,
ἴσως ἂν ἐκπνεύσειεν· ἢν δ' ἀνῆι πνοάς,
τύχοις ἂν αὐτοῦ ῥαιδίως ὅσον θέλεις.
[ἔνεστι δ' οἶκτος, ἔνι δὲ καὶ θυμὸς μέγας,
καραδοκοῦντι κτῆμα τιμιώτατον.]
ἐλθὼν δὲ _ Τυνδάρεων τέ σοι πειράσομαι
πόλιν τε πεῖσαι τῶι λίαν χρῆσθαι καλῶς.
[καὶ ναῦς γὰρ ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ
ἔβαψεν, ἔστη δ' αὖθις, ἢν χαλᾶι πόδα.]
μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας,
μισοῦσι δ' ἀστοί· δεῖ δέ μ'—οὐκ ἄλλως λέγω—
σώιζειν σε σοφίαι, μὴ βίαι τῶν κρεισσόνων.

ἀλκῆι δέ σ' οὐκ ἄν, ἧι σὺ δοξάζεις ἴσως,
σώσαιμ' ἄν· οὐ γὰρ ῥάιδιον λόγχηι μιᾶι
στῆσαι τροπαῖα τῶν κακῶν ἅ σοι πάρα.
[οὐ γάρ ποτ' Ἄργους γαῖαν εἰς τὸ μαλθακὸν
προσηγόμεσθα· νῦν δ' ἀναγκαίως ἔχει.
[δούλοισιν εἶναι τοῖς σοφοῖσι τῆς τύχης.]|
ὦ πλὴν γυναικὸς οὕνεκα στρατηλατεῖν
718/719 τἄλλ' οὐδέν, ὦ κάκιστε, τιμωρεῖν φίλοις,
φεύγεις ἀποστραφείς με, τὰ δ' Ἀγαμέμνονος
φροῦδ'; ἄφιλος ἦσθ' ἄρ', ὦ πάτερ, πράσσων κακῶς.
οἴμοι, προδέδομαι, κοὐκέτ' εἰσὶν ἐλπίδες
ὅπηι τραπόμενος θάνατον Ἀργείων φύγω·
οὗτος γὰρ ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε φίλτατον βροτῶν
Πυλάδην δρόμωι στείχοντα Φωκέων ἄπο,
ἡδεῖαν ὄψιν· πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ
728 κρείσσων γαλήνης ναυτίλοισιν εἰσορᾶν.|
844 γυναῖκες, ἦ που τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων
τλήμων Ὀρέστης θεομανεῖ λύσσηι δαμείς;|
ἥκιστα· πρὸς δ' Ἀργεῖον οἴχεται λεών,
[ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι
δώσων, ἐν ὧι ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεών.]|
οἴμοι· τί χρῆμ' ἔδρασε; τίς δ' ἔπεισέ νιν;|
Πυλάδης· ἔοικε δ' οὐ μακρὰν ὅδ' ἄγγελος
λέξειν τὰ κεῖθεν σοῦ κασιγνήτου πέρι.|
L1[I] [ὦ τλῆμον, ὦ δύστηνε τοῦ στρατηλάτου]
𝔹 Ἀγαμέμνονος παῖ, πότνι' Ἠλέκτρα, λόγους
ἄκουσον οὕς σοι δυστυχεῖς ἥκω φέρων.|
αἰαῖ, διοιχόμεσθα· δῆλος εἶ λόγωι.
[κακῶν γὰρ ἥκεις, ὡς ἔοικεν, ἄγγελος.]|
ψήφωι Πελασγῶν σὸν κασίγνητον θανεῖν
καὶ σέ, ὦ τάλαιν', ἔδοξε τῆιδ' ἐν ἡμέραι.|
οἴμοι· προσῆλθεν ἐλπίς, ἣν φοβουμένη
πάλαι τὸ μέλλον ἐξετηκόμην γόοις.
ἀτὰρ τίς ἀγών, τίνες ἐν Ἀργείοις λόγοι
καθεῖλον ἡμᾶς κἀπεκύρωσαν θανεῖν;
λέγ', ὦ γεραιέ· πότερα λευσίμωι χερὶ
◆ ἢ διὰ σιδήρου πνεῦμ' ἀπορρῆξαί με δεῖ,
κοινὰς ἀδελφῶι συμφορὰς κεκτημένην;|
ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω
βαίνων, πυθέσθαι δεόμενος τά τ' ἀμφὶ σοῦ
τά τ' ἀμφ' Ὀρέστου· σῶι γὰρ εὔνοιαν πατρὶ
ἀεί ποτ' εἶχον, καί μ' ἔφερβε σὸς δόμος
πένητα μέν, χρῆσθαι δὲ γενναῖον φίλοις.
ὁρῶ δ' ὄχλον στείχοντα καὶ θάσσοντ' ἄκραν,
οὗ φασι πρῶτον Δαναὸν Αἰγύπτωι δίκας
διδόντ' ἀθροῖσαι λαὸν ἐς κοινὰς ἕδρας.
ἀστῶν δὲ δή τιν' ἠρόμην ἄθροισμ' ἰδών·
Τί καινὸν Ἄργει; μῶν τι πολεμίων πάρα
876 ἄγγελμ' ἀνεπτέρωκε Δαναϊδῶν πόλιν;

πρόσθεν δ' ὀπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσεται;|
ἐκκλῄσομέν σφας ἄλλον ἄλλοσε στέγης.|
καὶ τόν γε μὴ σιγῶντ' ἀποκτείνειν χρεών.|
εἶτ' αὐτὸ δηλοῖ τοὔργον οἷ τείνειν χρεών.|
Ἑλένην φονεύειν· μανθάνω τὸ σύμβολον.|
ἔγνως· ἄκουσον δ' ὡς καλῶς βουλεύομαι.
εἰ μὲν γὰρ ἐς γυναῖκα σωφρονεστέραν
ξίφος μεθεῖμεν, δυσκλεὴς ἂν ἦν φόνος·
νῦν δ' ὑπὲρ ἁπάσης Ἑλλάδος δώσει δίκην,
ὧν πατέρας ἔκτειν', ὧν δ' ἀπώλεσεν τέκνα,
νύμφας τ' ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων.
ὀλολυγμὸς ἔσται, πῦρ τ' ἀνάψουσιν θεοῖς,
σοὶ πολλὰ κἀμοὶ κέδν' ἀρώμενοι τυχεῖν,
κακῆς γυναικὸς οὕνεχ' αἷμ' ἐπράξαμεν.
ὁ μητροφόντης δ' οὐ καλῆι ταύτην κτανών,
ἀλλ' ἀπολιπὼν τοῦτ' ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσῆι,
Ἑλένης λεγόμενος τῆς πολυκτόνου φονεύς.
οὐ δεῖ ποτ', οὐ δεῖ Μενέλεων μὲν εὐτυχεῖν,
τὸν τὸν δὲ πατέρα καὶ σὲ κἀδελφὴν θανεῖν,
μητέρα τε {...} ἐῶ τοῦτ'· οὐ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν—
δόμους δ' ἔχειν σοὺς δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ
λαβόντα νύμφην· μὴ γὰρ οὖν ζώιην ἔτι,
ἢν μὴ 'π' ἐκείνηι φάσγανον σπάσωμέθα.
ἢν δ' οὖν τὸν Ἑλένης μὴ κατάσχωμεν φόνον,
πρήσαντες οἴκους τούσδε κατθανούμεθα.
ἑνὸς γὰρ οὐ σφαλέντες ἕξομεν κλέος, **L1[I]**
καλῶς θανόντες ἢ καλῶς σεσωισμένοι.| 𝔹
πάσαις γυναιξὶν ἀξία στυγεῖν ἔφυ
ἡ Τυνδαρὶς παῖς, ἣ κατῄσχυνεν γένος.|
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον ἢ φίλος σαφής,
οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννίς· ἀλόγιστον δέ τι
8 (7C) τὸ πλῆθος ἀντάλλαγμα γενναίου φίλου.
σὺ γὰρ τά τ' εἰς Αἴγισθον ἐξηῦρες κακὰ
καὶ πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοί,
νῦν τ' αὖ δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν
κοὐκ ἐκποδὼν εἶ {...} παύσομαί σ' αἰνῶν, ἐπεὶ
βάρος τι κἀν τῶιδ' ἐστίν, αἰνεῖσθαι λίαν.
ἐγὼ δὲ πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν
8 δράσας τι χρῄζω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανεῖν,
ἵν' ἀνταναλώσω μὲν οἵ με προὔδοσαν,
στένωσι δ' οἵπερ κἄμ' ἔθηκαν ἄθλιον.
Ἀγαμέμνονός τοι παῖς πέφυχ', ὃς Ἑλλάδος
ἦρξ' ἀξιωθείς, οὐ τύραννος, ἀλλ' ὅμως
ῥώμην θεοῦ τιν' ἔσχε· ὃν οὐ καταισχυνῶ
δοῦλον παρασχὼν θάνατον, ἀλλ' ἐλευθέρως
ψυχὴν ἀφήσω, Μενέλεων δὲ τείσομαι.
ἑνὸς γὰρ εἰ λαβοίμεθ', εὐτυχοῖμεν ἄν,
εἴ ποθεν ἄελπτος παραπέσοι σωτηρία
κτανοῦσι μὴ θανοῦσιν· εὔχομαι τάδε.
ὃ βούλομαι γάρ, ἡδὺ καὶ διὰ στόμα

Eur. Ὀρέστης

σοὶ μὲν γάρ ἐστι πόλις, ἐμοὶ δ᾽ οὐκ ἔστι δή,
καὶ δῶμα πατρὸς καὶ μέγας πλούτου λιμήν.
γάμων δὲ τῆς μὲν δυσπότμου τῆσδ᾽ ἐσφάλης,
ἥν σοι κατηγγύησ᾽ ἑταιρίαν σέβων·
σὺ δ᾽ ἄλλο λέκτρον παιδοποίησαι λαβών,
κῆδος δὲ τοὐμὸν καὶ σὸν οὐκέτ᾽ ἔστι δή.
  ἀλλ᾽, ὦ ποθεινὸν ὄμμ᾽ ὁμιλίας ἐμῆς,
χαῖρ᾽· οὐ γὰρ ἡμῖν ἐστι τοῦτο, σοί γε μήν·
οἱ γὰρ θανόντες χαρμάτων τητώμεθα.|
ἦ πολὺ λέλειψαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.
μήθ᾽ αἷμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον,
μὴ λαμπρὸς αἰθήρ, εἴ σ᾽ ἐγὼ προδούς ποτε
ἐλευθερώσας τοὐμὸν ἀπολίποιμι σέ.
καὶ συγκατέκτανον γάρ, οὐκ ἀρνήσομαι,
καὶ πάντ᾽ ἐβούλευσ᾽ ὧν σὺ νῦν τίνεις δίκας·
καὶ ξυνθανεῖν οὖν δεῖ με σοὶ καὶ τῇιδ᾽ ὁμοῦ.
ἐμὴν γὰρ αὐτήν, ἧς <γε> λέχος ἐπῄνεσα,
κρίνω δάμαρτα· τί γὰρ ἐρῶ καλόν ποτε
γῆν Δελφίδ᾽ ἐλθὼν Φωκέων ἀκρόπτολιν,
ὃς πρὶν μὲν ὑμᾶς δυστυχεῖν φίλος παρῆ,
νῦν δ᾽ οὐκέτ᾽ εἰμὶ δυστυχοῦντί σοι φίλος;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν κἀμοὶ μέλει·
ἐπεὶ δὲ κατθανούμεθ᾽, ἐς κοινοὺς λόγους
ἔλθωμεν, ὡς ἂν Μενέλεως συνδυστυχῇι.|
ὦ φίλτατ᾽, εἰ γὰρ τοῦτο κατθάνοιμ᾽ ἰδών.|
L2[O] πιθοῦ νυν, ἀνάμεινον δὲ φασγάνου τομάς.|
𝔹 μενῶ, τὸν ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι.|
σίγα νυν· ὡς γυναιξὶ πιστεύω βραχύ.|
μηδὲν τρέσῃς τάσδ᾽· ὡς πάρεισ᾽ ἡμῖν φίλαι.|
Ἑλένην κτάνωμεν, Μενέλεῳ λύπην πικράν.|
πῶς; †τὸ γὰρ ἕτοιμον ἔστιν, εἴ γ᾽ ἔσται καλῶς†.|
σφάξαντες· ἐν δόμοις δὲ κρύπτεται σέθεν.|
μάλιστα· καὶ δὴ πάντ᾽ ἀποσφραγίζεται.|
ἀλλ᾽ οὐκέθ᾽, Ἅιδην νυμφίον κεκτημένη.|
καὶ πῶς; ἔχει γὰρ βαρβάρους ὀπάονας.|
τίνας; Φρυγῶν γὰρ οὐδέν᾽ ἂν τρέσαιμ᾽ ἐγώ.|
οἵους ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας.|
◆ τρυφὰς γὰρ ἥκει δεῦρ᾽ ἔχουσα Τρωϊκάς;|
ὥσθ᾽ Ἑλλὰς αὐτῇι σμικρὸν οἰκητήριον.|
οὐδὲν τὸ δοῦλον πρὸς τὸ μὴ δοῦλον γένος.|
καὶ μὴν τόδ᾽ ἔρξας δὶς θανεῖν οὐχ ἅζομαι.|
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἐγὼ μήν, σοί γε τιμωρούμενος.|
τὸ πρᾶγμα δήλου καὶ πέραιν᾽, ὅπως λέγεις.|
ἔσιμεν ἐς οἴκους δῆθεν ὡς θανούμενοι.|
ἔχω τοσοῦτον, τἀπίλοιπα δ᾽ οὐκ ἔχω.|
γόους πρὸς αὐτὴν θησόμεσθ᾽ ἃ πάσχομεν.|
ὥστ᾽ ἐκδακρῦσαί γ᾽ ἔνδοθεν κεχαρμένην.|
καὶ νῶιν παρέσται ταὔθ᾽ ἅπερ κείνῃ τότε.|
ἔπειτ᾽ ἀγῶνα πῶς ἀγωνιούμεθα;|
κρύπτ᾽ ἐν πέπλοισι τοισίδ᾽ ἔχομεν ξίφη.|

174 (121C)

ὁ δ᾽ εἶπ᾽· Ὀρέστην κεῖνον οὐχ ὁρᾷς πέλας
στείχοντ᾽, ἀγῶνα θανάσιμον δραμούμενον;
ὁρῶ δ᾽ ἄελπτον φάσμ᾽, ὃ μήποτ᾽ ὤφελον,
Πυλάδην τε καὶ σὸν σύγγονον στείχονθ᾽ ὁμοῦ,
τὸν μὲν κατηφῆ καὶ παρειμένον νόσῳι,
τὸν δ᾽ ὥστ᾽ ἀδελφὸν ἴσα φίλωι λυπούμενον,
νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγίαι.
ἐπεὶ δὲ πλήρης ἐγένετ᾽ Ἀργείων ὄχλος,
κῆρυξ ἀναστὰς εἶπε· Τίς χρῄζει λέγειν,
πότερον Ὀρέστην κατθανεῖν ἢ μὴ χρεών,
μητροκτονοῦντα; κἀπὶ τῶιδ᾽ ἀνίσταται
Ταλθύβιος, ὃς σῶι πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας·
ἔλεξε δ᾽, ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὢν ἀεί,
διχόμυθα, πατέρα μὲν σὸν ἐκπαγλούμενος,
σὸν δ᾽ οὐκ ἐπαινῶν σύγγονον, καλοὺς κακοὺς
λόγους ἑλίσσων, ὅτι καθισταίη νόμους
ἐς τοὺς τεκόντας οὐ καλούς· τὸ δ᾽ ὄμμ᾽ ἀεὶ
φαιδρωπὸν ἐδίδου τοῖσιν Αἰγίσθου φίλοις.
[τὸ γὰρ γένος τοιοῦτον· ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ
πηδῶσ᾽ ἀεὶ κήρυκες· ὅδε δ᾽ αὐτοῖς φίλος,
ὃς ἂν δύνηται πόλεος ἔν τ᾽ ἀρχαῖσιν ἦι.]
ἐπὶ τῶιδε δ᾽ ἠγόρευε Διομήδης ἄναξ.
οὗτος κτανεῖν μὲν οὔτε σε οὔτε σύγγονον
εἴα, φυγῇι δὲ ζημιοῦντας εὐσεβεῖν.
ἐπερρόθησαν δ᾽ οἱ μὲν ὡς καλῶς λέγοι.
οἱ δ᾽ οὐκ ἐπῄνουν. κἀπὶ τῶιδ᾽ ἀνίσταται L2[O]
ἀνήρ τις ἀθυρόγλωσσος, ἰσχύων θράσει, 𝔹
[Ἀργεῖος οὐκ Ἀργεῖος, ἠναγκασμένος,
θορύβωι τε πίσυνος κἀμαθεῖ παρρησίαι,
πιθανὸς ἔτ᾽ αὐτοὺς περιβαλεῖν κακῶι τινι.
[ὅταν γὰρ ἡδύς τις λόγοις φρονῶν κακῶς
πείθῃι τὸ πλῆθος, τῇι πόλει κακὸν μέγα·
ὅσοι δὲ σὺν νῶι χρηστὰ βουλεύουσ᾽ ἀεί,
κἂν μὴ παραυτίκ᾽, αὖθίς εἰσι χρήσιμοι
πόλει. θεᾶσθαι δ᾽ ὧδε χρὴ τὸν προστάτην
ἰδόνθ᾽· ὅμοιον γὰρ τὸ χρῆμα γίγνεται
τῶι τοὺς λόγους λέγοντι καὶ τιμωμένωι.]
ὃς εἶπ᾽ Ὀρέστην καὶ σε ἀποκτεῖναι πέτροις
βάλλοντας· ὑπὸ δ᾽ ἔτεινε Τυνδάρεως λόγους
[τῶι σφὼ κατακτείνοντι τοιούτους λέγειν.]
ἄλλος δ᾽ ἀναστὰς ἔλεγε τῶιδ᾽ ἐναντία,
μορφῇι μὲν οὐκ εὐωπός, ἀνδρεῖος δ᾽ ἀνήρ,
ὀλιγάκις ἄστυ κἀγορᾶς χραίνων κύκλον,
αὐτουργός—οἵπερ καὶ μόνοι σῴζουσι γῆν—
ξυνετὸς δέ, χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων,
ἀκέραιον, ἀνεπίπληκτον ἠσκηκὼς βίον·
ὃς εἶπ᾽ Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος
στεφανοῦν, ὃς ἠθέλησε τιμωρεῖν πατρί,
κακὴν γυναῖκα κἄθεον κατακτανών,
ἢ κεῖν᾽ ἀφῄρει, μήθ᾽ ὁπλίζεσθαι χέρα

9 (8C)

9

177

μήτε στρατεύειν ἐκλιπόντα δώματα,
εἰ τἄνδον οἰκουρήμαθ' οἱ λελειμμένοι
φθεροῦσιν, ἀνδρῶν εὔνιδας λωβώμενοι.
καὶ τοῖς γε χρηστοῖς εὖ λέγειν ἐφαίνετο.
κοὐδεὶς ἔτ' εἶπε· σὸς δ' ἐπῆλθε σύγγονος,
ἔλεξε δ'. Ὦ γῆν Ἰνάχου κεκτημένοι,
[πάλαι Πελασγοί, Δαναΐδαι δεύτερον,]
ὑμῖν ἀμύνων οὐδὲν ἧσσον ἢ πατρὶ
ἔκτεινα μητέρ'· εἰ γὰρ ἀρσένων φόνος
ἔσται γυναιξὶν ὅσιος, οὐ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν
θνῄσκοντες, ἢ γυναιξὶ δουλεύειν χρεών·
[τοὐναντίον δὲ δράσετ' ἢ δρᾶσαι χρεών.
νῦν μὲν γὰρ ἡ προδοῦσα λέκτρ' ἐμοῦ πατρὸς
τέθνηκεν· εἰ δὲ δὴ κατακτενεῖτ' ἐμέ,
ὁ νόμος ἀνεῖται, κοὐ φθάνοι θνῄσκων τις ἄν·
ὡς τῆς γε τόλμης οὐ σπάνις γενήσεται.]
ἀλλ' οὐκ ἔπειθ' ὅμιλον, εὖ δοκῶν λέγειν·
νικᾷ δ' ἐκεῖνος ὁ κακὸς ἐν πλήθει λέγων,
ὃς ἠγόρευσε σύγγονον σέ τε κτανεῖν.
μόλις δ' ἔπεισε μὴ πετρούμενος θανεῖν
τλήμων Ὀρέστης· αὐτόχειρι δὲ σφαγῇ
ὑπέσχετ' ἐν τῇιδ' ἡμέραι λείψειν βίον
σὺν σοί. πορεύει δ' αὐτὸν ἐκκλήτων ἄπο
Πυλάδης δακρύων· σὺν δ' ὁμαρτοῦσιν φίλοι
κλαίοντες, οἰκτίροντες· ἔρχεται δέ σοι
L2[I] πικρὸν θέαμα καὶ πρόσοψις ἀθλία.
𝔹 ἀλλ' εὐτρέπιζε φάσγαν' ἢ βρόχον δέρηι·
ὡς δεῖ λιπεῖν σε φέγγος· ἡ εὐγένεια δὲ
οὐδέν σ' ἐπωφέλησεν, οὐδ' ὁ Πύθιον
τρίποδα καθίζων Φοῖβος, ἀλλ' ἀπώλεσεν.|
[ὦ δυστάλαινα παρθέν', ὡς ξυνηρεφὲς
πρόσωπον ἐς γῆν σὸν βαλοῦσ' ἄφθογγος εἶ,
ὡς ἐς στεναγμοὺς καὶ γόους δραμουμένη.]|
κατάρχομαι στεναγμόν, ὦ Πελασγία,
961 τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηΐδων,
963 κτύπον τε κρατός, ὃν ἔλαχ' ἁ κατὰ χθονὸς
971 βέβακε γὰρ βέβακεν, οἴχεται τέκνων
972 ◆ πρόπασα γέννα Πέλοπος ὅ τ' ἐπὶ μακαρίοις
974 φθόνος νιν εἷλε θεόθεν, ἅ τε δυσμενὴς
977 ἔθνη πολύπονα, λεύσσεθ', ὡς παρ' ἐλπίδας
990 πελάγεσι δεδίγρευσε, Μυρτίλου φόνον
997 [λόχευμα ποιμνιοισι Μαιάδος τόκου,]
1018 οἲ ἐγώ· πρὸ τύμβου γάρ σ' ὁρῶσ' ἀναστένω,
ἀδελφέ, καὶ πάροιθε νερτέρου πυρᾶς.
οἲ ἐγὼ μάλ' αὖθις· ὥς σ' ἰδοῦσ' ἐν ὄμμασιν
πανυστάτην πρόσοψιν ἐξέστην φρενῶν.|
οὐ σῖγ' ἀφεῖσα τοὺς γυναικείους γόους
στέρξεις τὰ κρανθέντ'; οἰκτρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως
[φέρειν σ' ἀνάγκη τὰς παρεστώσας τύχας].|
καὶ πῶς σιωπῶ; φέγγος εἰσορᾶν θεοῦ

175 (122C)

τόδ' οὐκέθ' ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις μέτα.|
σὺ μή μ' ἀπόκτειν'· ἅλις ὑπ' Ἀργείας χερὸς
τέθνηχ' ὁ τλήμων· τὰ δὲ παρόντ' ἔα κακά.|
ὦ μέλεος ἥβης σῆς, Ὀρέστα, καὶ πότμου
θανάτου τ' ἀώρου· ζῆν ἐχρῆν σ', ὅτ' οὐκέτ' εἶ.|
μὴ πρὸς θεῶν μοι περιβάλῃς ἀνανδρίαν,
ἐς δάκρυα πορθμεύουσ' ὑπομνήσει κακῶν.|
θανούμεθ'· οὐχ οἷόν τε μὴ στένειν κακά·
πᾶσιν γὰρ οἰκτρὸν ἡ φίλη ψυχὴ βροτοῖς.|
τόδ' ἦμαρ ἡμῖν κύριον· δεῖ δ' ἢ βρόχους
ἅπτειν κρεμαστοὺς ἢ ξίφος θήγειν χερί.|
σύ νύν μ', ἀδελφέ, μή τις Ἀργείων κτάνῃ,
ὕβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον.|
ἅλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω· σὲ δ' οὐ κτενῶ,
ἀλλ' αὐτόχειρι θνῆισχ' ὅτωι βούληι τρόπωι.|
ἔσται τάδ'· οὐδὲν σοῦ ξίφει λελείψομαι·
ἀλλ' ἀμφιθεῖναι σῆι δέρηι θέλω χέρας.|
τέρπου κενὴν ὄνησιν, εἰ τερπνὸν τόδε,
θανάτου πέλας βεβῶσι, περιβαλεῖν χέρας.|
ὦ φίλτατ', ὦ ποθεινὸν ἥδιστόν τ' ἔχων
†τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα† καὶ ψυχὴν μίαν.|
ἔκ τοί με τήξεις· καί σ' ἀμείψασθαι θέλω
φιλότητι χειρῶν· τί γὰρ ἔτ' αἰδοῦμαι τάλας;
[ὦ στέρν' ἀδελφῆς, ὦ φίλον πρόσπτυγμ' ἐμόν,
τάδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους {…}
[προσφθέγματ' ἀμφοῖν τοῖς ταλαιπώροις πάρα].| L2[I]
πῶς ἂν ξίφος νὼ ταὐτόν, εἰ θέμις, κτάνοι 𝔹
καὶ μνῆμα δέξαιθ' ἕν, κέδρου τεχνάσματα;|
ἥδιστ' ἂν εἴη ταῦθ'· ὁρᾶις δὲ δὴ φίλων
ὡς ἐσπανίσμεθ', ὥστε κοινωνεῖν τάφου.|
οὐδ' εἶφ' ὑπὲρ σοῦ, μὴ θανεῖν σπουδὴν ἔχων,
10 (9C) Μενέλαος ὁ κακός, ὁ προδότης τοὐμοῦ πατρός;|
οὐδ' ὄμμ' ἔδειξεν, ἀλλ' ἐπὶ σκήπτροις ἔχων
τὴν ἐλπίδ' ηὐλαβεῖτο μὴ σῴζειν φίλους.
ἀλλ' εἶ' ὅπως γενναῖα καὶ Ἀγαμέμνονος
δράσαντε κατθανούμεθ' ἀξιώτατα.
κἀγὼ μὲν εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει,
παίσας πρὸς ἧπαρ φασγάνωι· σὲ δ' αὖ χρεὼν
10 ὅμοια πράσσειν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασιν.
Πυλάδη, σὺ δ' ἡμῖν τοῦ φόνου γενοῦ βραβεύς,
καὶ κατθανόντοιν εὖ περίστειλον δέμας
θάψον τε κοινῇι πρὸς πατρὸς τύμβον φέρων.
καὶ χαῖρ'· ἐπ' ἔργον δ', ὡς ὁρᾶις, πορεύομαι.|
ἐπίσχες· ἓν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω,
εἰ ζῆν με χρῄζειν σοῦ θανόντος ἤλπισας.|
τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἐμοῦ μέτα;|
ἤρου; τί δὲ ζῆν σῆς ἑταιρίας ἄτερ;|
οὐκ ἔκτανες σὺ μητέρ', ὡς ἐγὼ τάλας.|
σὺν σοί γε κοινῆι· ταὐτὰ καὶ πάσχειν με δεῖ.|
ἀπόδος τὸ σῶμα πατρί, μὴ συνθνῄσκε μοι.

Eur.
Ὀρέστης

EXCLUDED:

1541 ? 🎶 ἴδε πρὸ δωμάτων ἴδε προκηρύσσει|

INCLUDED:

960 🎶 κατάρχομαι στεναγμόν, ὦ Πελασγία,
961 🎶 τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηΐδων,
963 🎶 κτύπον τε κρατός, ὃν ἔλαχ' ἁ κατὰ χθονὸς
971 🎶 βέβακε γὰρ βέβακεν, οἴχεται τέκνων
972 🎶 πρόπασα γέννα Πέλοπος ὅ τ' ἐπὶ μακαρίοις
974 🎶 φθόνος νιν εἷλε θεόθεν, ἅ τε δυσμενὴς
977 🎶 ἔθνη πολύπονα, λεύσσεθ', ὡς παρ' ἐλπίδας
990 🎶 πελάγεσι δεδίγρευσε, Μυρτίλου φόνον
997 🎶 [λόχευμα ποιμνιοισι Μαιάδος τόκου,]
1413 🎶 τὸ κεῖθεν, ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι
1418 🎶 προσεῖπε δ' ἄλλος ἄλλον ἐν φόβωι πεσών,

L1[O]
ℂ

🎶 within song
spoken by messenger
† **crux** †
| end of series of lines by same speaker
✦ row of last line

first word(s) of a line OUTLINED:
first trimeter of new speaker.

Letters not underlined:
Murray (OCT III 1913) and
Diggle (OCT III 1994) agree.

✦

INTERLEAVABLE

language: Greek (tragic trimeters)
copy text: Murray (OCT III 1913)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

176

καλεῖ σ' Ὀρέστης παῖς σὸς ἐπίκουρον μολεῖν
[τοῖς δεομένοισι· διὰ σὲ γὰρ πάσχω τάλας
ἀδίκως· προδέδομαι δ' ὑπὸ κασιγνήτου σέθεν,
δίκαια πράξας· οὗ θέλω δάμαρθ' ἑλὼν
κτεῖναι· σὺ δ' ἡμῖν τοῦδε συλλήπτωρ γενοῦ].|
ὦ πάτερ, ἱκοῦ δῆτ', εἰ κλύεις ἔσω χθονὸς
τέκνων καλούντων, οἳ σέθεν θνήισκουσ' ὕπερ.|
ὦ συγγένεια πατρὸς ἐμοῦ, κἀμὰς λιτάς,
Ἀγάμεμνον, εἰσάκουσον· ἔκσωισον τέκνα.|
ἔκτεινα μητέρ'{...}| ἡψάμην δ' ἐγὼ ξίφους {...}|
ἐγὼ δέ _ †ἐπεβούλευσα† κἀπέλυσ' ὄκνου {...}|
σοί, πάτερ, ἀρήγων.| οὐδ' ἐγὼ προύδωκά σε.|
οὔκουν ὀνείδη τάδε κλυὼν ῥύσηι τέκνα;|
δακρύοις κατασπένδω σ'.| ἐγὼ δ' οἴκτοισί γε.|
παύσασθε, καὶ πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα.
εἴπερ γὰρ εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραί,
κλύει. σὺ δ', ὦ Ζεῦ πρόγονε καὶ Δίκης σέβας,
δότ' εὐτυχῆσαι τῶιδ' ἐμοί τε τῆιδέ τε·
τρισσοῖς φίλοις γὰρ εἷς ἀγών, δίκη μία
[ἢ ζῆν ἅπασιν ἢ—θανεῖν ὀφείλεται].| 1245
🎶 στῆθ' αἱ μὲν ὑμῶν τόνδ' ἁμαξήρη τρίβον, 1251
🎶 αἳ δ' ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον ἐς φρουρὰν δόμων.| 1252
🎶 χωρεῖτ', ἐπειγώμεσθ'· ἐγὼ μὲν οὖν τρίβον 1258
🎶 τόνδ' ἐκφυλάξω τὸν πρὸς ἡλίου βολάς.|
🎶 καὶ μὴν ἐγὼ τόνδ', ὃς πρὸς ἑσπέραν φέρει.| 1260
🎶 ἀπωλόμεσθ' ἄρ', ὦ φίλαι· κεκρυμμένους 1271 L1[O] ?
🎶 θῆρας ξιφήρεις αὐτικ' ἐχροῖσιν φανεῖ.| 1272 ℂ ?
🎶 καλῶς τά γ' ἐνθενδ'. ἀλλὰ τἀπὶ σοῦ σκόπει· 1278 ?
🎶 ὡς οὔτις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται.| 1279 ?
🎶 ἐς ταὐτὸν ἥκεις· καὶ γὰρ οὐδὲ τῆιδ' ὄχλος.| 1280 ?
οὐκ εἰσακούουσ'· ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν. 1286
11 ἆρ' ἐς τὸ κάλλος ἐκκεκώφηται ξίφη;| 1287
σκέψασθέ νυν ἄμεινον· οὐχ ἕδρας ἀγών· 1291
ἀλλ' αἳ μὲν ἐνθάδ', αἳ δ' ἐκεῖσε ἑλίσσετε.| 1292
ἰὼ Πελασγὸν Ἄργος, ὄλλυμαι κακῶς.| 1296
ἠκούσαθ'; ἄνδρες χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνωι·|
Ἑλένης τὸ κώκυμ' ἐστίν, ὡς ἀπεικάσαι.| 1298
Μενέλαε, θνήισκω· σὺ δὲ παρὼν μ' οὐκ ὠφελεῖς.| 1301
11 σιγᾶτε σιγᾶτ'· ἠισθόμην κτύπου τινὸς 1311
κέλευθον ἐσπεσόντος ἀμφὶ δώματα.|
ὦ φίλταται γυναῖκες, ἐς μέσον φόνου
ἥδ' Ἑρμιόνη πάρεστι· παύσωμεν βοήν.
στείχει γὰρ ἐσπαίσουσα δικτύων βρόχους·
καλὸν τὸ θήραμ', ἢν ἁλῶι, γενήσεται.
πάλιν κατάστηθ' ἡσύχωι μὲν ὄμματι,
χροιᾶι δ' ἀδήλωι τῶν δεδραμένων πέρι·
κἀγὼ σκυθρωποὺς ὀμμάτων ἕξω κόρας,
ὡς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα τἀξειργασμένα.
ὦ παρθέν', ἥκεις τὸν Κλυταιμήστρας τάφον
179 στέψασα καὶ σπείσασα νερτέροις χοάς;|

1000

ἥκω λαβοῦσα πρευμένειαν. ἀλλά μοι 177
φόβος τις εἰσελήλυθ', ἥντιν' ἐν δόμοις
τηλουρὸς οὖσα δωμάτων κλύω βοήν.|
τί δ'; ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει στεναγμάτων.|
εὔφημος ἴσθι· τί δὲ νεώτερον λέγεις;|
θανεῖν Ὀρέστην κἄμ' ἔδοξε τῆιδε γῆι.|
μὴ δῆτ', ἐμούς γε συγγενεῖς πεφυκότας.|
ἄραρ'· ἀνάγκης δ' ἐς ζυγὸν καθέσταμεν.|
ἦ τοῦδ' ἕκατι καὶ βοὴ κατὰ στέγας;|
ἱκέτης γὰρ Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν βοάι {...}|
τίς; οὐδὲν οἶδα μᾶλλον, ἢν σὺ μὴ λέγηις.|
τλήμων Ὀρέστης· μὴ θανεῖν, ἐμοῦ θ' ὕπερ.|
ἐπ' ἀξίοισί τἄρ' ἀνευφημεῖ δόμος.|
περὶ τοῦ γὰρ ἄλλου μᾶλλον ἂν φθέγξαιτό τις;
ἀλλ' ἐλθὲ καὶ μετάσχες ἱκεσίας φίλοις,
σῆι μητρὶ προσπεσοῦσα τῆι μέγ' ὀλβίαι,
Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν.
ἄλλ', ὦ τραφεῖσα μητρὸς ἐν χεροῖν ἐμῆς,
οἴκτιρον ἡμᾶς κἀπικούφισον κακῶν.
ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεύρ', ἐγὼ δ' ἡγήσομαι·
σωτηρίας γὰρ τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη.|
ἰδού, διώκω τὸν ἐμὸν ἐς δόμους πόδα.
σώθηθ' ὅσον γε τοὐπ' ἔμ.| ὦ κατὰ στέγας
φίλοι ξιφήρεις, οὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν;|
οἲ ἐγώ. τίνας τούσδ' εἰσορῶ;| σιγᾶν χρεών·
L1[I] ἡμῖν γὰρ ἥκεις, οὐχὶ σοί, σωτηρία.]| L1[I]
ℂ ἔχεσθ' ἔχεσθε· φάσγανον δὲ πρὸς δέρηι ℂ
βαλόντες ἡσυχάζεθ', ὡς εἰδῆι τόδε
Μενέλαος, οὕνεκ' ἄνδρας, οὐ Φρύγας κακούς,
1352 εὑρὼν ἔπραξεν οἷα χρὴ πράσσειν κακούς.|
1355 ♫ μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν ἐμβάληι φόβον,
1356 ♫ βοηδρομῆσαι πρὸς δόμους τυραννικούς, 12
1359 ♫ ἢ καὶ λόγον του προσπόλων πυθώμεθα·
1360 ♫ τὰ μὲν γὰρ οἶδα συμφοράς, τὰ δ' οὐ σαφῶς.|
1366 [♫ ἀλλὰ κτυπεῖ γὰρ κλῆιθρα βασιλείων δόμων,
♫ σιγήσατ'· ἔξω γάρ τις ἐκβαίνει Φρυγῶν,
1368 ♫ οὗ πευσόμεσθα τἀν δόμοις ὅπως ἔχει.]|
1380 ✦ ♫ τί δ' ἐστίν, Ἑλένης πρόσπολ'. Ἰδαῖον κάρα;|
1393 ♫ σαφῶς λέγ' ἡμῖν αὖθ' ἕκαστα τἀν δόμοις. 12
1394 [♫ τὰ μὲν γὰρ οὐκ εὔγνωστα συμβαλοῦσ' ἔχω.]|
1413 ♫ τὸ κεῖθεν, ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι
1418 ♫ προσεῖπε δ' ἄλλος ἄλλον ἐν φόβωι πεσών,
1425 ♫ σὺ δ' ἦσθα ποῦ τότ'; ἢ πάλαι φεύγεις φόβωι,|
1448 ♫ Οὐκ ἐκποδὼν ἴτ'; †ἀλλ' ἀεὶ† κακοὶ Φρύγες.|
1452 ♫ τί τοὐπὶ τῶιδε συμφορᾶς ἐγίγνετο;|
1471 ?? ♫ ὤμοις ἀριστεροῖσιν ἀνακλάσας δέρην,|
Eur. 1473 ♫ ποῦ δ' ἦτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ στέγας Φρύγες;| Eur.
Ὀρέσ. 1474 ? ♫ μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες, ἔνθ' ἐμιμνομεν, Ὀρέστης
1475 ? ♫ βοηδρομοῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν στέγης, 38
1477 ♫ ὃ δὲ ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων. 180

178 ♪ νεκροὶ δ' ἔπιπτον, οἳ δ' ἔμελλον, οἳ δ' ἔκειντ'. 1489
Eur. ♪ ξυνήρπασαν· πάλιν δὲ τὰν Διὸς κόραν 1493 Eur. ?
Ὀρέστης ♪ πέτην γὰρ ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα.| 1499 Ὀρέστης ?
♪ καὶ μὴν ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε· 1503
♪ ξιφηφόρον γὰρ εἰσορῶ πρὸ δωμάτων
♪ βαίνοντ' Ὀρέστην ἐπτοημένωι ποδί.| 1505
τί δρῶμεν; ἀγγέλλωμεν ἐς πόλιν τάδε; 1539
ἢ σῖγ' ἔχωμεν; ἀσφαλέστερον, φίλαι.| 1540
ἅπτουσι πεύκας, ὡς πυρώτοντες δόμους 1543
τοὺς Ταντᾰλείους, οὐδ' ἀφίστανται φόνου.| 1544
ἥκω κλυὼν τὰ δεινὰ καὶ δραστήρια 1554
δισσοῖν λεόντοιν· οὐ γὰρ ἄνδρ' αὐτὼ καλῶ.
[ἤκουσα γὰρ δὴ τὴν ἐμὴν ξυνάορον Eur.
ὡς οὐ τέθνηκεν, ἀλλ' ἄφαντος οἴχεται—
κενὴν ἀκούσας βάξιν, ἣν φόβωι σφαλεὶς
ἤγγειλέ μοί τις. ἀλλὰ τοῦ μητροκτόνου
τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα καὶ πολὺς γέλως.]
ἀνοιγέτω τις δῶμα· προσπόλοις λέγω
ὠθεῖν πύλας τάσδ', ὡς ἂν ἀλλὰ παῖδ' ἐμὴν
ῥυσώμεθ' ἀνδρῶν ἐκ χερῶν μιαιφόνων,
[καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμὴν
λάβωμεν, ἧι δεῖ ξυνθανεῖν ἐμῆι χερὶ
τοὺς διολέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον.]|
οὗτος σύ, κλῄθρων τῶνδε μὴ ψαύσηις χερί·
Μενέλαον εἶπον, ὃς πεπύργωσαι θράσει·
L2[O] ἢ τῶιδε θριγκῶι κρᾶτα συνθραύσω σέθεν, L2[O]
ℂ ῥήξας παλαιὰ γεῖσα, τεκτόνων πόνον. ℂ
μοχλοῖς δ' ἄραρε κλῇθρα, σῆς βοηδρόμου
σπουδῆς ἅ σ' εἴρξει, μὴ δόμων ἔσω περᾶν.|
ἔα, τί χρῆμα; λαμπάδων ὁρῶ σέλας,
δόμων δ' ἐπ' ἄκρων τούσδε πυργηρουμένους,
13 ξίφος δ' ἐμῆς θυγατρὸς ἐπίφρουρον δέρηι.|
πότερον ἐρωτᾶν ἢ κλύειν ἐμοῦ θέλεις;|
οὐδέτερ'· ἀνάγκη δ', ὡς ἔοικε, σου κλύειν.|
μέλλω κτανεῖν σου θυγατέρ', εἰ βούληι μαθεῖν.|
Ἑλένην φονεύσας ἐπὶ φόνωι πράσσεις φόνον;|
εἰ γὰρ κατέσχον μὴ θεῶν κλεφθεὶς ὕπο.|
◆ ἀρνῆι κατακτὰς κἀφ' ὕβρει λέγεις τάδε;|
13 λυπράν γε τὴν ἄρνησιν· εἰ γὰρ ὤφελον {…}|
τί χρῆμα δρᾶσαι; παρακαλεῖς γὰρ ἐς φόβον.|
τὴν Ἑλλάδος μιάστορ' εἰς Ἅιδου βαλεῖν.|
ἀπόδος δάμαρτος νέκυν, ὅπως χώσω τάφωι.|
θεοὺς ἀπαίτει· παῖδα δὲ κτενῶ σέθεν.|
ὁ μητροφόντης ἐπὶ φόνωι πράσσεις φόνον;|
ὁ πατρὸς ἀμύντωρ, ὃν σὺ προύδωκας θανεῖν.]|
οὐκ ἤρκεσέν σοι τὸ παρὸν αἷμα μητέρος;|
οὐκ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων ἀεί.|
ἦ καὶ σύ, Πυλάδη, τῶιδε κοινωνεῖς φόνου;|
39 φησὶν σιωπῶν· ἀρκέσω δ' ἐγὼ λέγων.|
181 ἀλλ' οὔτι χαίρων, ἤν γε μὴ φύγηις πτεροῖς.| 1593

οὐ φευξόμεσθα· πυρὶ δ' ἀνάψομεν δόμους.|
ἦ γὰρ πατρῶιον δῶμα πορθήσεις τόδε;|
ὡς μή γ' ἔχηις σύ, τήνδ' ἐπισφάξας πυρί.|
κτεῖν'· ὡς κτανών γε τῶνδέ μοι δώσεις δίκην.|
[ἔσται τάδε.| ἆ ἆ, μηδαμῶς δράσηις τάδε.]|
σίγα νυν, ἀνέχου δ' ἐνδίκως πράσσων κακῶς.|
ἦ γὰρ δίκαιον ζῆν σε;| καὶ κρατεῖν γε γῆς.|
ποίας;| ἐν Ἄργει τῶιδε τῶι Πελασγικῶι.|
εὖ γοῦν θίγοις ἂν χερνίβων {…}| τί δὴ γὰρ οὔ;|
καὶ σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοι.| σὺ δ' ἂν καλῶς;|
ἁγνὸς γάρ εἰμι χεῖρας.| ἀλλ' οὐ τὰς φρένας.|
τίς δ' ἂν προσείποι σ';| ὅστις ἐστὶ φιλοπάτωρ.|
ὅστις δὲ τιμᾶι μητέρ;| εὐδαίμων ἔφυ.|
οὔκουν σύ γε.| οὐ γὰρ ἁνδάνουσιν αἱ κακαί.|
ἄπαιρε θυγατρὸς φάσγανον.| ψευδὴς ἔφυς.|
ἀλλὰ κτενεῖς μου θυγατέρ;| οὐ ψευδὴς ἔτ' εἶ.|
οἴμοι, τί δράσω;| πεῖθ' ἐς Ἀργείους μολὼν {…}|
πειθὼ τίνα;| ἡμᾶς μὴ θανεῖν· αἰτοῦ πόλιν.|
ἢ παῖδά μου φονεύσεθ';| ὧδ' ἔχει τάδε.|
ὦ τλῆμον Ἑλένη {…}| τἀμὰ δ' οὐχὶ τλήμονα;|
σὲ σφάγιον ἐκόμισά _ ἐκ Φρυγῶν {…}| εἰ γὰρ τόδ' ἦν.|
πόνους πονήσας μυρίους.| πλήν γ' εἰς ἐμέ.|
πέπονθα δεινά.| τότε γὰρ ἦσθ' ἀνωφελής.|
ἔχεις με.| σαυτὸν σύ γ' ἔλαβες κακὸς γεγώς.
ἀλλ' εἶ', ὕφαπτε δώματ', Ἠλέκτρα, τάδε
σύ τ', ὦ φίλων μοι τῶν ἐμῶν σαφέστατε,
Πυλάδη, κάταιθε γεῖσα τειχέων τάδε.|
ὦ γαῖα Δαναῶν ἱππίου τ' Ἄργους κτίται,
οὐχ εἶ' ἐνόπλωι ποδὶ βοηδρομήσετε;
πᾶσαν γὰρ ὑμῶν ὅδε βιάζεται πόλιν
ζῆν, αἷμα μητρὸς μυσαρὸν ἐξειργασμένος.|
Μενέλαε, παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθηγμένον·
Φοῖβός σ' ὁ Λητοῦς παῖς ὅδ' ἐγγὺς ὢν καλῶ·
σύ θ' ὃς ξιφήρης τῆιδ' ἐφεδρεύεις κόρηι,
Ὀρέσθ', ἵν' εἰδῆις οὓς φέρων ἥκω λόγους.
Ἑλένην μὲν ἣν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὢν
ἥμαρτες, ὀργὴν Μενέλεωι ποιούμενος,
[ἥδ' ἐστίν, ἣν ὁρᾶτ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς,
σεσωισμένη τε κοὐ θανοῦσα πρὸς σέθεν.]
ἐγώ νιν ἐξέσωισα κἀπὸ φασγάνου
τοῦ σοῦ κελευσθεὶς ἥρπασ' ἐκ Διὸς πατρός.
Ζηνὸς γὰρ οὖσαν ζῆν νιν ἄφθιτον χρεών,
Κάστορί τε Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
σύνθακος ἔσται, ναυτίλοις σωτήριος.
[ἄλλην δὲ νύμφην ἐς δόμους κτῆσαι λαβών,]
ἐπεὶ θεοὶ τῶι τῆσδε καλλιστεύματι
Ἕλληνας εἰς ἓν καὶ Φρύγας συνήγαγον,
θανάτους τ' ἔθηκαν, ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς
ὕβρισμα θνητῶν ἀφθόνου πληρώματος.
τὰ μὲν καθ' Ἑλένην ὧδ' ἔχει· σὲ δ' αὖ χρεών,
Ὀρέστα, γαίας τῆσδ' ὑπερβαλόνθ' ὅρους
Παρράσιον οἰκεῖν δάπεδον ἐνιαυτοῦ κύκλον·
κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον
[Ἀζᾶσιν Ἀρκάσιν τ' Ὀρέστειον καλεῖν.]
ἐνθένδε δ' ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν
δίκην ὑπόσχες αἵματος μητροκτόνου
Εὐμενίσι τρισσαῖς· θεοὶ δέ σοι δίκης βραβῆς
πάγοισιν ἐν Ἀρείοισιν εὐσεβεστάτην
ψῆφον διοίσουσ', ἔνθα νικῆσαί σε χρή.
ἐφ' ἧς δ' ἔχεις, Ὀρέστα, φάσγανον δέρηι,
γῆμαι πέπρωταί σ' Ἑρμιόνην· ὃς δ' οἴεται
Νεοπτόλεμος γαμεῖν νιν, οὐ γαμεῖ ποτε·
θανεῖν γὰρ αὐτῶι μοῖρα Δελφικῶι ξίφει,
δίκας Ἀχιλλέως πατρὸς ἐξαιτοῦντά με.
Πυλάδηι δ' ἀδελφῆς λέκτρον, ὥς ποτ' ἤινεσας,
δός· ὁ δ' ἐπιὼν νιν βίοτος εὐδαίμων μένει.
Ἄργους δ' Ὀρέστην, Μενέλεως, ἔα κρατεῖν,
ἐλθὼν δ' ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονός,
φερνὰς ἔχων δάμαρτος, ἥ σε μυρίοις
πόνοις διδοῦσα δεῦρ' ἀεὶ διήνυσεν.
τὰ πρὸς πόλιν δὲ τῶιδ' ἐγὼ θήσω καλῶς,
ὅς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἐξηνάγκασα.|
ὦ Λοξία μαντεῖε, σῶν θεσπισμάτων
οὐ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ' ἀλλ' ἐτήτυμος.
καίτοι μ' ἐσήιει δεῖμα, μή τινος κλύων
ἀλαστόρων δόξαιμι σὴν κλύειν ὄπα.
ἀλλ' εὖ τελεῖται, πείσομαι δὲ σοῖς λόγοις·
ἰδού, μεθίημ' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς,
καὶ λέκτρ' ἐπήινεσ', ἡνίκ' ἂν διδῶι πατήρ.|
ὦ Ζηνὸς Ἑλένη χαῖρε παῖ· ζηλῶ δέ σε
θεῶν κατοικήσουσαν ὄλβιον δόμον.
Ὀρέστα, σοὶ δὲ παῖδ' ἐγὼ κατεγγυῶ,
Φοίβου λέγοντος· εὐγενὴς δ' ἀπ' εὐγενοῦς
γήμας ὄναιο καὶ σὺ χὠ διδοὺς ἐγώ.|
χωρεῖτέ νυν ἕκαστος οἷ προστάσσομεν
νείκους τε διαλύεσθε.| πείθεσθαι χρεών.|
κἀγὼ τοιοῦτος· σπένδομαι δὲ συμφοραῖς,
Μενέλαε, καὶ σοῖς, Λοξία, θεσπίσμασιν.|